

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา กรณีศึกษา ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา

วริณศิริ รอคอยุ่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2550

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ ของ ดร. เกษร ชินเมธีพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ ดูแล เอาใจใส่ ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร ประธานการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองโร โตกฤษณะ และ ดร.เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคม ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และให้คำแนะนำเพิ่มเติม ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จและมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูเบศร์ สมุทรจักร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขียง เกาซิด ที่ท่านได้ช่วยให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมกันนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้เขียน

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนในการศึกษา ตลอดจน เพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทคณะเศรษฐศาสตร์ และเพื่อน ๆ พี่ ๆ จากสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาทุกท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ ให้กับผู้เขียน ตลอดเวลา ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ข้าพเจ้าขอมอบให้แก่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง

วรณศิริ รอดอยู่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๘
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่ 1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา.....	4
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา.....	5
2. ทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิดทฤษฎี.....	6
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
3. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	
3.1 สาระสำคัญของกองทุนฯ.....	22
3.2 ผลการดำเนินงานกองทุนฯ ปี พ.ศ. 2538 – 2547.....	32
3.3 ผลการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้รุ่นปี พ.ศ. 2547.....	36
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547	
3.4 ภาพรวมปัญหาการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนในปัจจุบัน.....	39
4. วิธีการวิจัย	
4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
4.2 ที่มาของแบบสำรวจและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	43
4.3 ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	44
4.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4.6 แบบจำลองที่ใช้วิเคราะห์.....	50
5. ผลการศึกษา	
5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ผู้ขี้ม.....	57
5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยอดหนี้ตามสัญญาของผู้ผู้ขี้ม.....	70
5.3 การวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้ผู้ขี้ม.....	73
6. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	
6.1 สรุปผลการศึกษา.....	84
6.2 ข้อจำกัดทางการศึกษา.....	87
6.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะการศึกษาในครั้งต่อไป.....	89
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก ก แบบสำรวจข้อมูลผู้ผู้ขี้มกองทุนฯ.....	95
ข รายชื่อสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา.....	97
ค ตารางการเปรียบเทียบรายชื่อ ISECD กับรหัสสาขาวิชาของ สกอ.....	103
ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์.....	109
จ ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก.....	114
ประวัติผู้เขียน.....	126

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ประเภทและวงเงินให้กู้ยืม	25
3.2 การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 – 2546.....	32
3.3 ผลการชำระหนี้จำแนกตามระดับของผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ ปี 2547.....	33
3.4 ผลการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามปีที่ครบกำหนดชำระหนี้.....	34
3.5 ผลการชำระหนี้จำแนกตามรุ่นปีที่ครบกำหนดชำระหนี้.....	35
3.6 ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่ามัธยฐาน ของยอดหนี้ตามสัญญา แยกตามการชำระหนี้.....	36
3.7 จำนวนผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ของกลุ่มต่าง ๆ แบ่งตามช่วงของยอดหนี้.....	37
3.8 จำนวนผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ของกลุ่มที่ชำระเงินมากกว่าเกณฑ์.....	38
4.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	42
4.2 คำจำกัดความของตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองพฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืม.....	46
5.1 จำนวน ร้อยละของกลุ่มการชำระหนี้ จำแนกตามเพศ.....	56
5.2 จำนวน ร้อยละของอาชีพ จำแนกตามกลุ่มการชำระหนี้.....	58
5.3 จำนวน ร้อยละของรายได้ของผู้กู้ยืม จำแนกตามกลุ่มการชำระหนี้.....	60
5.4 จำนวน ร้อยละของรายได้ของผู้ค้าประกัน จำแนกตามกลุ่มการชำระหนี้.....	62
5.5 จำนวน ร้อยละของสถาบันการศึกษา จำแนกตามกลุ่มการมาชำระหนี้.....	64
5.6 จำนวน ร้อยละของสาขาวิชาจำแนกตามกลุ่มการมาชำระหนี้	66
5.7 จำนวน ร้อยละ สถานภาพสมรสผู้กู้ยืมจำแนกตามกลุ่มการมาชำระหนี้.....	68
5.8 จำนวน ร้อยละ ของยอดหนี้ตามสัญญา จำแนกตามกลุ่มการมาชำระหนี้.....	69
5.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่ามัธยฐาน ของยอดหนี้ตามสัญญา	70
5.10 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่กำหนด พฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืมกองทุนฯ ทั้ง 3 โมเดล.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสมการถดถอยปัจจัยที่กำหนด พฤติกรรมการณ์ชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โมเดลที่ 2.....	76
5.12 แสดงการเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ในแต่ละทางเลือกกับผลจริง.....	82
5.13 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ด้วยสถิติทดสอบ Chi-Square กับการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก.....	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสมการถดถอยปัจจัยที่กำหนด พฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โมเดลที่ 2.....	76
5.12 แสดงการเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ในแต่ละทางเลือกกับผลจริง.....	82
5.13 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ด้วยสถิติทดสอบ Chi-Square กับการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก.....	83

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษาศึกษา ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ชื่อผู้เขียน : วรณศิริ รอดอยู่

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.เกษร จินเมธิพิทักษ์

สาขาวิชา : เศรษฐศาสตร์ (การเงินการคลัง)

ปีการศึกษา : 2549

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เช่น เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา ฯลฯ ที่แตกต่างกันว่าจะมีพฤติกรรมในการชำระหนี้แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ผู้ทำการศึกษาค้นคว้าได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษาที่จบการศึกษา รุ่นปี 2545 และ คาดว่าจะครบกำหนดชำระหนี้ในวันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จำนวน 3,387 ราย โดยใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืมอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ รายได้ผู้กู้ยืม อาชีพ สถาบันการศึกษา สาขาวิชา และยอดหนี้ตามสัญญา ลักษณะส่วนบุคคล ที่ส่งผลทำให้ผู้กู้ยืมมีโอกาสที่จะตกอยู่ในกลุ่มในการค้างชำระหนี้สูงกว่ากลุ่มต่างๆ คือ กลุ่มผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตามสัญญามากกว่า 300,000 บาท กลุ่มผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพ หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท กลุ่มผู้กู้ยืมจบการศึกษาจากสาขาเกษตรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และสาขาบริการ กลุ่มผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มผู้กู้ยืมที่เป็นเพศชายจะมีสัดส่วนการค้างชำระหนี้มากกว่าผู้กู้ยืมที่เป็นเพศหญิง

ลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลทำให้ผู้กู้ยืมมีโอกาสที่จะตกอยู่ในกลุ่มที่สามารถชำระหนี้แบบปิดบัญชี และกลุ่มที่ชำระหนี้ได้มากกว่าหรือตามเกณฑ์ ได้แก่ กลุ่มผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพที่รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐและเอกชน กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้สูง กลุ่มผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตามสัญญาต่ำกว่า 50,000 บาท กลุ่มผู้กู้ยืม

ที่จบการศึกษา สาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการ วิทยาศาสตร์ การศึกษา และกลุ่มผู้กู้ยืม
ที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้

ผลการศึกษาที่ได้นี้จะ เป็นประโยชน์ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการนำไปใช้วางนโยบาย เพื่อกำหนดมาตรการในการติดตาม ทวงถาม
หรือ จูงใจให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้คืนกองทุน ได้ตรงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง

Thesis Title A Study of Factor Influencing Student Loan Repayment in Thailand.
Author Warinsiri Rawdyoo
Thesis Advisor Kesorn Chinnamethipitak
Department Economics
Academic Year 2006

Abstract

The objective of this study was to empirically explore demographic factors affecting debt servicing pattern of students who took government loan. The factors in question included gender, income, field of study, debt amount, etc. Samples of the study were drawn from the database of the Student Loan Fund of Thailand and ranged from the graduates of 2002 to those expected to due in July 5th, 2004, totaling 3,387 entries. Data analysis was performed using logistic regression.

The study results showed that factors determining the debt servicing pattern were gender, debtor income, occupation, location of the institute, field of study, and debt amount. It was found that debtors whose debt amount was greater than 300,000 baht, with agricultural profession, income lower than 4,700 baht per month, studied in the fields of engineering, agricultural science, and service, tended not to service debt. The study also found that male debtors from institutes in northeastern region had a greater tendency of not servicing debt.

Debtors who paid out debt with one-time payment to close one's account, and who serviced debt above or at the required minimum payment, were government or state-enterprise officers, contract workers of government bureaus and private sectors, those having relatively high income, with debt amount below 50,000 baht, graduated in public health and welfare, science and education and those graduated from institutes located in the central, eastern, and southern regions.

Findings of the study were meant to assist the Student Loan Fund of Thailand and other related organizations in crafting the collection policy and inventing strategies to motivate debtors to properly service debts.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย สามารถกู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับปริญญาตรี ภายในประเทศ ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ ทั้งนี้ผู้กู้จะต้องชำระหนี้คืนพร้อมดอกเบี้ยที่กำหนดในอัตราค่าเมื่อจบการศึกษา

กองทุนฯ ได้เริ่มดำเนินการให้กู้ยืมครั้งแรกในปีการศึกษา 2539 และต่อมากองทุนฯ ได้ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 ซึ่งประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2541 มีฐานะเป็นนิติบุคคลภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้กำหนดนโยบายและบริหารจัดการกองทุนฯ โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย และเริ่มให้นักเรียน นิสิต นักศึกษากู้ยืม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา บนพื้นฐานของหลักการดังนี้

1. เพื่อเพิ่ม โอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนและเป็นการสนองต่อนโยบายการกระจายรายได้

2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

ในการดำเนินงานกองทุนฯ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ให้นักเรียน นักศึกษา อาจกู้ยืมเงินจากกองทุนฯ ได้ทั้งหมด 7 ปี ตั้งแต่ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. 3 ปี และระดับปริญญาตรีอีก 4 ปี กองทุนฯ ให้ระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ภายหลังจากสิ้นสุดการศึกษา และมีระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ทั้งหมดภายในเวลา 15 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี และกำหนดจำนวนเงินต้นขั้นต่ำที่ต้องชำระคืนให้แก่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไว้เป็นร้อยละของเงินต้นที่ต้องชำระ ซึ่งเริ่มที่ร้อยละ 1.5 ในปีที่ 1 เพิ่มขึ้นตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้

กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยการชำระเงินกู้ยืมค้ำประกัน พ.ศ. 2542 จนถึงร้อยละ 13 ของเงินต้น ที่ต้องชำระในปีที่ 15 การผ่อนชำระหนี้อาจเป็นรายเดือนหรือรายปีก็ได้

กองทุนฯ ได้เริ่มให้กู้ยืมเงินครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 มีผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในปีการศึกษาแรกจำนวน 148,444 ราย เป็นจำนวนเงิน 3,652.59 ล้านบาท จนถึงปีการศึกษา 2547 รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 9 ปี กองทุนฯ ได้ให้กู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา จำนวน 2,182,132 ราย เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 170,281.98 ล้านบาท

ด้านผลการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547 กองทุนฯ มีผู้ครบกำหนดชำระหนี้ตั้งแต่รุ่นปี 2542-2547 จำนวนทั้งสิ้น 955,684 ราย แยกเป็น มาชำระหนี้ จำนวน 573,536 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.01 หักผู้ติดต่อขอผ่อนผัน จำนวน 706 ราย และผู้ถึงแก่ความตาย 3,316 ราย รวมจำนวน 4,018 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.32 คงเหลือผู้ไม่มาชำระหนี้ทั้งสิ้น 378,130 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.67 ของผู้ครบกำหนดชำระหนี้ทั้งหมด

ในจำนวนผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ ตั้งแต่รุ่นปี 2542 - 2547 นั้น พบว่ากลุ่มผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ รุ่นปี พ.ศ. 2547 เป็นกลุ่มที่มีผู้ครบกำหนดชำระหนี้มากกว่ารุ่นปีอื่น ๆ โดยมีผู้ครบกำหนดชำระหนี้ จำนวนทั้งสิ้น 263,700 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.59 ของผู้ครบกำหนดชำระหนี้ ทั้งหมด มียอดหนี้ตามสัญญาทั้งสิ้น 23,653.58 ล้านบาท แยกเป็นมาชำระหนี้ จำนวน 108,454 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.13 และค้างชำระหนี้ 155,246 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.87

ดังนั้น กลุ่มผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ พ.ศ.2547 จึงเป็นกลุ่มที่ผู้ศึกษาต้องการนำมาวิเคราะห์ผลการชำระหนี้ครั้งแรก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีจำนวนรายที่ปล่อยกู้ และมียอดหนี้ตามสัญญา มากกว่ากลุ่มผู้ครบกำหนดชำระหนี้รุ่นปีอื่น ๆ และเป็นกลุ่มที่มีผู้ค้างชำระหนี้สูงกว่ากลุ่มผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้รุ่นปีอื่น ๆ เช่นกัน โดยทำการศึกษาเฉพาะผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สาเหตุที่เลือกศึกษาเฉพาะผู้จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษามียอดหนี้ตามสัญญาสูงกว่าระดับอื่น และเป็นกลุ่มที่คาดว่าหลังจากจบการศึกษาแล้ว โอกาสที่จะไปประกอบอาชีพและชำระหนี้ค้ำประกันกองทุนฯ มีสูง เนื่องจากผู้ที่จบการศึกษาในระดับนี้ จะมีความซื่อสัตย์และแรงจูงใจมากกว่า สามารถแสวงหาผลประโยชน์ได้มากกว่าจากประสบการณ์ในการทำงานหรือจากการฝึกอบรม โอกาสที่จะทำงานมีมากกว่าระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษา เพราะผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา หรือในระดับอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งมีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เส้นทางในการมาติดต่อขอชำระหนี้ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เพราะเมื่อครบกำหนด อาจทำเรื่องขอผ่อนผันชำระหนี้ เพื่อทำการศึกษาต่ออีกได้

จากข้อมูลการมาชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาได้มีแนวคิดที่จะวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ว่าลักษณะส่วนบุคคลใดที่ทำให้การชำระหนี้ของผู้กู้ยืมในแต่ละประเภทแตกต่างกัน ซึ่งในที่นี้ จะแบ่งประเภทของการมาชำระหนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มาชำระหนี้โดยวิธีปิดบัญชี กลุ่มที่สามารถมาชำระหนี้ได้มากกว่าหรือตามเกณฑ์ และกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่ค้างชำระหนี้ นอกจากนี้ยังต้องการศึกษาว่าตัวแปรที่กำหนด ได้แก่ เพศ สาขาวิชา สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สถานภาพ รายได้ของผู้กู้ยืม รายได้ของผู้ค้ำประกัน มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ และยอดหนี้ตามสัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ พร้อมทั้งศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อโอกาสที่จะทำให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้ จากแบบจำลองวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก นอกจากนี้ยังทำการศึกษาเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่สนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ จากเอกสาร รายงานผลการวิจัยต่าง ๆ พร้อมทั้งสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองทุนฯ

ซึ่งผู้ศึกษาคาดว่าสามารถนำผลจากการศึกษา ใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการบริหารงานกองทุนฯ ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการติดตามหนี้ การกำหนดมาตรการเพื่อจูงใจให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้เพิ่มขึ้น และมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของผู้กู้ยืมได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 ศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ของผู้กู้ยืมในแต่ละประเภท
- 1.2.2 ศึกษาหาความสัมพันธ์ของการมาชำระหนี้กับตัวแปรที่กำหนด
- 1.2.3 ศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 กลุ่มผู้กู้ยืมที่คาดว่าจะจบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปี พ.ศ. 2545 และครบกำหนดชำระหนี้ครั้งแรกในวันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จบการศึกษาทั้งในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ที่อยู่ในสังกัด/กำกับคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 130 แห่ง (ไม่รวมวิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยสงฆ์)

- 1.3.2 การแบ่งประเภทการมาชำระหนี้ของกลุ่มผู้กู้ยืม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ
 - 1.3.2.1 กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้โดยการปิดบัญชี
 - 1.3.2.2 กลุ่มที่มาชำระหนี้มากกว่าเกณฑ์/ กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ตามเกณฑ์
 - 1.3.2.3 กลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้

1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

1.4.1 ผู้กู้ยืมเงิน หมายถึง นักเรียน หรือนักศึกษา ผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

1.4.2 ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม หมายถึง ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งทำหน้าที่เป็น ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม ซึ่งคณะกรรมการกองทุนฯ ทำสัญญาจ้าง บมจ. ธนาคารกรุงไทย ให้ทำหน้าที่บริหารและจัดการเงินกู้ยืมตามมาตรา 37

1.4.3 สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนนิสิต นักศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ที่อยู่ในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเป็นสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ไม่รวมวิทยาลัยสงฆ์ และวิทยาลัยชุมชน)

1.4.4 เกณฑ์ที่ต้องชำระ หมายถึง ยอดหนี้ตามสัญญาตามเกณฑ์การผ่อนชำระคืนเป็นรายปีระยะเวลา 15 ปี

1.4.5 ผู้กู้ที่ขอผ่อนผันการชำระหนี้ หมายถึง ผู้กู้ที่แจ้งขอผ่อนผันการชำระหนี้และไม่เคยชำระหนี้ ซึ่งสาเหตุการขอผ่อนผัน ได้แก่ เป็นผู้ไม่มีรายได้ หรือรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท ต่อเดือน ประสบภัยพิบัติจาก อัคคีภัย อุทกภัย वादภัย สงคราม จลาจล ภัยธรรมชาติอื่นๆ ซึ่งภัยพิบัติดังกล่าวทำให้ทรัพย์สินของผู้กู้ยืมได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง

1.4.6 ผู้กู้ยืมที่มีหน้าที่ชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุนฯ หมายถึง เป็นผู้กู้ยืมที่สำเร็จหรือเลิกการศึกษาแล้ว เป็นเวลา 2 ปี หรือเป็นผู้กู้ยืมที่พ้นสภาพการเป็นนักเรียน/นักศึกษาแล้วเป็นเวลา 2 ปี (นับจากปีที่พ้นสภาพ) ในระหว่าง 2 ปีที่ผู้กู้ยืมสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการศึกษา จะอยู่ในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้

1.4.7 กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ตามเกณฑ์ หมายถึง กลุ่มผู้กู้ยืมที่นำเงินมาชำระหนี้ได้ครบตามจำนวนเงินที่กำหนด

1.4.8 กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่าเกณฑ์ หมายถึง กลุ่มผู้กู้ยืมที่นำเงินมาชำระหนี้ได้มากกว่าจำนวนเงินที่กำหนดในแต่ละงวด

1.4.9 กลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ หมายถึงกลุ่มผู้กู้ยืมที่ไม่มาติดต่อขอชำระหนี้ เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ หรือมาชำระหนี้ต่ำกว่าจำนวนเงินที่กำหนด

1.4.10 สถาบันการศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ที่เข้าร่วมโครงการกองทุนฯ และอยู่ในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา ไม่รวมวิทยาลัยสงฆ์ และวิทยาลัยชุมชน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.5.1 ทราบถึงข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล และข้อมูลการมาชำระหนี้ ของผู้กู้ยืมในแต่ละประเภท

1.5.2 ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมาชำระหนี้

1.5.3 ใช้เป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาบริหารงานกองทุนฯ ทั้งในด้านของการกำหนดมาตรการติดตามหนี้ การกำหนดมาตรการจูงใจให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้ อันจะช่วยในการแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของผู้กู้ยืม

1.5.4 สามารถนำผลการศึกษา ใช้เป็นแนวทางสำหรับทำการศึกษา ในลักษณะที่ใกล้เคียงของโครงการต่าง ๆ ในภายภาคหน้า

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวม ค้นคว้า ทฤษฎี ผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุนฯ พร้อมกับทบทวนว่าผลงานวิจัยดังกล่าว ผู้ศึกษาสามารถนำข้อเสนอแนะ หรือข้อสังเกตจากการวิจัยดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาในครั้งนี้ได้อย่างไรบ้าง และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในครั้งนี้ ข้อสรุปที่ได้มีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกันหรือไม่ โดยสรุปเนื้อหาแยกได้ดังนี้

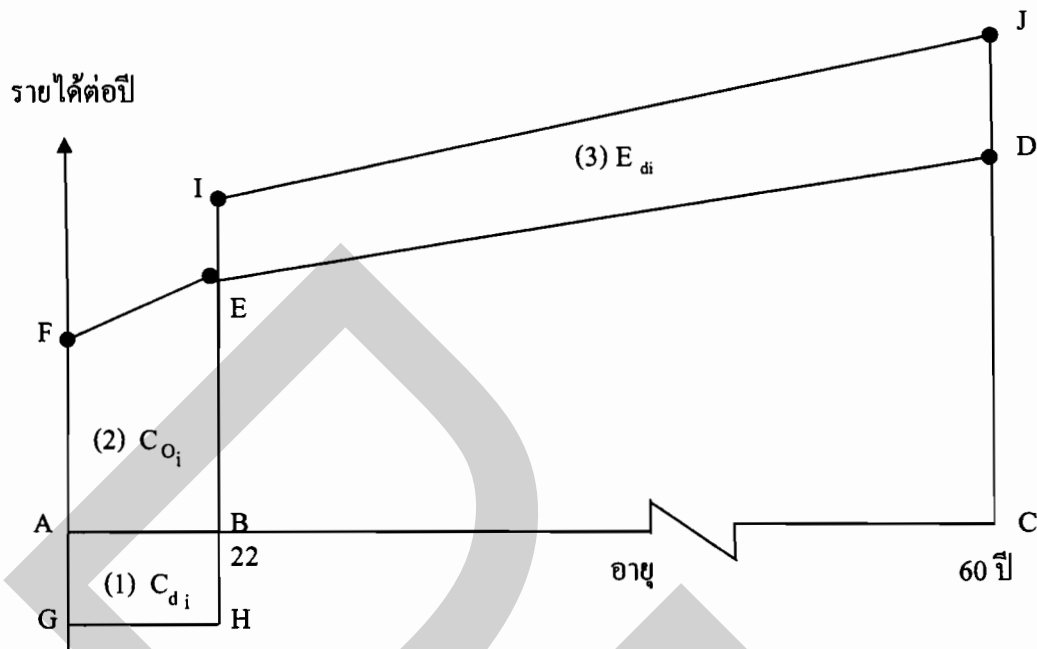
2.1 แนวคิดทฤษฎี

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ อาศัยแนวคิดทฤษฎีการลงทุนกายภาพในทุนมนุษย์ และการคิดอัตราผลตอบแทนในการลงทุนทางกายภาพ ทุนมนุษย์กับการศึกษา อุปสงค์ของสังคมต่อการศึกษา และแนวคิดการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก และแนวคิดปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้างชำระหนี้จากการปล่อยสินเชื่อ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1.1 การลงทุนทางกายภาพในทุนมนุษย์ และการคิดอัตราผลตอบแทนในการลงทุนทางกายภาพ บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540 : 208 - 213) ได้เขียนไว้ในหนังสือ เศรษฐศาสตร์และทรัพยากรมนุษย์ สรุปได้ดังนี้

2.1.1.1 การคิดอัตราผลตอบแทนในการลงทุนในการศึกษา

การลงทุนในการศึกษานั้น ผู้ศึกษาจะต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อม (Direct and Indirect Cost) ค่าใช้จ่ายทางตรง เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายต่างๆ อันสืบเนื่องมาจากการศึกษานั้น ส่วนค่าใช้จ่ายทางอ้อมหรือต้นทุนทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากการศึกษา คือค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ซึ่งก็คือรายได้ที่ควรจะได้แต่ไม่ได้เพราะเอาเวลาไปศึกษา ค่าเรียน เช่น ถ้าใช้เวลาศึกษาปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเป็นเวลา 4 ปี ซึ่งเป็นการเสียโอกาสที่จะหารายได้เป็นเวลา 4 ปี แต่ถ้าใครเรียนในมหาวิทยาลัยเกิน 4 ปี ค่าเสียโอกาสยิ่งสูงขึ้นไปอีก ค่าเสียโอกาสในการศึกษาแต่ละสาขาอาจไม่เท่ากัน เช่น สาขาแพทย์ มีค่าเสียโอกาสมากกว่า แต่เมื่อเรียนสำเร็จแล้วบัณฑิตสาขานั้นก็สามารถจะหารายได้ได้มากกว่า เมื่อคิดอัตราผลตอบแทนในการลงทุนทางการศึกษาก็อาจสูงกว่าสาขาอื่นได้

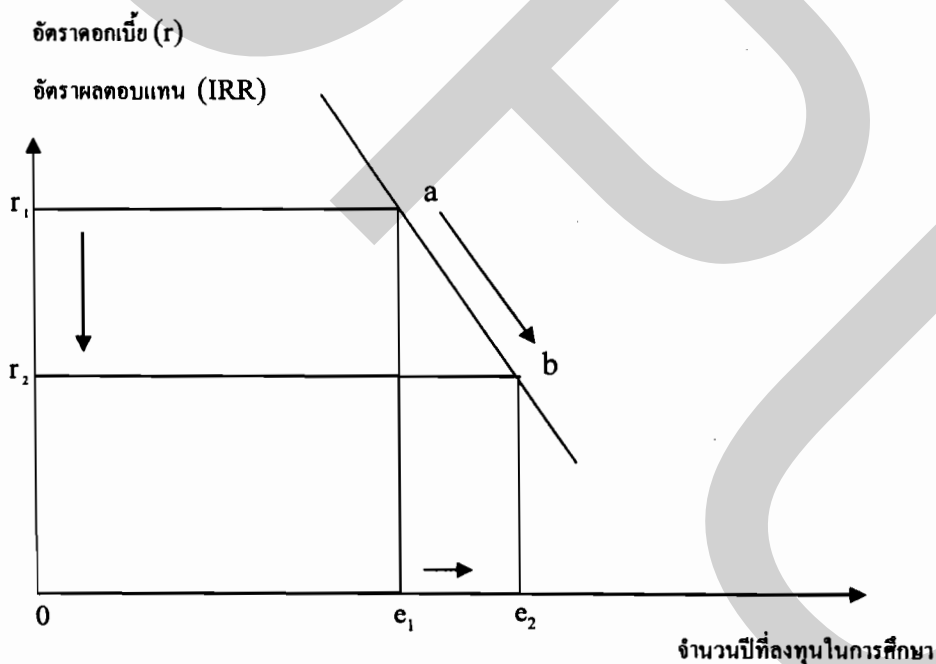

ภาพที่ 2.1 รายได้ตามอายุเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและมัธยม

- C_{di} = ค่าใช้จ่ายทางตรงเกี่ยวกับการศึกษา (Direct Cost)
- C_{oi} = ค่าเสียโอกาส คือรายได้ที่ควรจะได้แต่ไม่ได้ เพราะต้องเรียนหนังสือไม่ได้ทำงาน
- E_{di} = รายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการศึกษาที่สูงกว่า
- จุด AF = รายได้เบื้องต้นกรณีที่เข้าสู่ตลาดแรงงานหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย
- จุด BI = รายได้เบื้องต้นกรณีที่เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อจบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย
(อาจต่ำกว่าจุด BE ได้)
- เส้น FED = เส้นรายได้ที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนอายุ 60 ปี (กรณีตัดสินใจเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อเรียนจบ
ระดับมัธยมศึกษา)
- เส้น IJ = เส้นรายได้ที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนอายุ 60 ปี (กรณีตัดสินใจเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อเรียนจบ
ระดับมหาวิทยาลัย)
- ABHG = ค่าใช้จ่ายทางตรงที่เกิดจากการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย
- ABEF = ค่าใช้จ่ายทางอ้อมหรือค่าเสียโอกาสที่ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

จากภาพที่ 2.1 อัตราผลตอบแทนในการลงทุนในการศึกษาจะยิ่งสูงถ้าพื้นที่ (3) ยิ่งมาก หมายความว่า ยิ่งระยะหลังจากจบการศึกษาแล้วมีเวลาทำงานยาวนานก็ยิ่งจะทำให้อัตราผลตอบแทนสูง กำหนดให้อย่างอื่นคงที่ ถ้าค่าใช้จ่ายทางตรง และค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่ำ ยังมีอัตราผลตอบแทนในการลงทุนในระดับมหาวิทยาลัยยิ่งสูง ดังนั้น ปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ค่าใช้จ่ายทางตรง และทางอ้อมต่ำลง ก็จะทำให้อัตราผลตอบแทนในการลงทุนในการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ยิ่งสูง แต่ตรงกันข้ามถ้าค่าใช้จ่ายต่างๆ สูงขึ้น อัตราผลตอบแทนก็จะต่ำ ก็จะจูงใจให้มีผู้เข้าศึกษา น้อยลง ถ้าหากจบระดับมัธยมหางานทำยากและรายได้ต่ำ ค่าเสียโอกาสในการเข้าศึกษาต่อระดับ มหาวิทยาลัยก็จะต่ำ ก็ยิ่งจะจูงใจให้คนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากขึ้น

2.1.1.2 การตัดสินใจในการลงทุนด้านการศึกษาของเอกชน

ภาพที่ 2.2 เส้นอุปสงค์สำหรับทุนมนุษย์

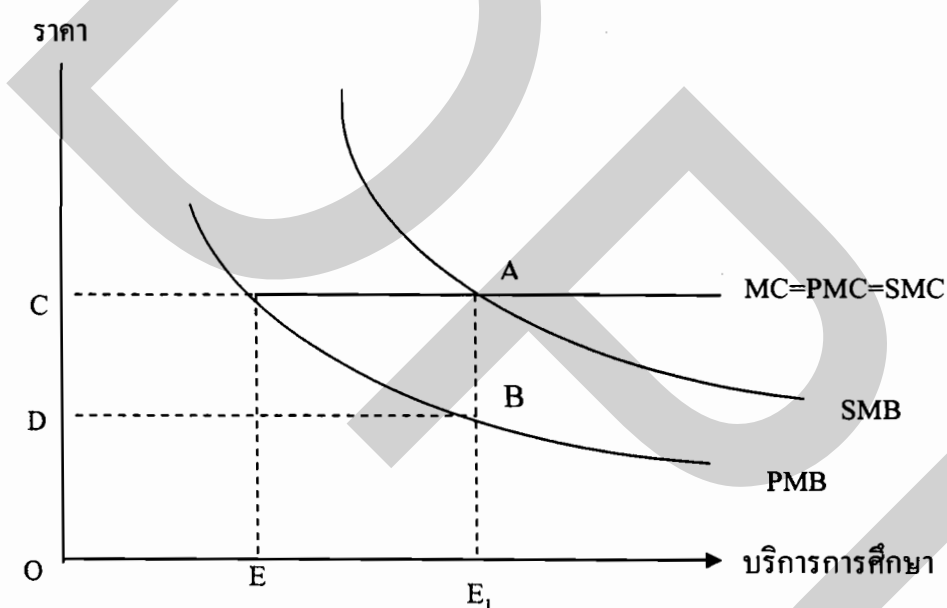
กำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อมีการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อัตราผลตอบแทนทางการศึกษาจะเพิ่มขึ้น แต่พอถึงจุดหนึ่งอัตราผลตอบแทนจะลดน้อยถอยลง นั่นคือการลงทุนทางการศึกษาที่สูงขึ้น จะให้ผลตอบแทนน้อยกว่าเงินที่ต้องลงทุน ดังนั้น เส้นกราฟจึงทอดลงจากซ้ายไปขวา ถ้าหากถือว่าการศึกษาเป็นบริการที่จำเป็น กราฟจะมีลักษณะค่อนข้างชัน คือมีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของดอกเบี้ยต่ำ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย (r) มิได้ทำให้ความต้องการการศึกษาเปลี่ยนไปเท่าใดนัก ถ้ากำหนดอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ใน ระดับ r_1 ผู้ลงทุนจะตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาไปเรื่อยๆ トラバドที่ผลอัตราผลตอบแทน (IRR) มากกว่าอัตราดอกเบี้ย ผู้ลงทุนจะตัดสินใจลงทุนทางการศึกษาไปเรื่อยๆ จนถึงจุด a จุดนี้ $IRR = r_1$ การลงทุนทางการศึกษาจะอยู่ในระดับ O_1 หรือ e_1 ถ้าหากอัตราดอกเบี้ยต่ำลงอาจเป็นนโยบายของรัฐบาล จุดดุลยภาพก็จะเปลี่ยนจากจุด a มาเป็นจุด b การลงทุนก็จะเพิ่มขึ้นจาก e_1 เป็น e_2 จุดใดๆ บนกราฟนี้จะเป็นจุดที่ดุลยภาพขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยจะอยู่ในระดับใด เส้นกราฟนี้ว่าเป็นเส้นอุปสงค์สำหรับทุนมนุษย์ (Demand curve for human capital)

สามารถนำแนวคิดเรื่องแนวความคิดของการลงทุนทางกายภาพในทุนมนุษย์ และการคิดอัตราผลตอบแทนในการลงทุนทางกายภาพ มาบรรยายถึงการจัดตั้งกองทุนฯ การกำหนดอัตราดอกเบี้ยของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และการลงทุนทางการศึกษา จะเห็นได้ว่ารัฐบาลมีนโยบายให้จัดตั้งกองทุนฯ เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษา ที่มีฐานะยากจน โดยให้กู้ยืมตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ผู้กู้ยืมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ด้วยอัตราดอกเบี้ยที่ถูก และด้วยอัตราดอกเบี้ยที่กองทุนฯ ได้กำหนดเพียงร้อยละ 1 ต่อปีนั้น มีระยะเวลาการผ่อนส่ง 15 ปี จากนโยบายดังกล่าว เป็นแรงจูงใจพอที่จะทำให้ให้นักเรียน นักศึกษา ตัดสินใจกู้ยืมเงินกองทุนฯ เพื่อศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น สังเกตได้จากจำนวนผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษามีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี

2.1.2 ทุนมนุษย์กับการศึกษา

2.1.2.1 วิภาวี พิจิตรบัณฑิต (2545 : 94) ได้เขียนไว้ในประมวลสาระชุดวิชา เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ สรุปได้ดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับทุนมนุษย์ว่าด้วยการศึกษาเป็นกระบวนการเพิ่มทุนมนุษย์ กล่าวคือ การศึกษาทำให้เกิดผลิตภาพ (Productivity) ของทุนมนุษย์เพิ่มขึ้น และผลิตภาพที่เพิ่มขึ้นทำให้มนุษย์มีรายได้เพิ่มขึ้น

นอกเหนือจากแนวคิด หรืองานวิจัยต่างๆ ที่ให้ผลสอดคล้องกัน เรื่องระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับรายได้ สามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์หาความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ผู้มาชำระหนี้กับตัวแปรอื่นๆ ที่กำหนดว่า นอกเหนือจากระดับการศึกษาจะเป็นตัวแปรที่กำหนดความแตกต่างของรายได้แล้ว ตัวแปรอื่นๆ เช่น เพศ ยอดหนี้ตามสัญญา สาขาวิชาที่จบ รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) อาชีพ จะมีความสัมพันธ์หรือเป็นตัวกำหนดความแตกต่างของรายได้หรือไม่ หากมีความสัมพันธ์จะเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่

ภาพที่ 2.3 การอุดหนุนการศึกษาโดยรัฐกรณีที่มีผลกระทบภายนอก

2.1.2.2 สิทธิลักษณ์ ชูติกุล (2545 : 158) ได้เขียนเอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน (Manpower Economic) ในประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ สรุปได้ดังนี้

การศึกษามีลักษณะของสินค้ามหาชน คือเมื่อบุคคลหนึ่งได้รับการศึกษา สังคมก็มีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์ สามารถพูดถึงการรวมเส้นอุปสงค์แนวตั้ง เพราะเมื่อบุคคลหนึ่งลงทุนในการศึกษา ผู้อื่นก็สามารถได้รับผลประโยชน์ไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น อุปสงค์ของสังคมจะแสดงด้วยเส้น SMB (social marginal benefit) ซึ่งอยู่เหนือเส้นอุปสงค์ส่วนบุคคล ที่สะท้อนได้ถึงผลได้หน่วยสุดท้ายซึ่งแสดงด้วยเส้น PMB (private marginal benefit) ถ้าสมมติต่อไปอีกว่า ต้นทุนหน่วยสุดท้ายของบุคคล PMC (private marginal cost) เท่ากับต้นทุนหน่วยสุดท้ายของสังคม SMC (social

marginal cost) และยิ่งเท่ากับต้นทุนหน่วยสุดท้ายของการให้บริการทางการศึกษา หรือ MC นั้น จะเท่ากับ OC จะสรุปได้ว่าถ้าปล่อยให้ครัวเรือนคิดคำนวณและตัดสินใจกันเอง การลงทุนในการศึกษาจะมีน้อยเกินไป เพราะจะมีบริการการศึกษาเท่ากับ OE เท่านั้น เพราะ ณ OE นั้น $PMC=PMB$ ในขณะที่ระดับที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสังคมคือ OE_1 เพราะ ณ OE_1 นั้น $SMC=SMB$ เพื่อให้ปริมาณการศึกษาที่ครัวเรือนต้องการเพิ่มขึ้นถึงระดับ OE_1 รัฐบาลก็จะแทรกแซงโดยการอุดหนุนบริการการศึกษาด้วยการรับภาระต้นทุนเท่ากับพื้นที่ CABD และกำหนดราคาค่าบริการการศึกษาเท่ากับ OD การรับภาระต้นทุนของรัฐนี้กระทำกันโดยทั่วไป ทั้งในรูปของสถาบันการศึกษาของรัฐ และการให้เงินอุดหนุนสถาบันการศึกษาเอกชนในบางประเทศ การวิเคราะห์ดังกล่าว ทำให้รัฐบาลมองบทบาทของรัฐอย่างมีระบบ กล่าวคือ การศึกษาในระดับใดที่เป็นประโยชน์ส่วนตัวผู้เรียน โดยให้ผลตอบแทนได้แก่สังคมน้อยมาก ผู้เรียนก็หน้าที่จะรับภาระค่าใช้จ่ายเอง ส่วนระดับใดหรือสาขาวิชาใดให้ประโยชน์แก่สังคมและส่วนรวม การอุดหนุนโดยรัฐก็จะทำได้อย่างมีเหตุผลมากขึ้น

2.1.2.3 บรูซ แชปแมน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547: 21-29) ได้นำเสนอเรื่อง Income Related Loan : IRL ในรายงานการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการเงินอุดมศึกษาแนวใหม่ Income Contingent Loan สรุปได้ ดังนี้

ต้นทุนและผลประโยชน์ของกระบวนการลงทุนในการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับนักเศรษฐศาสตร์เรียกว่า “การลงทุน” หมายถึง การลงทุนเกิดขึ้นในระยะสั้น และเหตุที่เรียกว่าต้นทุน เพราะผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในท้ายที่สุด “การมีต้นทุน” หมายถึง ความจำเป็นที่จะต้องมีความช่วยเหลือทางการเงิน การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องมีต้นทุนสูง ในช่วงเวลาของการลงทุนนั้นนอกจากนักศึกษาจะไม่มีรายได้ใดๆ แล้ว ยังต้องมีรายจ่ายมาก ดังนั้นถ้าไม่มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนเพียงพอก็จะเข้าเรียนไม่ได้

การลงทุนทางด้านทรัพยากรมนุษย์นั้น ในเชิงเศรษฐศาสตร์จะเปรียบเทียบต้นทุนเมื่อเริ่มต้นกับผลประโยชน์ในตอนท้ายด้วยการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (Rate of Return) ผู้ที่เรียนจบในระดับอุดมศึกษา ผลตอบแทนที่ผู้เรียนในแต่ละรายได้รับประโยชน์เป็นส่วนตัวสูงมาก ในการอุดหนุนกระบวนการลงทุนทางทรัพยากร หากไม่มีการเรียกเก็บเงินจากผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจำนวนเงินที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้ว ยังถือว่าเป็นระบบที่ขาดความเสมอภาคทางสังคม เนื่องจากเงินอุดหนุนส่วนใหญ่ได้มาจากกลุ่มประชากรที่ไม่ได้รับผลประโยชน์ส่วนตัว เช่นเดียวกับที่นักศึกษาจะได้รับทั้งหมด

ในเชิงเศรษฐศาสตร์เชื่อว่า “การที่จะเข้าใจกระบวนการอุดหนุนทางการเงินอย่างถูกต้องก็คือ รัฐบาลและสังคมควรจะให้เงินอุดหนุนกระบวนการลงทุนนี้เฉพาะส่วนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าผลประโยชน์ตอบแทนส่วนบุคคล” เราเรียกประโยชน์ส่วนนี้ว่า ผลกระทบภายนอก (Externalities) และผลกระทบภายนอกที่สำคัญที่สุดของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็คือความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถนำมาอธิบายได้เกี่ยวกับการที่รัฐบาลมีนโยบายที่ปฏิรูประบบการเงินเพื่อการอุดมศึกษา โดยนำระบบกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (ICL : Income Contingent Loan) หรือ กรอ. มาใช้โดยปรับเปลี่ยนแทนระบบ กยศ.เดิม ให้นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปวส. ชั้นปีที่ 1 กู้เป็นค่าเล่าเรียน โดยจะเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. 2549 เพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับผู้เรียนมากขึ้น กล่าวคือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักศึกษาสามารถเลือกสถาบันการศึกษาด้วยตนเองได้ แต่จะต้องจ่ายเงินตามผลประโยชน์ที่ได้รับ ผู้ที่เลือกเรียนในสาขาที่ ขาดแคลน หรือสาขาที่รัฐให้การสนับสนุน ก็จะได้ส่วนลดค่าเล่าเรียนสูงกว่าสาขาที่มีผู้เรียนเกินความต้องการของตลาด

สำหรับการชำระหนี้ ในระบบ ICL การกู้ค่าเล่าเรียนจะกู้ได้ตามเท่าที่จ่ายจริง เมื่อเรียนจบ มีรายได้เท่าที่กำหนดถึงจะชำระหนี้ และชำระหนี้ตามอัตราที่กำหนด ไม่มีดอกเบี้ยแต่จะปรับมูลค่าเงินต้นตามดัชนีราคาผู้บริโภค โดยกรมสรรพากรจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการจัดเก็บชำระหนี้ และอีกประการหนึ่ง ในระบบ ICL ยังเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้สถานศึกษาแข่งขันกันในด้านคุณภาพ การเรียนการสอน หากสถานศึกษาใดไม่ปรับตนเองให้มีคุณภาพ ผู้เรียนก็จะเลือกไปเรียนที่สถาบันแห่งอื่น และสถาบันการศึกษาจะต้องผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของสังคมให้มากขึ้น ถ้าผลิตบัณฑิตโดยไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม รัฐบาลก็จะให้เงินสนับสนุนสถาบันนั้นๆ น้อยลง

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติกมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบจำลอง เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมกับตัวแปรอิสระที่กำหนด ว่าตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ และค่าอัตราส่วน โอกาส (odd ratio) ผลที่ได้ ซึ่งรายละเอียดจะกล่าวไว้ในแบบจำลองที่ใช้ของบทที่ 3

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการดำเนินงานของกองทุนฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ผู้ศึกษาได้มีความสนใจที่จะติดตามผลการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โดยใช้ผลการศึกษาจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมมาเป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่งมีผลงานวิจัยหลายเรื่องที่มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อกองทุนที่เกี่ยวกับสาเหตุของการค้างชำระหนี้ ปัญหาและอุปสรรคของการชำระหนี้ และแนวทางแก้ไขปัญหา สรุปได้ดังนี้

2.2.1 ชรินทร์ พิทยาวิรัช (2533) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้างชำระหนี้จากการปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้าของธนาคารส่วนใหญ่แล้วเกิดจาก

2.2.1.1 ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้หากเกิดการเปลี่ยนแปลงก็จะกระทบต่อลูกหนี้เช่น ภาวะเศรษฐกิจ จัดว่าเป็นปัญหาสำคัญในการประกอบธุรกิจ หากภาวะเศรษฐกิจดีและเจริญรุ่งเรือง จะส่งผลให้ธุรกิจมีการขยายตัวและประสบความสำเร็จไปด้วยดี หากภาวะเศรษฐกิจซบเซาหรือตกต่ำก็จะทำให้เกิดการชะลอตัวด้านการลงทุน ทำให้บางธุรกิจประสบปัญหาตามไปด้วย หรือส่งผลให้ราคาผลผลิตตกต่ำ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลเป็นการกระทำใดๆ ที่เป็นไปตามกฎหมายและรัฐบาลเห็นว่ามีจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายเพื่อให้เหมาะสมกับประเทศในสภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยจะควบคุมราคาสินค้า ให้เงินอุดหนุนหรือจัดเก็บภาษีอากรเพิ่มขึ้น การเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุ ฯลฯ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ของลูกหนี้ และส่งผลต่อเนื่องถึงความสามารถในการชำระหนี้คืนธนาคาร เป็นต้น

2.2.1.2 ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ ภายในธนาคารเอง เป็นต้นว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย การประมาณราคาหลักประกันที่ไม่เหมาะสม คุณสมบัติของพนักงานอำนวยการสินเชื่อ ระบบการติดตามควบคุม และแรงกดดันของธนาคารไม่ต่อเนื่อง การปล่อยสินเชื่อโดยไม่กลั่นกรองให้ดี โดยเน้นความสำคัญส่วนตัวระหว่างลูกค้าและผู้จัดการ ตลอดจนพนักงานสินเชื่อ รวมทั้งการชำระหนี้ของลูกค้าไม่ชัดเจน

2.2.1.3 ปัจจัยหรือปัญหาที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง เป็นต้นว่าใช้เงินที่ธนาคารให้กู้ยืมไปผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม การใช้จ่ายของลูกหนี้ฟุ่มเฟือย มีหนี้สินกับบุคคลภายนอกมากเกินไป ทำการค้าเกินตัว การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร การทุจริต การเจ็บป่วย การได้รับอุบัติเหตุของผู้บริหารและทีมงาน การรวมหนี้เพื่อรอชำระหนี้ทีเดียว แม้จะมีการเสียดำปรับก็ยอม เกิดจากการมีเหตุผลในส่วนตัวลูกหนี้ เช่น ย้ายที่อยู่ ดิดคูก บวชไม่สึก ทูพพลภาพ ป่วยเรื้อรัง วิกลจริต ฯลฯ การมีค่าใช้จ่ายที่ฉุกเฉินเกิดขึ้นในครอบครัว ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีเจตนาบิดพลิ้ว ถูกบุคคลภายนอกดำเนินคดี และยึดทรัพย์สินขายทอดตลาด

สามารถนำแนวคิดปัญหาการค้างชำระหนี้จากการปล่อยสินเชื่อของธนาคาร มาเปรียบเทียบกับปัญหาการปล่อยกู้ และการค้างชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ว่ามีความ สอดคล้อง หรือมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร

2.2.2 วิชญะ นาครักษ์ (2544) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้จัดทำโครงการเยี่ยม เยียนเพื่อสร้างวินัยในการชำระหนี้ (Home Visit) นำเสนอต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อหาสาเหตุการไม่มาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมและชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของเงิน กองทุนฯ ให้คำแนะนำวิธีการชำระหนี้ การขอผ่อนผันชำระหนี้ แจ้งสถานภาพการศึกษาให้ผู้กู้ยืม ทราบ และนำข้อมูลอื่นๆ ของผู้กู้ยืม ที่สามารถนำไปแก้ปัญหในการติดตามให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้ โดยทำการติดตามหนี้ถึงตัวผู้กู้โดยตรง ซึ่งจะคัดเลือกผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ (ไม่เคยมาติดต่อชำระ หนี้) ปี 2542 และปี 2543 โดยจะคัดเลือกออกเยี่ยมเยียนผู้กู้ที่มียอดหนี้ค้างชำระมาก และผู้กู้ที่มีที่อยู่ ใกล้เคียงสาขาของ บมจ. ธนาคารกรุงไทย มากที่สุด ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5,151 ราย มีแบบสอบถาม กลับมาทั้งหมด 5,044 ฉบับ พบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

2.2.2.1 เจ้าหน้าที่ของธนาคารที่ออกไปทำการ Home Visit ออกไปพบตัวผู้ กู้ค่าประกันมากที่สุด ร้อยละ 25.16 รองลงมาได้แก่ไปพบผู้ปกครอง หรือ บิดา มารดา ร้อยละ 21.11 พบญาติ ผู้กู้ ร้อยละ 15.92 ได้พบผู้กู้โดยตรง ร้อยละ 13.53 พบเพื่อนบ้าน ร้อยละ 8.09 บ้านปิดไม่ มีใครอยู่ ร้อยละ 5.78 พบคนที่รู้จักผู้กู้ ร้อยละ 5.23 ไม่พบบ้าน ร้อยละ 4.17

2.2.2.2 โดยผู้กู้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด คือสำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ร้อยละ 31.01 รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 22.27 อยู่ระหว่าง ศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 14.27 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.21 กำลังศึกษา ในระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 6.26 กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 6.19 ศึกษาในระดับสูงกว่า ปริญญาตรี ร้อยละ 0.54 อื่นๆ ร้อยละ 7.98

2.2.2.3 สาเหตุของการไม่พร้อมชำระหนี้ส่วนใหญ่เกิดจาก ผู้กู้ยืมไม่มีรายได้ ร้อยละ 51.26 และรายได้ไม่น้อยต่ำกว่า 4,700 บาท ร้อยละ 29.49 ประสบภัยพิบัติทาง ร้อยละ 1.05 ไม่เคยทำสัญญากู้ 2 ราย ร้อยละ 0.12 อื่น ๆ ร้อยละ 18.08

2.2.2.4 ผู้กู้ส่วนใหญ่ทราบถึงกำหนดและเงื่อนไขการชำระหนี้ จากหนังสือ ทวงถามของธนาคารและจากพนักงานของธนาคาร ผู้กู้ค่าประกันส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับผู้กู้โดย เป็นผู้ปกครอง หรือ บิดา – มารดา ผู้กู้ค่าประกันที่มีสัดส่วนรายได้สุทธิสูงมีโอกาสที่ผู้กู้จะมาชำระ หนี้มากกว่าการที่ผู้กู้ค่าประกันมีรายได้ต่ำกว่า

2.2.2.5 นอกจากนี้ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับผู้ค้างชำระหนี้ ภายหลังจากการทำ Home Visit ดังนี้

- 1) ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ ถึงผลการ Home Visit ที่ได้รับในครั้งนี้อย่างแพร่หลายต่อสาธารณชน เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องตรงกัน และแสดงให้เห็นว่ากองทุนฯ ได้ดำเนินการติดตามหนี้อย่างจริงจัง
- 2) ควรแจ้งยอดหนี้ให้ผู้กู้ทราบทุกปี ปีละครั้ง และควรแจ้งให้ผู้กู้ทราบว่า หากยังคงไม่มาชำระหนี้ กองทุนฯ จะทำการส่งรายชื่อให้กับบริษัทข้อมูลเครดิต เพื่อขึ้นบัญชีไว้ อันจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในการดำเนินธุรกิจของผู้กู้ในอนาคตและเน้นให้ผู้กู้แจ้งย้ายที่อยู่ให้ธนาคารทราบ เพราะจากข้อมูลพบว่า ผู้กู้มีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่โดยไม่แจ้งให้ธนาคารทราบ เป็นอุปสรรคต่อการติดตามหนี้
- 3) ควรเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ เพราะอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันต่ำกว่าในตลาดไม่จูงใจในการมาชำระหนี้ และประสานงานกับกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพื่อฝึกอาชีพให้กับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษา และไม่ประสงค์จะศึกษาต่อ
- 4) เน้นการให้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษา เพราะมีข้อมูลว่าหากผู้กู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีโอกาสมาชำระหนี้มากกว่าการศึกษาในระดับอื่น มอบหมายให้สรรพากรหักชำระหนี้ และขายหนี้เสียให้ภาคเอกชน

สามารถนำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่ได้ มาทบทวนและศึกษาปัญหาของการค้างชำระหนี้เพิ่มเติมจากที่ได้มีการศึกษาไว้

2.2.3 สมชัย ฤชุพันธุ์ และชลธาร วิศรุตวงศ์ (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา” ให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และเสนอแนะการเปลี่ยนแปลง แนวทางการปรับปรุงระบบบริหารจัดการกองทุนฯ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิรูปการศึกษา และได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในด้านการติดตามชำระหนี้และการรับชำระหนี้ สรุปได้ดังนี้

2.2.3.1 การติดตามและการรับชำระหนี้ นั้น ควรใช้ระบบเดียวกับการติดตามการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เสนอให้เป็นหน้าที่ของกรมสรรพากร โดยให้สัญญาเงินกู้มีผลตามกฎหมาย เมื่อผู้กู้รับเงินกู้งวดแรก และกำหนดให้มีการเซ็นชื่อของผู้กู้ในสัญญาเงินกู้ เป็นการยินยอมให้กรมสรรพากรเป็นเจ้าหนี้แทนกองทุนฯ เมื่อผู้กู้ยืมเงินสำเร็จการศึกษา หรือลาออก กรมสรรพากรสามารถหักเงินได้ของผู้กู้ในลักษณะการหักภาษี ณ ที่จ่าย เมื่อมีการจ่ายเงินเดือน

ค่าจ้างแก่ผู้กู้ หรือผู้กู้มีรายได้ขั้นต่ำตามที่กองทุนฯ ได้กำหนดไว้ ซึ่งการชำระคืนเงินกู้ยืมจะเริ่มต้นเมื่อผู้กู้มีเงินได้สุทธิขั้นต่ำ ในระดับที่จะต้องชำระภาษีเงินได้ถือเป็นรายได้ขั้นต่ำที่ผู้กู้ยืมจะต้องชำระเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาด้วย ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดการชำระหนี้เงินกู้เป็นภาระแก่ผู้กู้มากเกินไป โดยเมื่อผู้กู้สำเร็จการศึกษาหรือออกจากสถานศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้สถานศึกษาแจ้งธนาคารกรุงไทยฯ เพื่อธนาคารจะได้จัดส่งรายละเอียดเกี่ยวกับการชำระหนี้ทั้งสิ้น มาที่สถานศึกษา และกรมสรรพากร หลังจากนั้นสถานศึกษาจะออกใบประกาศนียบัตรและส่งรายละเอียดการกู้ยืมเงินให้แก่ผู้กู้ได้เช่นรับทราบ พร้อมกับรับประกาศนียบัตร โดยกำหนดให้ผู้กู้จะต้องเช่นรับทราบถึงรายละเอียดของการชำระคืน และเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกให้ผู้กู้ได้ตระหนักถึงหน้าที่ ที่จะต้องใช้เงินคืนกองทุนฯ อีกทางหนึ่งด้วย

2.2.3.2 จะต้องมีการจัดทำระบบการเชื่อมข้อมูลข่าวสาร ระหว่างสถานศึกษา ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กรมสรรพากร และสำนักงานกองทุนฯ เพื่อให้กองทุนฯ สามารถบริหารงาน และทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลาง กำกับ ดูแล และประสานงาน ได้ดียิ่งขึ้น

2.2.3.3 เนื่องจากกองทุนฯ เป็นเงินกู้ที่มีเงื่อนไขผ่อนปรน คิดอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าตลาด อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดจึงควรให้สอดคล้องกับต้นทุนการบริหารจัดการ และภาวะตลาดการเงิน เพื่อรักษาสภาพกองทุนฯ ให้เป็นกองทุนหมุนเวียนและดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง และจงใจให้ผู้ที่มีความสามารถในการชำระหนี้ ชำระหนี้คืนโดยเร็ว อัตราดอกเบี้ยควรจะกำหนดที่ร้อยละ 4 ต่อปี (ไม่ทบต้น) เรียกว่า “อัตราดอกเบี้ยพื้นฐาน” จะเริ่มคิดเมื่อผู้กู้สำเร็จการศึกษาหรือออกจากสถานศึกษา และคิดดอกเบี้ยจนกระทั่งครบกำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ 25 ปี หรือเมื่อผู้กู้ชำระหนี้เสร็จสิ้น เพื่อเป็นการจงใจให้ผู้กู้เร่งชำระคืนเงินต้นรวดเร็วขึ้น อัตราดอกเบี้ยจะลดลงเมื่อระยะเวลาการชำระหนี้สั้นลง ทั้งนี้ การคำนวณอัตราดอกเบี้ยจะใช้อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานคำนวณตลอด และจะคำนวณดอกเบี้ยส่วนต่าง เพื่อหักคืนให้ผู้กู้ เมื่อผู้กู้ชำระเงินต้นเร็วกว่ากำหนด

2.2.3.4 เนื่องจากการชำระหนี้เป็นหน้าที่ของผู้กู้ยืมจะต้องแจ้งต่อกรมสรรพากรเพื่อขอขึ้นชำระหนี้เงินกู้ และพร้อมกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หากผู้กู้ไม่มาชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กองทุนฯ กำหนด ผู้กู้จะมีความผิดทางแพ่งเนื่องจากการผิดสัญญาเงินกู้ และจะมีความผิดเนื่องจากการหนีภาษีเงินได้ไปพร้อมกัน เมื่อกรมสรรพากรดำเนินตามติดตามหนี้ของผู้กู้ยืม และตรวจสอบพบว่าผู้ขอกู้พยายามหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีการชำระหนี้ ผู้ขอกู้จะถูกติดตามหนี้ทั้งหมด พร้อมทั้งค่าธรรมเนียบต่างๆ ในการติดตาม/ทวงหนี้ และค่าปรับอีกไม่เกินร้อยละ 1.5 ต่อเดือน ของเงินต้นที่ค้างชำระนับจากวันที่ผู้ขอกู้ออกจากกองทุนฯ รวมถึงการถูกบันทึกในรายงานประวัติทางการเงินให้เป็นบุคคลที่ขาดความน่าเชื่อถือ และไม่สามารถขอสินเชื่อต่างๆ และสูญเสีย

สิทธิในการได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน หรือการได้รับความช่วยเหลืออื่นๆ จากรัฐบาลจนกว่า จะมีการประนอมหนี้

2.2.4 อมรา ต้นประวัติ (2544) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระคืนเงินกู้ โครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : กรณีศึกษา นิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการชำระคืนเงินกู้โครงการ กยศ. ของนิสิต นักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปัญหา อุปสรรคต่อการชำระคืนเงินกู้ สรุปได้ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้กู้ยืมที่ถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้โครงการ กยศ. ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 111 ราย แบ่งเป็นผู้ชำระคืนเงินกู้จำนวน 89 ราย และไม่ชำระคืนเงินกู้จำนวน 22 ราย และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 64 ราย เพศหญิง 47 ราย มีอายุอยู่ระหว่าง 20 – 25 ปี และเป็นผู้สำเร็จ การศึกษาอย่างต่ำระดับปริญญาตรี มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,700-10,000 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่ เป็นโสด และมีจิตสำนึกในการชำระคืนเงินกู้โครงการ กยศ. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระ หนี้ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเกือบทั้งหมดทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องชำระเงินกู้คืน กองทุนฯ แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทราบเกี่ยวกับการขอผ่อนผันการชำระหนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้คืนกองทุนฯ มี 2 ปัจจัย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ รายได้ที่เป็นตัวเงินต่อเดือน และความมีจิตสำนึกในการชำระคืนเงินกู้ สำหรับปัญหาและ อุปสรรคของการชำระหนี้เงินกู้ จะประกอบไปด้วยความมีรายได้น้อย ความไม่มีจิตสำนึกในการ ชำระคืนเงินกู้ การจัดการด้านข้อมูลของ กยศ. การขาดการประสานงานที่ดีระหว่าง กยศ. สถานศึกษา นิสิต นักศึกษาที่เป็นผู้กู้ยืม และสิ่งสุดท้าย คือ ความไม่ใส่ใจในการชำระหนี้คืนของผู้ กู้ที่ถึงกำหนดชำระคืน

ผู้ศึกษาได้มีแนวคิดที่จะศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการมาชำระหนี้ กับตัวแปร เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สาขาวิชา ยอดหนี้ตาม สัญญา และสถานภาพการสมรส เพิ่มเติม ว่านอกเหนือจากตัวแปรจิตสำนึก และรายได้ผู้กู้ยืม ที่อมรา ต้นประวัติ เคยศึกษาไว้ ยังมีตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้

2.2.5 เกษร ชินเมธีพิทักษ์ (2547) ได้ทำการศึกษา เรื่องการติดตามผลบัณฑิตผู้กู้ กยศ. ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพร้อมในการใช้เงินกู้ กยศ. ของ บัณฑิตผู้กู้ และศึกษาความแตกต่างของบัณฑิตผู้ใช้นี้ และไม่ใช้นี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา ปัญหาการชำระหนี้ รวมถึงวิธีการติดตามบัณฑิตผู้กู้ โดยวิธีการพบปะสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ รวมทั้งจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังบัณฑิตผู้กู้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องชำระเงินกู้ยืม กยศ. ปี 2542 – 2545 จำนวนทั้งสิ้น 2,735 ราย ส่วนหนึ่งได้สรุปถึงปัญหาในการติดตามเงินกู้ กยศ. พร้อมกับให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

2.2.5.1 ปัญหาในการติดตามเงินกู้ กยศ. ได้แก่ ปัญหาในการบริหารจัดการ รวมถึงปัญหาการจัดการฐานข้อมูลผู้กู้และผู้ครบกำหนดชำระหนี้ยังมีความคลาดเคลื่อนไม่ถูกต้องสมบูรณ์ โดยเฉพาะกรณีผู้กู้ย้ายที่อยู่ หรือเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ โดยไม่ได้แจ้งกองทุนฯ ปัญหาของการให้บริการ Help Desk และสาขาของธนาคารกรุงไทยฯ ยังไม่มีข้อมูลผู้กู้เพียงพอต่อการบริหารการชำระหนี้ให้เกิดประสิทธิภาพ เช่น ผู้กู้ยืมไม่สามารถขอชำระหนี้บางส่วน รวมทั้งไม่สามารถขอทราบข้อมูลสถานภาพการคืนเงิน หรือการค้างชำระหนี้ ปัญหาการทำเอกสารรายปี และการเก็บข้อมูลเอกสารสัญญาแยกกันระหว่าง กยศ. และธนาคารกรุงไทยฯ และข้อมูลทั้งสองชุดยังมีความคลาดเคลื่อนต้องมีการตรวจสอบตลอดเวลา ทำให้เกิดปัญหาผู้กู้ถูกระบุว่ามีหนี้สินแต่ไม่ได้ขอกู้ การถูกเรียกชำระหนี้ก่อนกำหนด ปัญหาการบริหารงานกองทุนฯ และธนาคารกรุงไทยฯ ยังต้อง ปฏิบัติงานโดยอาศัยระเบียบปฏิบัติแบบราชการเป็นหลัก

2.2.5.2 ปัญหาของผู้ที่ละเลยการชำระหนี้ ได้แก่ ปัญหาผู้กู้ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ผู้กู้ช่วยเหลืออาชีพในครอบครัวไม่มีรายได้ที่แน่นอน การมีรายจ่ายมากกว่ารายได้ เนื่องจากต้องรับภาระในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้กับครอบครัว ปัญหาการเจ็บป่วย ศึกษาต่อต่างประเทศ รวมถึงปัญหาในการขาดความรู้ในการบริหารจัดการเงิน ไม่มีวินัยทางการเงิน เป็นต้น

2.2.5.3 ข้อเสนอแนะ และมาตรการสำคัญที่ควรพิจารณา สรุปได้ ดังนี้

1) การจัดทำฐานข้อมูลผู้กู้ยืมในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่าง กยศ. ธนาคาร สถาบันการศึกษาและผู้กู้ ซึ่งจะเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูล ผู้กู้ควรมีสิทธิตรวจสอบข้อมูลและสถานภาพการกู้ยืม ได้ตลอดเวลา เพื่อลดความผิดพลาดของข้อมูล รวมถึงการจัดทำสถิติข้อมูลการกู้ยืมเงิน การชำระหนี้คืนรายสถานศึกษา ข้อมูลสถิติการได้งานและรายได้เมื่อสำเร็จการศึกษาของผู้กู้

2) การลดภาระในการติดตามผู้กู้นอกเขต โดยใช้สื่อสาธารณะ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ รวมทั้งเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสถานศึกษาในการติดต่อให้ข้อมูลกับผู้กู้ และให้มีการตรวจสอบสถานภาพของผู้ครบกำหนดชำระหนี้

3) การสนับสนุนให้ผู้กู้ได้ชำระคืนเงินกู้ก่อนกำหนด เพื่อเป็นการลดภาระการอุดหนุนเงินกู้ของกองทุนฯ และเป็นการปลูกจิตสำนึกของผู้กู้ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากองทุนฯ ให้ยั่งยืน และสร้างวินัยทางการเงินให้กับผู้กู้

4) การเปิดโอกาสให้มีสถาบันการเงินมากกว่า 1 แห่ง แข่งขันกันเพื่อเสนอให้บริการใหม่ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้กู้ชำระเงินคืนตามกำหนดและก่อนกำหนด และสถาบันการเงินและสถานศึกษาควรร่วมกันจัดฝึกอบรมผู้กู้เกี่ยวกับเรื่อง การบริการจัดการ การเงินและวินัยทางการเงิน

5) การวิเคราะห์ข้อมูลผู้กู้และพฤติกรรมการใช้หนี้คืน จะเป็นประโยชน์ในการจัดประเภทผู้กู้ยืม ความสามารถในการใช้คืนเงินกู้ยืม เพื่อกำหนดอัตราการใช้คืนเงินกู้ที่เหมาะสม อันจะเป็นผลให้มีการจัดสรรเงินกู้ยืมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2.6 เมธี ครองแก้ว (2547) ศึกษางานวิจัย เรื่อง การเงินอุดมศึกษาด้านรายรับระบบใหม่ Income Contingent Loan : ICL โดยได้นำเสนอแนวทางการชำระหนี้เงินกู้ยืมที่ผูกติดกับรายได้ในอนาคตหากมีการปรับเปลี่ยนระบบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเดิม ปรับกระบวนการทำงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็น กองทุนที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (Income Contingent Loan) สรุปได้ดังนี้

2.2.6.1 ผู้กู้ยืมจะชำระหนี้ เมื่อมีงานทำหลังจากจบการศึกษา และมีรายได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ (Threshold income) เพียงพอที่จะชำระเงินกู้ ครอบ. กิน ให้รัฐ และควรกำหนดรายได้เกณฑ์ ขั้นต่ำที่ต้องชำระหนี้เป็นเงินได้สุทธิรายปี (Taxable income)

2.2.6.2 ผู้กู้ยืมไม่ต้องชำระดอกเบี้ยจากเงินกู้ที่กู้ยืม แต่ผู้กู้ต้องชำระหนี้เงินกู้ตามมูลค่าของเงินกู้ตามดัชนีราคาผู้บริโภค เพื่อรักษารฐานเงินกู้ตามราคาปัจจุบัน

2.2.6.3 เพื่อจูงใจให้ผู้กู้สามารถชำระหนี้ได้เร็วขึ้น กองทุนฯ ให้สิทธิพิเศษในการลดเงินต้นของผู้กู้ให้มากกว่าจำนวนเงินที่ผู้กู้ใช้คืนแก่กองทุนฯ ตามอัตราที่กองทุนฯ กำหนด

2.2.6.4 ให้กรมสรรพากรเป็นผู้รับชำระหนี้เงินกู้ ผ่านระบบการจัดเก็บภาษี เช่นเดียวกับการเสียภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร

2.2.6.5 เงินกู้ยืมจากกองทุนฯ เป็นเงินกู้เฉพาะบุคคล หากผู้กู้ตาย หรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบการทำงานได้ กองทุนฯ จะตัดเป็นหนี้สูญและยกเลิกสัญญาเงินกู้ การชำระหนี้ตามความสามารถของผู้กู้ดังกล่าว กองทุนฯ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาการปลอดหนี้และระยะเวลาในการชำระคืนหนี้เงินกู้

2.2.7 วิจิต หล่อจิระชุมภ์กุล (2547) ได้ทำการศึกษาระบบงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ระบบงานที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ทบทวนบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานกองทุนฯ โดยใช้วิธีศึกษาจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสำรวจด้วยตัวอย่างแบบสอบถาม โดยวิธีสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่าง จากธนาคารกรุงไทย

จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ สาขาของธนาคารกรุงไทย จำกัด 45 สาขา สถานศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชน จำนวน 184 แห่ง ผู้กู้ยืมที่อยู่ในระหว่างปลอดชำระหนี้ 2 ปี หรือผู้กู้ยืมที่ไม่ต่อเนื่อง คิดต่อกัน 2 ปี และไม่แจ้งสถานภาพ จำนวน 116 ราย และผู้กู้ยืมที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 600 ราย รายงานการวิจัยได้นำเสนอรูปแบบใหม่ของการดำเนินงานกองทุนฯ ในส่วนของการชำระหนี้ สรุปประเด็นได้ ดังนี้

2.2.7.1 เกณฑ์ในการชำระหนี้ในรูปแบบใหม่

เสนอไม่ควรมีระยะเวลาปลอดหนี้ กำหนดระยะเวลาชำระคืนภายใน 12 ปี โดยไม่คิดดอกเบี้ย 5 ปีแรก แต่ในช่วง 3 ปีแรกของการชำระหนี้มีอัตราชำระหนี้คืนเงินต้นต่ำเพียง ร้อยละ 2.5, 2.5 และ 5.0 ของยอดหนี้เงินต้นคงค้างทั้งหมด ส่วน 9 ปีหลังจะชำระคืนเงินต้นร้อยละ 10 ต่อปี และคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 3 ผู้วิจัยเสนอว่าวิธีนี้น่าจะเป็นวิธีที่มีแรงจูงใจให้ผู้กู้ยืมเร่งชำระหนี้คืนเงินต้นสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เพราะในช่วง 5 ปีแรก ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย แต่ในช่วง 7 ปี หลังจะมีอัตราดอกเบี้ยถึงร้อยละ 3 ต่อปีที่สูงกว่ามาก

2.2.7.2 ข้อเสนอการชำระหนี้คืนกองทุนรูปแบบใหม่

1) ควรยกเลิกระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี โดยให้ชำระคืนเงินต้นช่วงแรกใน อัตราที่ต่ำและกำหนดเป็นไปตามความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เพื่อไม่ให้เป็นการกั๊กผู้ที่ เพิ่งเริ่มต้นทำงาน และหนังสือแจ้งครบกำหนดชำระหนี้ควรจัดส่งไปยังสถานศึกษา ให้สถานศึกษา เป็นผู้ส่งต่อไปยังผู้กู้ยืมพร้อมกับหนังสือรับรองวุฒิการศึกษาของสถานศึกษา

2) ควรเพิ่มช่องทางการชำระหนี้ นอกเหนือจากให้ผู้กู้ยืมฯ ชำระเงินกู้ยืม กับธนาคาร โดยการหักบัญชีเงินเดือน (Payroll Deduction Method) นายจ้างจะรวบรวมรายชื่อ พร้อมเลขประจำตัวประชาชน (ทราบข้อมูลลูกจ้างเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินกองทุนจากหนังสือรับรอง วุฒิการศึกษาของสถานศึกษา) และรวบรวมเงินจากลูกจ้างที่กู้ยืมเงินกองทุนฯ ทั้งหมด จ่ายให้ กรมสรรพากร หรือกองทุนประกันสังคม เป็นการประหยัดการติดตามหนี้ได้ส่วนหนึ่ง และจะลด จำนวนหนี้สงสัยจะสูญของลูกจ้างที่อยู่ในระบบได้อย่างมาก

3) กรณีที่ผู้กู้ยืมที่เพิ่งจบการศึกษา หรือยังไม่มียานทำ และมีความ ประสงค์จะขอผ่อนผันชำระหนี้ ในการติดต่อแจ้งความประสงค์ ควรเปลี่ยนจากสถาบันการเงิน มา เป็นสถาบันการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษามีความคุ้นเคยกับผู้กู้ยืม มากกว่าธนาคาร จึงน่าจะมอบ หน้าที่ในการพิจารณาขอผ่อนผันเงินกู้ให้กับสถานศึกษา และควรมีมาตรการที่เรียกว่า Exit Interview คือให้สถานศึกษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการชำระเงินคืนและผลกระทบต่อผู้ไม่ชำระคืน

4) เฉพาะผู้ที่ไม่มาชำระหนี้ แต่มีรายได้เกินเกณฑ์ที่กำหนดขั้นต่ำนั้น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ควรจะขอเสนอให้คงหรือระงับสวัสดิการที่รัฐเป็นผู้จัด เช่น

โครงการเชื้ออาหารต่างๆ ของรัฐบาล เป็นต้น นอกจากนั้น สำหรับผู้ประกอบการอาชีพโดยต้องใช้ใบประกอบอาชีพ เช่น แพทย์ วิศวกร หรือสถาปนิก ก็อาจเสนอให้ยกเลิกใบประกอบอาชีพ (ถ้ามี)

หลังจากทบทวนผลการวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงิน ปัญหาการติดตามหนี้ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากที่เคยมีผู้ศึกษาไว้แล้ว ผู้ศึกษาจึงได้มีแนวคิดที่จะศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการมาชำระหนี้ กับตัวแปร เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สาขาวิชา ยอดหนี้ตามสัญญา และสถานภาพการสมรสว่าตัวแปรใดเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการชำระหนี้ หรือทำให้พฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืมแตกต่างกัน ซึ่งได้แบ่งประเภทการชำระหนี้ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มชำระหนี้แบบปิดบัญชี กลุ่มชำระหนี้มากกว่าหรือตามเกณฑ์ และกลุ่มที่ค้างชำระหนี้ และทำการศึกษาปัญหาการค้างชำระหนี้ และจัดทำข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หลังจากที่เคยได้มีผู้ศึกษาไว้ โดยทำการสุ่มสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานกองทุนฯ และผู้ค้างชำระหนี้

บทที่ 3

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

3.1 สาระสำคัญของกองทุนฯ

3.1.1 การจัดตั้งกองทุนฯ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539 ตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 โดยรัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กระทรวงการคลังดำเนินการในลักษณะเงินทุนหมุนเวียนและในปี พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีผลบังคับใช้โดยกองทุนฯ มีฐานะเป็นองค์กรของรัฐบาลในกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง

3.1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง

สนับสนุนและเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาการศึกษาโดยการหาทางแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคม เพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นให้แก่นักเรียน/นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญและอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรี อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

3.1.3 วิสัยทัศน์ พันธกิจตามกฎหมาย และเป้าหมาย

3.1.3.1 วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินให้กู้ยืมทางการศึกษาให้สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสการศึกษาแก่ผู้ขาดแคลน เพื่อพัฒนาคุณภาพของคนและสังคมไทย”

3.1.3.2 พันธกิจตามกฎหมาย

1) ให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา

2) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขเกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมและการชำระคืนเงินกู้ยืม

3) จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเก็บรักษาหลักฐาน และเอกสารเกี่ยวกับการให้กู้ยืม

4) สามารถดำรงอยู่ได้โดยพึ่งพางบประมาณจากรัฐบาลให้น้อยที่สุด

3.1.4 โครงสร้าง

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการกองทุน โดยมีคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งและสองทำหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามลำดับ

พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยมี องค์ประกอบของคณะกรรมการดังนี้

ปลัดกระทรวงการคลัง	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานกรรมการ
ประธานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
อธิบดีกรมสรรพากร	กรรมการ
-ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการ
-นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
-นายกสมาคมสมาพันธ์การศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
-กรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง*	กรรมการ
-อธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการและเลขานุการ
-ผู้จัดการกองทุน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

นอกจากนั้นแล้ว ยังกำหนดให้มี "คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง" ทำหน้าที่กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาใน โรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุมหรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือ โรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัดควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงหรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่คณะกรรมการการอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการ

กำหนด โดยมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานคณะกรรมการ และ "คณะกรรมการ บัญชีจ่ายที่สอง" ทำหน้าที่กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของคณะกรรมการการ อุดมศึกษา ให้เป็นไปตามนโยบายระเบียบและข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยมีประธาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นประธานคณะกรรมการ

3.1.5 หลักเกณฑ์ของการให้กู้ยืม

3.1.5.1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืมเงิน คณะกรรมการกองทุนฯ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ มีสิทธิกู้ยืมดังนี้

- 1) เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- 2) เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยมีรายได้ครอบครัวของผู้กู้ยืมไม่เกินจำนวน 150,000 บาท/ปี และมีคุณสมบัติอื่น ได้แก่
- 3) เป็นผู้ที่มีผลการเรียนดีหรือผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา
- 4) เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ไม่ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษา ข้นร้ายแรงหรือไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย เช่น หมกมุ่นในการพนัน เสพย์ยาเสพติดให้ โทษค้ำสุราหรือเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงเรีงรมย์เป็นอาจิม เป็นต้น
- 5) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบหรือประกาศการสอบคัดเลือกบุคคลเข้า ศึกษาในโรงเรียนสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับ ดูแลของ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงหรือส่วนราชการอื่นๆ คณะกรรมการการอุดมศึกษา รัฐวิสาหกิจ
- 6) ไม่เคยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใดๆ มาก่อน
- 7) ไม่เป็นผู้ที่ทำงานประจำในระหว่างการศึกษา
- 8) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- 9) ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษต้องมีอายุในขณะที่ขอกู้ โดยเมื่อนับรวมกับระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้อีกสิบห้าปีรวมกันแล้วต้องไม่ เกิน 60 ปี

3.1.5.2 ขอบเขตการให้กู้ยืมเงิน

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้กำหนดขอบเขตประเภทและวงเงินการให้กู้ยืม โดยแบ่งระดับการศึกษาที่ให้กู้ยืมออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา (แยกเป็น ปวช. และ ปวส. หรืออนุปริญญา) และระดับปริญญาตรี นักเรียน นักศึกษา สามารถกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา คือ ค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าครองชีพ ซึ่งผู้กู้ยืมในแต่ละระดับจะสามารถกู้ได้ไม่เกินขอบเขตที่กองทุนฯ กำหนด (รายละเอียดดังตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 ประเภทและวงเงินให้กู้ยืม

หน่วย : บาท

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่าย เกี่ยวเนื่อง กับการศึกษา	ค่าครองชีพ		วงเงินกู้ยืม/ ปี
			ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	
1.มัธยมศึกษาตอนปลาย	10,440	3,000	18,000	24,000	55,440
2.อาชีวศึกษา					
2.1 ปวช.	16,500	4,000	18,000	24,000	62,500
2.2 ปวส. หรืออนุปริญญา	20,240	4,000	18,000	28,000	70,240
3.ปริญญาตรี					
3.1 ทุกหลักสูตร ยกเว้น 3.2	46,000	6,000	18,000	30,000	100,000
3.2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์สุขภาพ	73,000	6,000	18,000	30,000	127,000

3.1.6 การจัดสรรวงเงิน

คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้จัดสรรเงินให้แก่คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง เพื่อให้คณะกรรมการจัดสรรเงินในระดับต่างๆ ต่อไป สำหรับปี 2547 ได้จัดสรรให้คณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งและสองในอัตราส่วน 1 : 177 โดยพิจารณาจัดสรรจากปัจจัย ดังนี้

3.1.6.1 จำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา ของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3.1.6.2 วงเงินให้กู้ยืมเฉลี่ยต่อคน ต่อปีของแต่ละระดับการศึกษาและแต่ละสาขาวิชา เมื่อคณะกรรมการการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และคณะกรรมการการบัญชีจ่ายที่สองได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินให้กู้ยืมแล้วจะจัดสรรต่อไปยังระดับกรม ระดับจังหวัด และระดับสถานศึกษา

3.1.7 การพิจารณาอนุมัติเงินให้กู้ยืมและการจัดทำสัญญากู้ยืมเงิน

เมื่อสถานศึกษาได้รับจัดสรรเงินให้กู้ยืมแล้ว สถานศึกษาจะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเงินประจำสถาบันการศึกษา เพื่อตรวจสอบเอกสารและพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอู้ โดยการสัมภาษณ์หรือตรวจสอบข้อเท็จจริง

หลังจากพิจารณาอนุมัติให้กู้ยืมแล้ว สถาบันการศึกษาจะดำเนินการจัดทำสัญญากู้ยืมเงินตามที่ คณะกรรมการกองทุนฯ กำหนด โดยคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้มอบอำนาจให้บุคคล ซึ่งเป็นผู้บริหาร โรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษา มีอำนาจกระทำการแทนคณะกรรมการกองทุนฯ ในการลงนามในสัญญากู้ยืมเงิน

3.1.8 การเบิกจ่ายเงินให้กู้ยืม การจ่ายเงินให้กู้ยืมของกองทุนฯ มี 2 แบบ คือ

3.1.8.1 จ่ายให้แก่สถานศึกษา เพื่อเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (กรณีที่สถานศึกษาเรียกเก็บ) และค่าหอพัก (กรณีที่เป็นหอพักของมหาวิทยาลัย) โดยจะจ่ายเข้าบัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ

3.1.8.2 จ่ายให้แก่ผู้กู้ยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (กรณีที่ผู้กู้ยืมต้องชำระเอง) โดยจะจ่ายเข้าบัญชีของผู้กู้ยืม

3.1.9 การชำระหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ในการชำระหนี้ค่างกองทุนฯ ต้องเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการชำระหนี้ค่างกองทุน พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2546 ผู้กู้ยืมที่มีหน้าที่ชำระหนี้ค่างกองทุนฯ ดังนี้

3.1.9.1 เป็นผู้กู้ยืมที่สำเร็จการศึกษาหรือเลิกศึกษาแล้วเป็นเวลา 2 ปี นับจากปีที่จบการศึกษาหรือเลิกการศึกษา

3.1.9.2 เป็นผู้กู้ยืมที่พ้นสภาพการเป็นนักเรียน/นักศึกษาแล้วเป็นเวลา 2 ปี นับจากปีที่พ้นสภาพ

กรณีและผู้กู้ยืมที่ไม่กู้ต่อเนื่องติดต่อกัน 2 ปี และไม่แจ้งสถานภาพให้ธนาคารผู้บริหารและจัดการเงินให้ผู้กู้ยืมทราบ จะถือว่าเป็นผู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้และมีหน้าที่ต้องชำระหนี้คืนกองทุนฯ

3.1.10 หลักเกณฑ์ในการชำระหนี้

3.1.10.1 ผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ในปีแรกจะต้องชำระเงินต้นร้อยละ 1.5 ต่อปี ของวงเงินที่กู้ยืมไป

3.1.10.2 ผู้กู้ยืมสามารถเลือกผ่อนชำระเป็นรายปี หรือชำระเป็นรายเดือนก็ได้ โดยมีระยะเวลาชำระตั้งแต่ 1 ปี เป็นต้นไปแต่ไม่เกิน 15 ปี

3.1.10.3 ให้ผู้กู้ยืมชำระหนี้ก่อนวันครบกำหนด วันที่ 5 กรกฎาคม ของทุกปี พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี นับจากครบระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี และในการชำระคืนงวดแรกให้ผู้กู้ยืมชำระเฉพาะเงินต้นไม่ต้องชำระดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี โดยต้องชำระภายใน 5 กรกฎาคมของทุกปี แต่หากผู้กู้ยืมผิดนัด โดยชำระหนี้ภายหลังจากวันที่ 5 กรกฎาคม จะต้องเสียเบี้ยปรับร้อยละ 12 ต่อปีของเงินต้นที่จะต้องชำระในงวดนั้น กรณีค้างชำระไม่เกิน 12 เดือน และหากค้างชำระเกิน 12 เดือน เสียเบี้ยปรับร้อยละ 18 ต่อปี ของเงินต้นในงวดที่ค้างชำระทั้งหมด

3.1.10.4 หากผู้กู้ยืมชำระคืนก่อนกำหนดทั้งจำนวน หรือบางส่วนก็ได้ โดยชำระในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ผู้กู้ยืมไม่เสียดอกเบี้ย

3.1.11 หลักฐานในการชำระหนี้

3.1.11.1 ผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้โดยวิธีหักบัญชีอัตโนมัติ (Auto Debit) ให้ถือว่าการบันทึกรายการในสมุดเงินฝากของผู้กู้ยืมเป็นหลักฐานในการชำระหนี้

3.1.11.2 ผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้โดยเช็คของธนาคาร จะได้รับใบรับเงินการชำระหนี้ กองทุนเงินให้ผู้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐาน

3.1.11.3 จาระบบคอมพิวเตอร์ของธนาคารจะมีหน้าจอที่สามารถสอบถามยอดรายการชำระหนี้ได้

3.1.12 วิธีการชำระหนี้

3.1.12.1 การติดต่อในครั้งแรก ผู้กู้ยืมสามารถติดต่อทำข้อตกลงในการชำระหนี้ได้ที่ บมจ. ธนาคารกรุงไทยทุกสาขา และต้องนำสำเนาสัญญาเงินกู้ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือแจ้งภาระหนี้ของธนาคาร ขั้นตอนต่อมาผู้กู้จะต้องกรอกแบบฟอร์มหนังสือแสดงตนในการชำระหนี้ และสำเนาเก็บไว้เป็นหลักฐาน ผู้กู้จะได้รับตารางผ่อนชำระหนี้

เพื่อผู้กู้จะทราบจำนวนเงินที่จะต้องผ่อนชำระหนี้ในแต่ละปี และนำเงินเข้าบัญชีก่อนวันครบกำหนดชำระ โดยผู้กู้ยืมจะต้องเปิดบัญชีออมทรัพย์ของ บมจ. ธนาคาร

3.1.12.2 การชำระหนี้ในครั้งต่อ ๆ ไป สามารถชำระได้โดยวิธีหักเงินจากบัญชีออมทรัพย์ของผู้กู้ที่ได้แจ้งความประสงค์ไว้แก่ธนาคาร หรือชำระได้ที่หน้าเคาน์เตอร์ของธนาคารทุกสาขา

3.1.12.3 กรณีที่ผู้กู้ยืมกองทุนฯ ยังอยู่ในระหว่างการศึกษา ผู้กู้จะต้องนำไปรับรองจากสถานศึกษาไปแสดงเพื่อชะลอการชำระหนี้จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาแล้ว 2 ปี

3.1.12.4 กรณีผู้กู้ยืมสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาไปแล้วแต่อยู่ในระหว่างเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ผู้กู้จะต้องนำไปรับรองจบการศึกษาหรือสำเนาใบแสดงผลการศึกษา หรือสำเนาประกาศนียบัตร โดยนำต้นฉบับมาแสดงและรับรองสำเนาด้วย

3.1.13 อัตราการผ่อนชำระ

ผู้กู้ยืมสามารถเลือกผ่อนผันชำระหนี้เป็นรายปีหรือรายเดือน โดยจำนวนเงินต้นที่ต้องชำระเป็นรายเดือนตลอดปีหรือจำนวนเงินต้นที่ชำระเป็นรายปีต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กองทุนฯ กำหนด มีสูตรการคิดดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เงินต้นที่ต้องชำระในแต่ละงวด} &= \text{ยอดเงินกู้ทั้งหมด} \times \text{อัตราร้อยละของเงินต้นที่ผู้กู้ยืม} \\ \text{ยอดหนี้ที่ต้องชำระในแต่ละงวด} &= \text{เงินต้นที่ต้องชำระในแต่ละงวด} + \text{อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี} \end{aligned}$$

3.1.14 ดอกเบี้ยและเบี้ยปรับ

การคิดดอกเบี้ยให้คิดตั้งแต่วันที่ต้องเริ่มชำระในอัตราร้อยละ 1 ต่อปีของเงินต้นที่คงค้างทั้งหมด แต่หากผู้กู้ผิดนัดชำระหนี้แต่ค้างชำระไม่เกิน 12 เดือนจะต้องเสียเบี้ยปรับนับแต่วันที่ค้างชำระของงวดนั้น ๆ ในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือนของเงินต้นงวดที่ค้างชำระ หากค้างชำระเกิน 12 เดือนให้คิดเบี้ยปรับในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน ของเงินต้นงวดที่ค้างชำระโดยสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ดอกเบี้ย} &= \text{เงินต้นคงค้างทั้งหมด} \times \text{อัตราดอกเบี้ย} \times \text{ระยะเวลา} \\ \text{เบี้ยปรับ} &= \text{เงินต้นงวดที่ค้างชำระ} \times \text{อัตราเบี้ยปรับ} \times \text{ระยะเวลาที่ค้างชำระของงวดนั้น} \end{aligned}$$

3.1.15 หลักเกณฑ์การขอม้วนผันชำระหนี้

3.1.15.1 จะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้อื่น โดยผ่อนผันได้คราวละไม่เกิน 6 เดือน รวมระยะเวลาแล้วไม่เกิน 2 ปี โดยไม่เสียเบี้ยปรับ

3.1.15.2 เป็นผู้มียรายได้น้อยกว่าเดือนละ 4,700 บาท ผ่อนได้ไม่ต่ำกว่า 300 บาทต่อเดือน หรือ 2,400 บาทต่อปี แต่ต้องไม่น้อยกว่าดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นงวดนั้น ๆ และหากจำนวนที่ครบกำหนดชำระต่ำกว่า 2,400 บาทให้ชำระเต็มจำนวน

3.1.15.3 เป็นผู้ประสบภัยพิบัติจากอัคคีภัย อุทกภัย ภัยธรรมชาติ หรือภัยจากธรรมชาติอื่น ๆ รวมถึงจากภัยสงคราม หรือจลาจล ซึ่งทรัพย์สินได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง กรณีการขอม้วนชำระหนี้ ผู้กู้ยืมต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ครบกำหนดชำระหนี้แต่ละงวด หากผู้กู้ยืมยังไม่ชำระและพ้นวันที่ครบกำหนดชำระไปแล้ว ถือว่าผู้กู้ยืมค้างชำระหนี้จะต้องเสียเบี้ยปรับตามอัตราที่กำหนด และจะถูกติดตามหนี้จนกว่าจะได้รับอนุมัติให้ ผ่อนชำระหนี้ จึงระงับการติดตามและถือเป็นหนี้ปกติต่อไป

3.1.16 การชำระหนี้คืนก่อนกำหนดและการชำระหนี้คืนระหว่างการศึกษา

ผู้กู้ยืมสามารถที่จะชำระหนี้ในช่วงปลอดหนี้ 2 ปี หรือก่อนสำเร็จการศึกษาก็ได้ โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยการชำระหนี้ ในครั้งแรกให้ติดต่อกับ บมจ.ธนาคารกรุงไทย ณ สาขาใดก็ได้ที่ผู้กู้ยืมสะดวกในการติดต่อ โดยทำการยื่นหนังสือแสดงตนในการชำระหนี้และตกลงเงื่อนไขการชำระหนี้ต่อเจ้าหน้าที่ของธนาคาร สำหรับการชำระหนี้ครั้งต่อไปผู้กู้ยืมสามารถติดต่อขอชำระหนี้ โดยแจ้งยอดที่ต้องการชำระให้พนักงานทราบ ธนาคารฯ จะคิดค่าธรรมเนียมรายการละ 10 บาท

ในกรณีที่ผู้กู้ยืม ยังไม่สำเร็จการศึกษาหรือไม่ได้เลิกการศึกษา แต่ไม่ได้กู้ยืมเงินหรือไม่ได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินในปีการศึกษาปัจจุบัน เนื่องจากขาดคุณสมบัติ หรือไม่มีความประสงค์จะกู้ยืมเงินผู้กู้ยืมจะต้องทำหนังสือรายงานสถานภาพการศึกษา ต่อ บมจ.ธนาคารกรุงไทย แจ้งว่ากำลังศึกษาอยู่ เพื่อจะได้สามารถพักชำระหนี้และสามารถกู้ยืมได้ต่อในปีการศึกษาที่เหลือได้ (กรณียังไม่สำเร็จการศึกษาและในระดับสูงสุดไม่เกินปริญญาตรี)

3.1.17 การบอกเลิกสัญญา สิทธิในการบอกเลิกสัญญามี 2 กรณี ดังนี้

3.1.17.1 กรณีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา หรือ ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจมีสิทธิบอกเลิกสัญญา

3.1.17.2 เมื่อผู้กู้ยืมมิได้มาแจ้งให้ธนาคารทราบเป็นหนังสือภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงชื่อ หรือ นามสกุล หรือสถานที่อยู่หรือย้ายสถานศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาหรือเลิก

ศึกษา หรือเมื่อผู้กู้ยืมมิได้แจ้งให้ธนาคารทราบเป็นหนังสือภายใน 30 วันนับแต่วันที่ผู้กู้เริ่มทำงาน และในกรณีที่ผู้กู้ยืมย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนงานหรือสถานที่ทำงานหรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างทุกๆ ครั้ง

3.1.17.3 เมื่อปรากฏภายหลังว่าผู้กู้ยืมเงิน ไม่มีสิทธิกู้ยืมเงิน หรือ ได้มีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ

3.1.17.4 เมื่อผู้กู้ยืมไม่ปฏิบัติตามสัญญา หรือข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใดที่ให้ไว้กับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา การบอกเลิกสัญญากองทุนฯ มีสิทธิเรียกเงินที่ผู้กู้ยืมได้รับไปแล้วทั้งหมดตามสัญญาคืนในทันที

3.1.17.5 เมื่อผู้กู้ยืมลาออกไม่ศึกษาต่อ หรือถูกสถานศึกษาให้ออกหรือไล่ออกในระหว่างปีการศึกษา การบอกเลิกสัญญาตาม กองทุนฯ มีสิทธิเรียกเงินที่ผู้กู้ยืมได้รับไปแล้วทั้งหมดตามสัญญาคืนในทันที หรือภายในระยะเวลาที่กองทุนฯ ได้กำหนด

3.1.17.6 กรณีผู้กู้ยืมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเมื่อใดก็ได้ โดยผู้กู้ยืมแจ้งเป็นหนังสือให้ธนาคารผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม บมจ.ธนาคารกรุงไทย ทราบ และผู้กู้ยืมจะต้องชำระหนี้เงินกู้ รวมดอกเบี้ยและเบี้ยปรับ ถ้ามีให้แก่กองทุนฯ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ธนาคารได้รับแจ้งการบอกเลิกสัญญาโดยในช่วงระยะเวลา 30 วันนี้ ผู้กู้ยืมไม่ต้องเสียดอกเบี้ย หากเกินระยะเวลาดังกล่าวให้คิดดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อเดือนของเงินต้นที่ค้างชำระไม่เกิน 12 เดือน และร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของเงินต้นที่ค้างชำระเกิน 12 เดือน ในกรณีที่ผู้กู้ยืมถึงแก่ความตายให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมฯ เป็นอันระงับไป โดยต้องส่ง สำเนาใบมรณบัตรให้ธนาคารผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบ สำเนาใบมรณบัตร หมายถึง ใบมรณบัตรที่รับรองโดยเขต/อำเภอที่ออกใบมรณบัตรนั้น (และในกรณีที่ผู้กู้ยืมพิการหรือ ทูพพลภาพไม่สามารถประกอบการทำงานได้ ให้ส่งสำเนาสมุดประจำตัวคนพิการที่ออก โดยกรมประชาสงเคราะห์ให้ธนาคารผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม เพื่อแจ้งกองทุนฯ ระงับการเรียกให้ชำระหนี้ต่อไป

3.1.18 ภาระความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน

3.1.18.1 ในกรณีที่ผู้กู้ยืมผิดสัญญา ผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบชำระหนี้เงินกู้ยืมคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแทนผู้กู้ยืมตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาทั้งสิ้นทุกประการในฐานะลูกหนี้ร่วมกับผู้กู้ยืม

3.1.18.2 ในกรณีที่ผู้กู้ยืมได้รับการผ่อนผันระยะเวลาหรือผ่อนผันจำนวนเงินในการชำระหนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ โดยจะแจ้งหรือไม่ได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงยินยอมช่วยในการผ่อนผันระยะเวลาหรือจำนวนเงินในการชำระหนี้ทุกครั้ง

3.1.19 การระงับแห่งหนี้

3.1.19.1 ชำระหนี้ครบตามสัญญา

3.1.19.2 ผู้กู้ยืมถึงแก่ความตาย

3.1.19.3 ผู้กู้ยืมพิการหรือทุพพลภาพในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติให้ระงับการเรียกให้ชำระหนี้

3.1.20 มาตรการในการติดตามหนี้ มีดังนี้

3.1.20.1 ค้างชำระตั้งแต่ 1-30 วัน จะติดตามทวงถามโดยโทรศัพท์ถึงผู้กู้ และผู้ค้ำประกันอัตราค่าธรรมเนียม 25 บาท/ราย/เดือน

3.1.20.2 ค้างชำระตั้งแต่ 31-90 วัน กองทุนฯ จะติดตามทวงถามโดยมีจดหมายถึงผู้กู้ อัตราค่าธรรมเนียม 25 บาท/ต่อราย/เดือน

3.1.20.3 ค้างชำระตั้งแต่ 91-150 วัน กองทุนฯ จะติดตามทวงถามโดยมีจดหมายถึงผู้กู้ และ ผู้ค้ำประกัน อัตราค่าธรรมเนียม 25 บาท/ต่อราย/เดือน (กรณีค้างชำระ 91 – 120 วัน จดหมายลงทะเบียนผู้กู้และผู้ค้ำประกัน 11 บาท/ฉบับ แต่ถ้าในกรณีที่ค้างชำระ 121 – 150 วัน จดหมายลงทะเบียนตอบรับผู้กู้และผู้ค้ำประกัน 14 บาท/ฉบับ

3.1.20.4 ค้างชำระตั้งแต่ 151-210 วัน กองทุนฯ จะติดตามทวงถามโดยมีจดหมายถึงผู้กู้ และผู้ค้ำประกัน มีอัตราค่าธรรมเนียม 25 บาท/ต่อราย/เดือน

3.1.20.5 ค้างชำระตั้งแต่ 211-300 วัน จดหมายถึงผู้กู้/ผู้ค้ำประกัน 5 บาท/ฉบับ มีอัตราค่าธรรมเนียม 25 บาท/ต่อราย/เดือน

3.1.20.6 ค้างชำระตั้งแต่ 300 วันขึ้นไป กองทุนฯ ดำเนินการทวงถามตามการพิจารณาของผู้จัดการกองทุนฯ ปัจจุบันหากมีการค้างชำระเกิน 5 ปี กองทุนฯ จะทำการบอกเลิกสัญญา และ จะดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยทนายความ

ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมในการทวงถามชำระหนี้ ข้อ 1.20.1 – ข้อ 1.20.5 กองทุนฯ จะเป็น ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด แต่ในกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญาและดำเนินการฟ้องร้องคดีโดยทนายความ และเมื่อศาลตัดสินให้ผู้กู้ยืมชำระหนี้คืนกองทุนฯ ผู้กู้ยืมจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฟ้องร้องคดี

3.2 ผลการดำเนินงานกองทุนฯ ปี พ.ศ. 2538 – 2547

ในการดำเนินงานกองทุนฯ ได้กำหนดเงื่อนไขไว้ให้นักเรียน นักศึกษา อาจกู้ยืมเงินจากกองทุนฯ ได้ทั้งหมด 7 ปี ตั้งแต่ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.3 ปี และระดับปริญญาตรีอีก 4 ปี กองทุนฯ ให้ระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ภายหลังจากสิ้นสุดการศึกษา และมีระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ทั้งหมดภายในเวลา 15 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี และกำหนดจำนวนเงินต้นขั้นต่ำที่ต้องชำระคืนให้แก่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไว้เป็นร้อยละของเงินต้นที่ต้องชำระ ซึ่งเริ่มที่ร้อยละ 1.5 ในปีที่ 1 เพิ่มขึ้นตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่าด้วยการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุนฯ พ.ศ. 2542 จนถึงร้อยละ 13 ของเงินต้นที่ต้องชำระในปีที่ 15 การผ่อนชำระหนี้อาจเป็นรายเดือนหรือรายปีก็ได้

กองทุนฯ ได้เริ่มให้กู้ยืมเงินครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 มีผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในปีการศึกษาแรก จำนวน 148,444 ราย เป็นจำนวนเงิน 3,652.59 ล้านบาท จนถึงปีการศึกษา 2547 รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 9 ปี กองทุนฯ ได้ให้กู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษา จำนวน 2,182,132 ราย เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 170,281.98 ล้านบาท รายละเอียดดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 – 2546

หน่วย : ล้านบาท

ปีการศึกษา	ผู้กู้รายเก่า		ผู้กู้รายใหม่		รวม	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
2539			148,444	3,652.59	148,444	3,652.59
2540	113,798	3,925.23	321,628	8,225.96	435,426	12,151.19
2541	341,052	11,499.30	405,958	7,943.72	747,010	19,443.02
2542	592,482	17,928.66	289,386	5,817.62	881,868	23,746.28
2543	658,572	20,551.90	242,418	3,897.73	900,990	24,449.63
2544	665,882	22,011.90	322,010	6,479.71	987,892	28,491.61
2545	738,150	25,544.22	265,039	4,166.26	1,003,189	29,710.48
2546	731,717	25,663.30	187,249	2,973.88	918,966	28,637.18
			2,182,132			170,281.98

ที่มา : กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2547)

ด้านผลการชำระหนี้ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547 เฉพาะผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ ในวันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้กู้ยืมจะพบว่า ระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระดับที่ผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้มากที่สุด จำนวน 109,191 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.41 ของผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ทั้งหมด แบ่งเป็นผู้ที่มาชำระหนี้ จำนวน 48,734 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.63 และผู้ที่ยังค้างชำระหนี้ จำนวน 60,457 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.37 รายละเอียดดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ผลการชำระหนี้จำแนกตามระดับของผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระ ปี 2547

หน่วย : ล้านบาท

สังกัด	จำนวนผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระ			จำนวนที่ได้รับชำระ		จำนวนผู้กู้ยืมที่ไม่มีการชำระ		
	จำนวน ราย	ยอดหนี้ตาม สัญญา	เงินที่ต้อง ชำระตาม เกณฑ์	จำนวน ราย	จำนวน เงิน	จำนวน ราย	ยอดหนี้ตาม สัญญา	เงินที่ต้อง ชำระตาม เกณฑ์
สามัญ	55,874	1,024.13	15.36	23,113	20.46	32,761	612.00	9.18
อาชีวศึกษา	95,685	6,083.91	91.26	35,305	51.66	60,380	3,852.30	57.78
อุดมศึกษา	109,191	16,308.38	244.62	48,734	176.45	60,457	8,908.87	133.63
อื่น ๆ	2,950	237.16	3.56	1,302	2.31	1,648	132.96	1.99
รวม	263,700	23,653.58	354.80	108,454	250.88	155,246	13,506.13	202.58

ที่มา : กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547)

เมื่อพิจารณาจากสถิติการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ปี 2542 – 2547 พบว่า ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547 กลุ่มผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ ปี พ.ศ.2542 เป็นกลุ่มที่มาติดต่อขอชำระหนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.20 สำหรับผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ ปี พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นปีแรกของการชำระหนี้ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547 มีผู้ติดต่อขอชำระหนี้ครั้งแรก ร้อยละ 44.63 และมีผู้ค้างชำระ ร้อยละ 55.37 รายละเอียดดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ผลการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามปีที่ครบกำหนดชำระหนี้

หน่วย : ล้านบาท

ปีที่ครบกำหนด	จำนวนผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระ			จำนวนที่ได้รับชำระ		จำนวนผู้กู้ที่ไม่มีภาระชำระ		
	จำนวนราย	ยอดหนี้ตามสัญญา	เงินที่ต้องชำระตามเกณฑ์	จำนวนราย	จำนวนเงิน	จำนวนราย	ยอดหนี้ตามสัญญา	เงินที่ต้องชำระตามเกณฑ์
2542	4,780	184.35	35.03	4,216	88.20	564	25.26	4.80
2543	19,986	1,368.36	198.41	16,014	80.13	3,972	275.46	39.94
2444	43,909	3,934.86	413.16	32,850	298.94	11,059	930.77	97.73
2545	72,638	8,357.40	585.02	48,424	384.60	24,214	2,736.01	191.52
2546	93,784	13,114.76	524.59	57,999	322.67	35,785	4,789.96	191.60
2547	109,191	16,308.38	244.62	48,734	176.45	60,457	8,908.87	133.63

ที่มา : กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547)

การมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมมีความสัมพันธ์กับระยะเวลา เช่น รุ่นปี 2542 ปีแรกของการครบกำหนดชำระหนี้มีผู้มาติดต่อขอชำระหนี้ร้อยละ 15.93 และเมื่อพิจารณาจากสถิติการมาชำระหนี้ของปีถัดไป พบว่ามีสถิติการมาชำระหนี้เพิ่มสูงขึ้นทุกปี จนถึงปัจจุบันผู้ครบกำหนดชำระหนี้รุ่นปี 2542 ได้มาติดต่อขอชำระหนี้คืนเงินกองทุนฯ ถึงร้อยละ 90 ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้กู้ยืมเมื่อเริ่มมีความพร้อมในการจะชำระหนี้ ก็จะมาติดต่อขอชำระหนี้เพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน รายละเอียดดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 ผลการชำระหนี้ จำแนกตามรุ่นปีที่ครบกำหนด และปีที่มาชำระ

หน่วย : ร้อยละ

รุ่นปีที่ครบกำหนด	จำนวนผู้ถึงกำหนดชำระ	ปีที่มาติดต่อ								
		ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.ค.	ก.พ.
		42	43	44	45	46	47	48	49	50
2542	21,577	15.93	68.18	76.84	81.00	82.85	85.56	88.58	89.77	90.02
2543	72,708	-	38.92	74.83	76.80	79.15	79.87	82.66	87.79	88.30
2544	142,067	-	-	41.21	66.60	72.00	73.22	73.85	80.05	82.81
2545	212,495	-	-	-	40.30	61.01	66.21	67.28	68.36	74.58
2546	229,820	-	-	-	-	39.19	58.78	61.06	62.63	63.24
2547	249,042	-	-	-	-	-	41.13	62.94	65.31	66.01
2548	283,536	-	-	-	-	-	-	39.34	60.38	63.39
2549	276,399								45.89	60.78
เฉลี่ยผู้มาชำระทุกรุ่นในแต่ละปี		15.93	53.55	54.45	56.15	58.31	60.01	60.75	63.55	68.38

ที่มา : รายงานผลการจ่ายเงินและผลการชำระหนี้ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ปี 2542 - 2550)
โดย บมจ.ธนาคารกรุงไทย (ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550)

ในด้านมาตรการติดตามทวงถามหนี้ กองทุนฯ ได้เริ่มมีมาตรการในการติดตามทวงถามหนี้อย่างเข้มงวดมากขึ้น เช่น ในปี 2548 ได้มีโครงการการติดตามทวงถามหนี้โดยทนายความสำหรับผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ 5 ปี แล้วไม่มีการมาติดต่อขอชำระหนี้ นอกจากนี้จะมีมาตรการในการทวงถามและติดตามหนี้แล้ว กองทุนยังมีมาตรการต่าง ๆ ที่กระตุ้นหรือจูงใจให้ผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ มาชำระเงินคืน เช่น มาตรการในการประชาสัมพันธ์ โครงการจัดตั้งเครือข่ายนักศึกษากองทุนฯ อีกทั้ง ยังได้จัดทำโครงการจัดหางานให้กับนักเรียน นักศึกษา กองทุนฯ ทุกปี โครงการ Smart Project คืออบรมและให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปประกอบวิชาชีพ เองได้

3.3 ผลการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ รุ่นปี พ.ศ. 2547 ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547

จากตารางที่ 3.4 ได้แสดงผลการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา เมื่อครบชำระหนี้ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2547 ปี พ.ศ.2547 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2547) จำนวน 109,191 ราย พบว่ามีผู้ติดต่อขอชำระหนี้ครั้งแรก ร้อยละ 44.63 และมีผู้ค้างชำระ ร้อยละ 55.37 ต่อมาผู้ศึกษาจึงได้นำข้อมูลการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมในกลุ่มดังกล่าว จากระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ของธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน มาศึกษาเพิ่มเติมว่า หลังจากที่ครบกำหนดแล้ว 5 เดือน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของการชำระหนี้ อย่างไรบ้าง สรุปได้ดังตารางที่ 3.6 และ 3.7

ตารางที่ 3.6 ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่ามัธยฐาน ของยอดหนี้ตามสัญญา แยกตามการมาชำระหนี้

กลุ่มชำระหนี้	จำนวนราย	ยอดหนี้ตามสัญญา			
		Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ปิดบัญชี	422	20	400,000	116,916.57	89,987.34
มากกว่าเกณฑ์	45546	2280	576,370.00	153,009.30	78,902.12
ตามเกณฑ์	6277	5800	500,000.00	119,887.83	71,060.68
ค้างชำระหนี้	49,224	10.00	565,400.00	144,332.91	87,870.91
รวมทั้งสิ้น	101,496 ราย				

ที่มา : ฐานข้อมูลผู้ครบกำหนดชำระหนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

จากตารางที่ 3.6 พบว่า จำนวนผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ จากเดิม จำนวน 109,191 ราย เปลี่ยนเป็น 101,496 ราย ลดลง 7,695 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 เมื่อศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติมพบว่า สาเหตุที่ผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ลดลง มาจากการขอผ่อนผันการชำระหนี้ เนื่องจากรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ ศึกษาต่อ ต่อกงาน ผู้กู้เสียชีวิต ฯลฯ และเมื่อทำการเปรียบเทียบสัดส่วนการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 กับเดือนธันวาคม 2547 พบว่าสัดส่วนการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 44.63 เป็นร้อยละ 51.50 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจากสัดส่วนการค้างชำระหนี้ของผู้กู้ยืมระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 กับเดือนธันวาคม 2547 พบว่า สัดส่วนการค้างชำระหนี้ลดลงจากร้อยละ 55.37 เป็นร้อยละ 48.50

ตารางที่ 3.7 จำนวนผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ของกลุ่มต่างๆ แบ่งตามช่วงของยอดหนี้

หน่วย : ราย

ช่วงยอดหนี้	ปิดบัญชี		มากกว่าเกณฑ์		ตามเกณฑ์		ค้างชำระหนี้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<= 50,000 บาท	118	1.23	2,747	28.59	778	8.10	5,965	62.08
50,001-100,000	113	0.47	9,736	40.20	2,068	8.54	12,299	50.79
100,001-200,000	117	0.27	21,625	50.02	2,732	8.32	18,760	43.39
200,001-300,000	54	0.28	9,153	48.22	534	2.81	9,241	48.68
300,000 บาทขึ้นไป	20	0.37	2,285	42.10	165	3.04	2,958	54.50
รวมทั้งสิ้น	422		45,546		6,277		49,223	

ที่มา :ฐานข้อมูลผู้ครบกำหนดชำระหนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากตารางที่ 3.6 และ 3.7 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มที่มียอดหนี้เฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มที่มาชำระหนี้โดยปิดบัญชี แสดงให้เห็นถึงจำนวนยอดหนี้ของผู้กู้ยืมในกลุ่มนี้ไม่สูงเมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมสองกลุ่มหลัง ผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่าเกณฑ์และชำระหนี้ตามเกณฑ์ มีสัดส่วนรวมกันสูงกว่าร้อยละ 50 เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนการค้างชำระหนี้ในกลุ่มผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท และกลุ่มผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูงกว่า 300,000 บาท พบว่าผู้กู้ยืมในกลุ่มดังกล่าวมีสัดส่วนการค้างชำระหนี้ สูงกว่าร้อยละ 50

ยอดหนี้ตามสัญญาเฉลี่ยน้อยที่สุด มีจำนวนเงิน 10 บาท นั้น สาเหตุเกิดจาก นักศึกษาทำสัญญากู้ยืมเงินกับกองทุนฯ ต่อมาไม่ประสงค์จะเรียนทำเรื่องขอลาออก สถานศึกษาจึงได้ส่งคืนเงินค้ำหน่วยกิตให้กับธนาคารกรุงไทยฯ แต่มิได้บวกค่าธรรมเนียมในการโอนไปด้วย เช่น ส่งคืนเงินค้ำหน่วยกิต จำนวน 40,000 บาท ธนาคารคิดค่าธรรมเนียมในการโอน 10 บาท โดยหักจากยอดหนี้ที่ส่งคืน ทำให้ผู้กู้ยืมดังกล่าว ยังมียอดหนี้ค้างอยู่ 10 บาท

ยอดหนี้ตามสัญญามากที่สุด มีจำนวนเงิน 565,400 บาท การที่ผู้กู้ยืมมียอดหนี้เป็นจำนวนสูง มาจากสองสาเหตุ ได้แก่ เป็นผู้กู้ยืมต่อเนื่อง โดยกู้ยืมเงินกองทุนฯ ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อเนื่องไปจนศึกษาจบระดับปริญญาตรี หรือเข้าเรียนในสาขาวิชาที่มีค่าเล่าเรียนสูง ได้แก่ สาขาสุขภาพและบริการ วิศวกรรม เป็นต้น การที่ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูง จะมีความเสี่ยงในการค้างชำระหนี้สูงเช่นกัน เช่น ถ้าผู้กู้ยืมเงินเป็นจำนวน 500,000 บาท มีกำหนดระยะเวลาผ่อนส่ง 15 ปี ในปีแรกที่ครบกำหนด ผู้กู้ยืมคนดังกล่าวจะต้องคืนเงินต้น ร้อยละ 1.5 ของยอดหนี้ทั้งหมด ซึ่ง

เท่ากับ 7,500 บาท หากในระยเวลานั้นผู้กู้ยืมยังไม่มีความพร้อมในการมาชำระหนี้ โอกาสที่จะค้างชำระหนี้จึงมีค่อนข้างสูง

ตารางที่ 3.8 จำนวนผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ของกลุ่มที่ชำระเงินมากกว่าเกณฑ์

หน่วย : ราย

จำนวนเงินที่ชำระเกิน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 บาท	23,506	51.6
1 บาท – 100 บาท	10,995	24.1
มากกว่า 100 บาท – 1,000 บาท	5,592	12.3
มากกว่า 1,000 บาท – 10,000 บาท	3,414	7.5
มากกว่า 10,000	2,039	4.5
รวมทั้งสิ้น	45,546	100.0

ที่มา : ฐานข้อมูลผู้ครบกำหนดชำระหนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

จากตารางที่ 3.8 เมื่อพิจารณาเฉพาะในกลุ่มของผู้มาชำระหนี้มากกว่าเกณฑ์จะพบว่า ร้อยละ 51.6 ชำระเงินมากกว่าเกณฑ์ไม่ถึง 1 บาท สาเหตุมาจากผู้กู้ยืมมียอดหนี้ที่ไม่เป็นจำนวนเต็ม เช่น ผู้กู้ยืมมียอดเงินที่จะต้องมาชำระหนี้ในงวดแรก 1,500.58 บาท ดังนั้น เมื่อมาชำระเงิน ก็จะต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนเต็มเท่ากับ 1,500 บาท ผู้กูยรายดังกล่าวก็จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มาชำระมากกว่าเกณฑ์ทันที

ผู้กู้ยืมที่ชำระเงินคืนมากกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.1 ผู้กู้ยืมที่ชำระเงินคืนมากกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.3 ผู้กู้ยืมที่ชำระเงินมากกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.5 ชำระเงินมากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

3.4 ภาพรวมปัญหาการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ในปัจจุบัน

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษารายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุนฯ เช่น รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความ รายงานผลการมาชำระหนี้ รายงานผลการดำเนินงานจากโครงการต่าง ๆ ของกองทุนฯ ที่คาดว่าจะช่วยกระตุ้นให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้มากขึ้น พร้อมกับได้สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน และผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ เพื่อสอบถาม เกี่ยวกับสาเหตุที่ส่งเสริม และเป็นอุปสรรคต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ สรุปสาเหตุว่าปัจจัยใดที่ส่งเสริม และเป็นอุปสรรคต่อการมาชำระหนี้เงินของผู้กู้ยืมเพิ่มเติม สามารถสรุปได้ดังนี้

3.4.1 ปัญหาและอุปสรรคของการค้างชำระหนี้กองทุนฯ

3.4.1.1 ปัญหาจากการว่างงาน การมีรายได้น้อย จากการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ที่ค้างชำระหนี้ ที่ไม่มาติดต่อกองทุนฯ เกิน 5 ปี หรือจากการศึกษา วิจัย ของกองทุนฯ เอง หรือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัญหาหลักของการค้างชำระหนี้ คือ การว่างงาน หรือการมีรายได้น้อยของผู้กู้ยืม ซึ่งสาเหตุของการว่างงาน ส่วนใหญ่ คือ เรียนจบสาขาที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด การปรับโครงสร้างขององค์กร การปิดกิจการของนายจ้าง ทักษะที่เลือกงาน การไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานโดยตรงได้ เนื่องจากไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร การปรับตัวให้เข้ากับสังคมเมือง ปัญหาทางด้านภูมิศาสตร์

3.4.1.2 ปัญหาจากการไม่ทราบข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับนโยบายการให้กู้ยืมเงิน การชำระหนี้เงินคืน หรือการไม่ได้รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของกองทุนฯ ปัจจุบันผู้กู้ยืม หลายราย ความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นทุนให้เปล่าไม่ต้องใช้คืน คอยให้มีการเปลี่ยนรัฐบาล เพื่อจะรอนโยบายในการพักชำระหนี้ ยกเลิกหนี้ หรือลดวงเงินที่เป็นหนี้

3.4.1.3 การไม่ได้รับเอกสารการแจ้งหนี้ หรือ หนังสือแสดงตนให้มาชำระหนี้ของธนาคารกรุงไทยฯ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนที่อยู่ ประกอบกับอยู่ในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี ทำให้ผู้กู้ยืมอาจลืมภาระที่ต้องชำระหนี้ให้กับกองทุนฯ ลืมรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ขอดหนี้ตามสัญญา ระยะเวลาที่ครบกำหนดชำระหนี้ วิธีการมาชำระหนี้ เป็นต้น

3.4.1.4 การขาดจิตสำนึกของผู้กู้ยืม ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีความกระตือรือร้น ในการมาชำระหนี้คืนกองทุนฯ เช่น ได้รับหนังสือแสดงตนให้มาชำระหนี้จากธนาคารกรุงไทยฯ แล้วแต่เพิกเฉยไม่ใส่ใจ คิดว่าถ้าไม่ชำระหนี้แล้วก็จะไม่มีอะไรเกิดขึ้น หากย้ายที่อยู่แล้ว กองทุนฯ จะไม่สามารถตามหาหรือติดต่อให้มาชำระหนี้ได้ หรือจะมีผลกระทบในการทำธุรกรรมทางการเงิน การพิจารณาให้สินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ

3.4.1.5 การขาดความพร้อมที่จะมาชำระหนี้ รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย เพราะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายของครอบครัว ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร ค่าใช้จ่ายในการชำระผ่อนส่งสินเชื่อในด้านที่อยู่อาศัย หรือสินเชื่อของสถาบันการเงินอื่นๆ ที่มีมาตรการในการติดตามทวงถามหนี้ที่เข้มงวดก่อน ครอบครัวได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ หรือกำลังศึกษาต่อ เป็นต้น

3.4.1.6 ปัญหาส่วนบุคคล เช่น ได้รับอุบัติเหตุ พิกการ ดิคาเสพตติค เจ็บป่วยจนไม่สามารถทำงานได้ ป่วยโรคจิตเพศ ถูกศาลตัดสินให้จำคุก

3.4.1.7 การไม่สะดวกของการเดินทางมาชำระหนี้ โดยในกรณีที่ต้องชำระเป็นรายเดือน จะพบว่าการมาชำระหนี้บางครั้งผู้กู้ยืมจะต้องลางาน เพราะธนาคารกรุงไทยฯ ไม่ได้เปิดให้บริการในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ สถานที่ทำงานอยู่ไกลจากธนาคารกรุงไทยฯ มีช่องทางการชำระหนี้โดยวิธีการอื่นน้อย

3.4.1.8 การติดตามข้อมูลผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ เป็นไปได้ยาก เพราะหลังจากจบการศึกษาจะมีการเปลี่ยนที่อยู่ ถ้าหากผู้กู้ยืมคนดังกล่าวไม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่กับธนาคารกรุงไทยฯ ทำให้ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน เอกสารต่างๆ ที่แจ้งไปยังผู้กู้ยืมก็จะไม่ได้รับ ทำให้ขาดการติดต่อระหว่างกองทุนฯ กับตัวผู้กู้ยืม

3.4.1.9 การให้บริการบริการของธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน เช่น เจ้าหน้าที่บางสาขาไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดวิธีการชำระหนี้ต่อผู้ได้ การไม่รับชำระหนี้ในกรณีที่ผู้กู้ยืมต้องการมาชำระหนี้ก่อนกำหนด เป็นต้น

3.4.2 สาเหตุที่สนับสนุนให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้กองทุนฯ ได้แก่

3.4.2.1 การได้รับเอกสารการแจ้งเตือนของธนาคารกรุงไทยฯ หลังจากครบกำหนดระยะเวลาปลอดหนี้ 2 ปี การได้รับหนังสือทวงถามหนี้ หนังสือบอกเลิกสัญญา หรือหนังสือเพื่อดำเนินการฟ้องร้องคดีจากกองทุนฯ

3.4.2.2 การได้รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ให้มาชำระหนี้จากกองทุนฯ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น จากสถาบันการศึกษา ธนาคารกรุงไทยฯ เป็นต้น

3.4.2.3 การมีจิตสำนึกที่ดีในตัวของผู้กู้ยืมเอง โดยคิดว่าการที่มาชำระเงินคืนให้กับกองทุนฯแล้ว เงินดังกล่าวก็จะกลับมาหมุนเวียนให้รุ่นน้องได้กู้ยืมต่อไป มีความต้องการจะชำระหนี้ให้หมดโดยเร็ว หรือได้รับการปลุกฝังจิตสำนึกจากสถาบันการศึกษา การเข้าร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับสังคม และเกี่ยวข้องกับกองทุน

3.4.2.4 ความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ เช่น มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย หลังจากชำระเงินค้ำประกันแล้ว การอยู่ในสถานภาพโสด ไม่มีภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว หรือภาระในการเลี้ยงดูบุตร มีอาชีพที่มั่นคง

บทที่ 4 วิธีการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร

ผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ ที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปี พ.ศ. 2545 และคาดว่าจะครบกำหนดชำระหนี้ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จำนวน 109,191 ราย

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ตอบแบบสำรวจกลับมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 12,375 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.33 ต่อมาได้ทำการตรวจสอบ คัดแยกข้อมูลที่มีความขัดแย้ง ไม่สมบูรณ์ คงเหลือข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 3,387 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.18 ของจำนวนประชากร

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หน่วย : ราย

	จำนวนผู้กู้ยืมทั้งหมด	เฉพาะผู้ที่ยังอยู่ในระดับอุดมศึกษา
ผู้กู้ยืมที่คาดว่าจะครบกำหนดชำระหนี้ ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2547	263,700 ราย	109,191 ราย
แบบสำรวจที่ได้รับกลับมา (สำรวจเมื่อ ปี พ.ศ. 2546) คิดเป็นร้อยละ 11.33 ของผู้จบระดับการศึกษา	41,500 ราย	12,375 ราย
ขจัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อน ขัดแย้ง และไม่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.10 ในผู้จบระดับการศึกษา	39,249	3,387 ราย

4.2 ที่มาของแบบสำรวจและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

4.2.1 ที่มาของแบบสำรวจ

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้มีการจัดทำโครงการสำรวจข้อมูลผู้กู้ยืมที่อยู่ในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้ โดยจัดทำแบบสำรวจข้อมูลและจัดส่งให้แก่ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษา ปี พ.ศ. 2545 และคาดว่าจะครบกำหนดชำระหนี้ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จำนวนทั้งสิ้น 263,700 ราย (ทำการสำรวจเมื่อปี พ.ศ.2546) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลของผู้กู้ยืมที่ได้จากการสำรวจเป็นปัจจุบัน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการสำรวจดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ โดยคัดเลือกเฉพาะข้อมูลผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและเพิ่มเติมข้อมูลการชำระหนี้ โดยนำข้อมูลจากฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของ บมจ.กรุงไทย จำกัด

4.2.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหลือ

จากแบบสำรวจที่ได้รับกลับมาทั้งหมด 12,375 ราย ผู้ศึกษาได้ทำการคัดแยกข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออก เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้มีความประสงค์จะศึกษาข้อมูล เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา สาขาวิชา สถานภาพการสมรส และยอดหนี้ตามสัญญา หากข้อมูลผู้กู้ยืมคนใดที่มีข้อมูลดังกล่าวไม่ครบถ้วน ก็จะถูกคัดแยกออกไม่ถูกนำมาวิเคราะห์ นอกจากนี้จะต้องคัดแยกข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อน และมีความขัดแย้งในตนเอง ดังนั้น จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์เพียง จำนวน 3,387 ราย

4.3 ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้ทำการเก็บรวบรวมแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

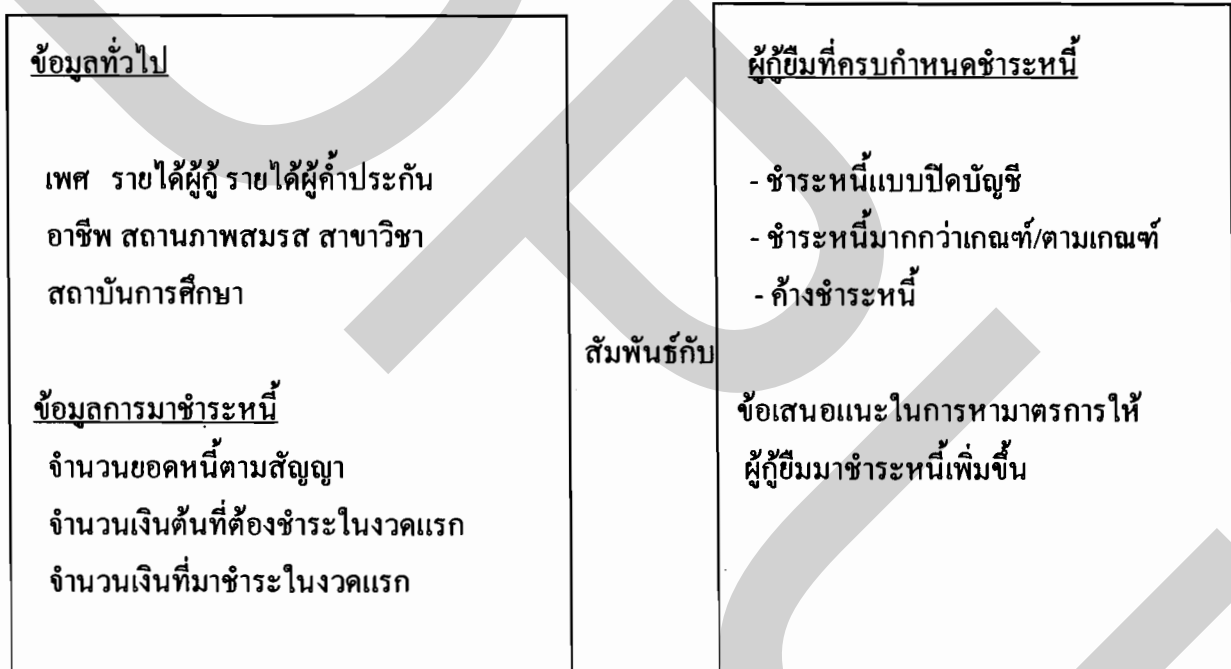
4.3.1 ข้อมูลจากแบบสำรวจผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ปี 2545 และคาดว่าจะเป็นผู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้ ณ วันที่ 5 กรกฎาคม ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 12,375 ราย ประกอบด้วย ชื่อ-สกุล เพศ รหัสบัตรประจำตัวประชาชน สถานศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สถานภาพ สาขาวิชาที่จบ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน

4.3.2 ข้อมูลการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ ในวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 เฉพาะระดับอุดมศึกษา จากฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ของธนาคารกรุงไทยฯ (สิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547) จำนวนทั้งสิ้น 101,496 ราย ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อ-สกุล รหัสบัตรประจำตัว ยอดหนี้ตามสัญญา จำนวนเงินต้นที่ต้องชำระในงวดแรก จำนวนเงินที่มาชำระหนี้ในงวดแรก ยอดเงินที่มาชำระในงวดแรก จากการที่ข้อมูลผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ในระดับอุดมศึกษา ปี พ.ศ. 2547 มีความคลาดเคลื่อน จาก จำนวน 109,191 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2548) ลดลง จำนวน 7,695 ราย คงเหลือผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดทั้งสิ้น จำนวน 101,496 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 31

ธันวาคม 2547) สาเหตุเพราะในระหว่างเดือน กรกฎาคม – ธันวาคม มีผู้ทำเรื่องขอผ่อนผันชำระหนี้ อันเนื่องมาจากสาเหตุ กำลังศึกษาต่อ รายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท ผู้กู้ตาย หรือทุพพลภาพ จึงทำให้ยอดจำนวนผู้กู้ยืมที่ครบกำหนดชำระหนี้ลดลง

4.3.3 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองทุนฯ และผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ และข้อมูลจากรายงานรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุนฯ เช่น รายงานผลการชำระหนี้ รายงานผลการดำเนินงานกองทุนประจำไตรมาส รายงานสรุปผลมาตรการลดจำนวนเงินที่ค้างชำระ และผลงานวิจัยหรือบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาต้องการนำตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การชำระหนี้ของผู้กู้ยืม ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สาขาวิชา สถานภาพสมรส และยอดหนี้ตามสัญญา สาเหตุที่นำตัวแปรดังกล่าวมา ทำการศึกษาสรุปได้ดังนี้

เพศ เพศน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม คาดว่าเพศหญิงจะมีโอกาสมาชำระหนี้มากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศชายมีพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตค่อนข้างเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง เช่น พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า หรือเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

เป็นจำนวนมาก โอกาสที่จะเสียเงินมาชำระหนี้จะน้อย ปัจจุบันผู้กู้ยืมที่เสียชีวิตในภาพรวมของกองทุนฯ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สาเหตุส่วนใหญ่มาจากอุบัติเหตุต่าง ๆ

รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้กู้ยืมน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เพราะหากผู้กู้ยืมมีรายได้ที่เพียงพอ ก็จะมีโอกาสมาชำระหนี้คืนเงินกองทุนฯ คาดว่าผู้กู้ยืมที่มีรายได้สูงจะมีโอกาสมาชำระหนี้มากกว่าผู้กู้ยืมที่มีรายได้น้อย หรือไม่มีงานทำ

รายได้ผู้ค้ำประกัน รายได้ผู้ค้ำประกันน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เพราะปัจจุบันผู้กู้ที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ส่วนหนึ่งสามารถมาชำระหนี้ได้ทั้งที่ยังศึกษาต่อ หรือยังหางานทำไม่ได้ เพราะผู้ปกครองหรือผู้ค้ำประกันให้การสนับสนุนทางการเงิน หรือช่วยชำระหนี้แทนก่อนผู้กู้ยืมจะมีรายได้ที่แน่นอน คาดว่าถ้าผู้ค้ำประกันที่มีรายได้สูง โอกาสที่ผู้กู้ยืมจะค้างชำระหนี้ก็จะน้อยลง

อาชีพ อาชีพน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม ประกอบอาชีพที่มั่นคงก็จะมีโอกาสมาชำระหนี้กองทุน มากกว่าผู้กู้ยืมที่ยังไม่มีงานทำ หรือมีอาชีพที่ไม่แน่นอน คาดว่าผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือเป็นข้าราชการ จะมีโอกาสในการมาชำระหนี้มากกว่าผู้กู้ยืมที่เป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐและเอกชน หรือประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เนื่องจากอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง

สถานภาพสมรส สถานภาพสมรส คาดว่า ผู้กู้ยืมที่มีอาชีพโสด น่าจะมีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ คาดว่าผู้กู้ยืมที่เป็นโสดจะมีโอกาสมาชำระหนี้มากกว่าผู้กู้ยืมที่สมรสแล้ว เนื่องจากผู้กู้ยืมที่โสดจะมีภาระหรือค่าใช้จ่ายที่ต้องรับผิดชอบน้อยกว่าผู้กู้ยืมที่สมรสแล้ว เช่น ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น

สาขาวิชา สาขาวิชาที่ผู้กู้ยืมจบน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เพราะหากผู้กู้ยืมจบสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาด หรือเป็นสาขาวิชาขาดแคลน เช่น ผู้กู้ยืมที่จบจากสาขาสุขภาพและสวัสดิการ จะสามารถหางานทำได้เร็ว และมีรายได้ค่อนข้างสูง และโอกาสที่จะค้างชำระหนี้ก็จะน้อยกว่าผู้กู้ยืมที่จบจากสาขาวิชาอื่น ๆ

สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สถาบันการศึกษา โดยแยกตามภูมิภาค น่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เพราะหากพื้นที่ที่ตั้งสถานศึกษาอยู่ใกล้กับแหล่งงาน โอกาสที่ผู้กู้ยืมได้งานทำ และมีรายได้มาชำระหนี้คืนเงินกองทุนฯ ค่อนข้างสูง คาดว่าผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล จะสามารถหางานทำได้ง่าย และมีโอกาสในการมาชำระหนี้คืนเงินกองทุนฯ สูงกว่าผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาจากภูมิภาคอื่น ๆ

ยอดหนี้ตามสัญญา ยอดหนี้ตามสัญญาน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้ เพราะถ้าผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตามสัญญาสูง จำนวนเงินที่จะต้องชำระหนี้ในแต่ละปีก็ต้องสูงไปด้วย โอกาสที่จะค้างชำระหนี้ก็จะยิ่งมาก เช่น ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ 300,000 บาท มีระยะเวลาผ่อนส่ง 15 ปี ในปีแรกที่ครบกำหนดชำระหนี้ ผู้กู้ยืมจะต้องชำระคืนกองทุนฯ เป็นเงิน 4,500 บาท ต่างจากผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้เพียง 50,000 บาท ในปีแรกที่ครบกำหนดชำระหนี้ ผู้กู้ยืมจะต้องชำระคืนกองทุนฯ เป็นเงินเพียง 750 บาท ดังนั้นผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตามสัญญาสูง แต่ถ้าเป็นผู้มีรายได้น้อย หรือรายได้น้อยกว่ารายจ่าย โอกาสที่จะค้างชำระหนี้ก็จะยิ่งสูงตามไปด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 4.2 คำจำกัดความของตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองพฤติกรรมกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม

ตัวแปร	สัญลักษณ์และคำจำกัดความ
ประเภทการชำระหนี้	$j = 1$ ชำระหนี้แบบปิดบัญชี $j = 2$ ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ กำหนดให้ $j = 3$ ค้างชำระหนี้ (เป็นกลุ่มอ้างอิง)
เพศ	$SEX = 1$ ถ้าเป็นเพศชาย กำหนดให้เพศหญิงเป็นกลุ่มอ้างอิง
อาชีพ	$OCUUPA 1 = 1$ ถ้าเป็นผู้กู้ยืมไม่มีรายได้ 0 อื่น ๆ $OCUUPA 2 = 1$ ถ้าประกอบอาชีพเกษตรกร 0 อื่น ๆ $OCUUPA 3 = 1$ ถ้าประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 0 อื่น ๆ $OCUUPA 4 = 1$ ถ้าประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 0 อื่น ๆ $OCUUPA 5 = 1$ ถ้าประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 0 อื่น ๆ $OCUUPA 6 = 1$ ศึกษาต่อ 0 อื่น ๆ กำหนดให้อาชีพลูกจ้างของรัฐ/เอกชนเป็นกลุ่มอ้างอิง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	สัญลักษณ์และคำจำกัดความ
รายได้ของผู้กู้ยืม	INCOME_B1 = 1 น้อยกว่า 4,700บาท 0 อื่น ๆ INCOME_B2 = 1 รายได้ 4,700 บาท – 10,000 บาท 0 อื่น ๆ INCOME_B3 = รายได้ไม่แน่นอน 0 อื่น ๆ
	INCOME_B4 = 15,000 บาท ขึ้นไป 0 อื่น ๆ กำหนดให้รายได้ 10,001 – 15,000 บาท เป็นเป็นกลุ่มอ้างอิง
รายได้ผู้ค้ำประกัน	INCOME_G1 = 1 น้อยกว่า 4,700บาท 0 อื่น ๆ INCOME_G2 = 1 รายได้ 4,700 บาท – 10,000 บาท 0 อื่น ๆ INCOME_G3 = 1 รายได้ไม่แน่นอน 0 อื่น ๆ INCOME_G4 = 15,000 บาท ขึ้นไป 0 อื่น ๆ กำหนดให้รายได้ระหว่าง 10,001 บาท – 15,000 บาท เป็นกลุ่มอ้างอิง
สถานภาพ	POSITION 1 = โสด 0 อื่น ๆ กำหนดให้กลุ่มที่สมรสเป็นกลุ่มอ้างอิง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	สัญลักษณ์และคำจำกัดความ
สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค)	EDUDATE 1 = สถาบันการศึกษาภาคเหนือ 0 อื่น ๆ EDUDATE 2 = สถาบันการศึกษาภาคกลาง 0 อื่น ๆ EDUDATE 3 = ภาคตะวันออก 0 อื่น ๆ EDUDATE 4 = สถาบันการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 0 อื่น ๆ EDUDATE 5 = สถาบันการศึกษาภาคใต้ 0 อื่น ๆ กำหนดให้สถาบันการศึกษาเขตกรุงเทพและปริมณฑล เป็น กลุ่มอ้างอิง
สาขาวิชา	MAJOR 1 = สาขาการศึกษา 0 อื่น ๆ MAJOR 2 = สาขามนุษยศาสตร์และศิลป์ 0 อื่น ๆ MAJOR 3 = กลุ่มที่ไม่สามารถระบุสาขาวิชา 0 อื่น ๆ MAJOR 4 = สาขาวิทยาศาสตร์ 0 อื่น ๆ MAJOR 5 = สาขาวิศวกรรม 0 อื่น ๆ MAJOR 6 = สาขาเกษตรศาสตร์ 0 อื่น ๆ MAJOR 7 = สาขาสุขภาพและสวัสดิการ 0 อื่น ๆ MAJOR 8 = สาขาบริการสังคม 0 อื่น ๆ กำหนดให้สาขาสังคมศาสตร์ได้เป็นกลุ่มอ้างอิง

4.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

4.5.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อนำมาอธิบายให้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เช่น หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้กู้ยืม กระบวนการให้กู้ยืมเงิน วิธีการชำระหนี้ สถิติการจัดสรรงบประมาณ และสถิติผลการชำระหนี้ของปีที่ผ่านมา ปัญหาและอุปสรรคในการมาชำระหนี้ พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนนโยบายและมาตรการในการชำระหนี้ต่อไป

4.5.2 วิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

โดยนำข้อมูลที่ได้คัดเลือกจากแบบสำรวจ จำนวน 3,387 ราย เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และนำค่าที่ได้นำเสนอในรูปแบบตารางและเรียงความ ดังนี้

4.5.2.1 สถิติเชิงบรรยายในการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสำรวจผู้กู้ยืม โดยสถิติวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอในรูปแบบตาราง และเรียงความ

4.5.2.2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (The Chi - Square Test) ในการทดสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรเชิงกลุ่ม (ประเภทการชำระหนี้และยอดหนี้ตามสัญญา) กับตัวแปรต่างๆ โดยใช้ค่าสถิติ ค่าเพียร์สันไค-สแควร์ (Pearson Chi - Square)

ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรด้วยสถิติไค-สแควร์ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรในตารางไขว้มีสมมติฐานว่าตัวแปรด้านแถวกับด้านสดมภ์มีอิสระจากกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ เพียร์สัน ไค-สแควร์ ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$\chi^2 = \sum_i \sum_j (F_{ij} - Fe_{ij})^2 / Fe_{ij}$$

$$\chi^2 = \text{ค่าไค-สแควร์}$$

$$F_{ij} = \text{ค่าความถี่สังเกตในช่อง}$$

$$Fe_{ij} = \text{ค่าความถี่คาดหวังในช่อง}$$

ในการทดสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติ นั้น เทียบค่าไค-สแควร์ตามค่าระดับความอิสระ (degree of freedom = df) คำนวณได้จากจำนวนช่องในแถวลบด้วย 1 (r-1) คูณด้วยจำนวนช่องในสดมภ์ลบด้วย 1 (c-1) ดังนั้น $df = (r-1)(c-1)$ การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าเพียร์สัน ไค-สแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีสมมติฐานในการทดสอบคือ

$H_0 : R_{xy} = 0$ (ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กัน)

$H_1 : R_{xy} \neq 0$ (ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน)

ตัวแปรตาม (Y) ได้แก่ ประเภทการชำระหนี้ และยอดหนี้ตามสัญญา

ตัวแปรอิสระ (X) ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สาขาวิชา สถานภาพสมรส และยอดหนี้ตามสัญญา

4.5.2.3 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (ตัวแปรตาม) พร้อมทั้งศึกษาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

4.6 แบบจำลองที่ใช้วิเคราะห์

จากการตรวจสอบเอกสารทางวิชาการ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถนำหลักการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก มากำหนดเป็นแบบจำลอง เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา สาขาวิชา สถานภาพ และยอดหนี้ตามสัญญาที่มีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (ตัวแปรตาม) ได้แก่ การมาชำระหนี้แบบปิดบัญชี การชำระหนี้ตามเกณฑ์/มากกว่าเกณฑ์ และการค้างชำระหนี้

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธ์ (2548 : 265-269) ได้เขียนไว้ในหนังสือเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของเทคนิควิธีวิเคราะห์ความถดถอยมัลติโนเมียลโลจิสติกและความต้องการข้อมูลสรุปได้ดังนี้

เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณกับตัวแปรตาม 1 ตัวที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่แบ่งเป็นกลุ่ม (categorical data) มากกว่า 2 กลุ่ม (multicategorical) ผลจากการวิเคราะห์จะชี้ให้เห็นว่าตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ (Predictor) มีผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ทั้งในภาพรวมและของแต่ละตัวแปรแต่ละตัวซึ่งพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์ และค่าอัตราส่วนโอกาส (odds ratio) ผลที่ได้จากการวิเคราะห์สามารถศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มย่อยต่าง ๆ ว่าตัวแปรอิสระมีผลแตกต่างกันต่อทางเลือก (ความเป็นสมาชิกของกลุ่มย่อย) มากน้อยต่างกันอย่างไร โดยดูได้จากค่าอัตราส่วนโอกาส (odds ratio) Metsch, Pereya, Miles and McCoy, 2003)

เมื่อได้ผลจากการวิเคราะห์แล้วสามารถนำสมการที่ได้มานั้นมาประมาณค่าของโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่หน่วยวิเคราะห์แต่ละหน่วยจะตกอยู่ในกลุ่มย่อยกลุ่มใด (ตัวแปรตาม) และดูค่าความถูกต้องของการจัดจำแนกแต่ละกลุ่มและของทั้งหมดว่าเป็นเช่นใด คุณสมบัติที่สำคัญของ

การวิเคราะห์ความถดถอยแบบมัลติโนเมียล คือ เมื่อตัวแปรตามมีสามกลุ่มย่อย สมการที่ใช้จะมีสองสมการ ทั้งนี้เพราะอีก 1 กลุ่มใช้เป็นกลุ่มอ้างอิง (referent group) ตัวอย่างเช่น ตัวแปรตามมี 3 ทางเลือก เมื่อใช้ทางเลือกที่ 3 เป็นกลุ่มอ้างอิง จะได้ 2 สมการดังนี้

$$\text{Log [P ทางเลือกที่ 1/P ทางเลือกที่ 3]} = \alpha + \beta_j X_j \quad \dots\dots\dots (1)$$

$$\text{Log [P ทางเลือกที่ 2/P ทางเลือกที่ 3]} = \alpha + \beta_i X_i \quad \dots\dots\dots (2)$$

P คือ โอกาสหรือความน่าจะเป็นของทางเลือกนั้น
 α คือ จุดตัด (intercept)
 β_j และ β_i คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย
 X_j และ X_i คือ ตัวแปรอิสระ ซึ่ง $i = j = n$ ตัวแปร

หากมีทางเลือกเพิ่มขึ้นอีกทาง เป็น 4 ทางเลือก จะต้องใช้ 3 สมการ โดยหากกลุ่มอ้างอิงคงเป็นทางเลือกที่ 3 สมการที่เพิ่มขึ้น คือ

$$\text{Log [P ทางเลือกที่ 4/P ทางเลือกที่ 3]} = \alpha + \beta_k X_k \quad \dots\dots\dots (3)$$

สมการดังกล่าวอาจเขียนเป็นสมการทั่วไป ที่ระบุกลุ่มว่ามี j กลุ่ม มี i คน และตัวแปรอิสระมี 10 ตัว ได้ดังนี้

$$\frac{\ln \{ P(\text{category } i) \}}{P(\text{category } j)} = \beta_{i0} + \beta_{i1} X_1 + \beta_{i2} X_2 + \dots + \beta_{i10} X_{10} \quad \dots\dots\dots (4)$$

สมการ (4) กลุ่มของตัวแปรตามมี j กลุ่ม โดยที่กลุ่ม j เป็นกลุ่มอ้างอิง ในที่นี้ $j = 3$ (สูง กลาง และต่ำ) โดย m เป็นกลุ่มสูงหรือกลาง และ j เป็นกลุ่มต่ำ โดย X_1 ถึง X_{10} เป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งบางตัวอาจจะเป็นตัวแปรหุ่นมีค่าเป็น 0 หรือ 1 ก็ได้

ทั้ง 3 สมการอาจเขียนสรุปเป็นสมการทั่วไป (general) สมการเดียวได้ดังนี้

$$P(Y_i = m | X_i) = \frac{\exp(X_i \beta_m)}{1 + \sum_{j=2}^m \exp(X_i \beta_j)} \dots\dots\dots(5)$$

ในที่นี้ Y เป็นตัวแปรตามที่มีกลุ่มย่อย (สมมติว่า $j = 3$) เมื่อ X_i เป็นเวกเตอร์ของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ของคนที่ i และ β_m เป็นเวกเตอร์ของค่าสัมประสิทธิ์ของกลุ่มย่อยที่ m ความน่าจะเป็นหรือโอกาสของคนใดคนหนึ่งตกอยู่ในกลุ่มย่อยใด ประมาณค่าได้จาก $P(Y_i = m | X_i)$ ซึ่ง P คือทางเลือกที่เป็นได้ (Possible outcomes และ $j = 1$ เป็นกลุ่มอ้างอิงในที่นี้ คือทางเลือกที่ 3 และ $m > 1$)

ข้อมูลหรือตัวแปรที่ต้องใช้กับเทคนิคมัลติโนเมียลมีดังนี้

1. ตัวแปรตามต้องเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ เป็นตัวแปรกลุ่มที่มีหลายกลุ่มมากกว่า 2 สองกลุ่มขึ้นไป (multicategorical หรือ polotomous variable)
2. ตัวแปรอิสระต้องเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ คือ มีระดับการวัดเป็นคะแนน (interval data) หรืออัตราส่วน (ratio) หรือมีค่าเป็น 1 และ 0

สามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นแบบจำลอง เพื่อใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมกับตัวแปรอิสระที่กำหนด และศึกษาว่าตัวแปรอิสระตัวแปรใดบ้างที่มีมีผลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โดยพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์ และค่าอัตราส่วนโอกาส (odds ratio) ผลที่ได้

4.6.1 สาเหตุที่ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติกมัลติโนเมียล

เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยแบบมัลติโนเมียลเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยที่นิยมกันมากในปัจจุบัน ในกรณีที่ตัวแปรตามต้องเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ เป็น ตัวแปรกลุ่มที่มีหลายกลุ่มมากกว่า 2 สองกลุ่มขึ้นไป (multicategorical หรือ polotomous variable) ในขณะที่ตัวแปรอิสระต้องเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ คือ มีระดับการวัดเป็นคะแนน (interval data) หรือ อัตราส่วน (ratio) หรือมีค่าเป็น 1 และ 0

ในการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ โดยใช้เครื่องมือทางสถิติ คือ Multinomial Logit โดยอาศัยวิธี Maximum Likelihood Estimation ในการประมาณค่าทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม และทำให้ทราบค่าความน่าจะเป็นของการตัดสินใจในการชำระหนี้ Multinomial Logit เป็นแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นจากแนวคิดอรรถประโยชน์ Utility ซึ่งคุณสมบัติที่สำคัญของอรรถประโยชน์ คือเป็นค่าที่ไม่มีหน่วยและไม่มี ความหมายในตัวเอง แต่จะมีความหมายเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่า อรรถประโยชน์ของ ทางเลือกอื่น ด้วยเหตุนี้เองแบบจำลอง Multinomial Logit ต้องมีลักษณะในรูปแบบของการ เปรียบเทียบด้วย โดยสามารถแสดงแบบจำลองพฤติกรรมกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมกองทุนฯ ในรูป ทัวไปได้ ดังนี้

$$Z_{ji} = \log P_{ji} = + b_{j1} \text{SEX}_i$$

$$\begin{aligned} &+ b_{j2} \text{OCCUPA}_{1i} + b_{j3} \text{OCCUPA}_{2i} + b_{j4} \text{OCCUPA}_{3i} + b_{j5} \text{OCCUPA}_{4i} \\ &+ b_{j6} \text{OCCUPA}_{5i} + b_{j7} \text{OCCUPA}_6 \\ &+ b_{j8} \text{INCOME_B}_{1i} + b_{j9} \text{INCOME_B}_{2i} + b_{j10} \text{INCOME_B}_{3i} + b_{j11} \text{INCOME_B}_{4i} \\ &+ b_{j12} \text{INCOME_G}_{1i} + b_{j13} \text{INCOME_G}_{2i} + b_{j14} \text{INCOME_G}_{3i} + b_{j15} \text{INCOME_G}_{4i} \\ &+ b_{j16} \text{EDUCA}_{1i} + b_{j17} \text{EDUCA}_{2i} + b_{j18} \text{EDUCA}_{3i} + b_{j19} \text{EDUCA}_{4i} + b_{j20} \text{EDUCA}_{5i} \\ &+ b_{j21} \text{MAJOR}_{1i} + b_{j22} \text{MAJOR}_{2i} + b_{j23} \text{MAJOR}_{3i} + b_{j24} \text{MAJOR}_{4i} + b_{j25} \text{MAJOR}_{5i} \\ &+ b_{j26} \text{MAJOR}_{6i} + b_{j27} \text{MAJOR}_{7i} + b_{j28} \text{MAJOR}_{8i} \\ &+ b_{j29} \text{POSIT}_{1i} + b_{j30} \text{POSIT}_{2i} \\ &+ b_{j31} \text{DEBIT}_{1i} + b_{j32} \text{DEBIT}_{2i} + b_{j33} \text{DEBIT}_{3i} + b_{j34} \text{DEBIT}_{4i} \end{aligned}$$

ค่า P_{ji} เป็นค่าความน่าจะเป็น (Probability) ของโอกาสที่ผู้กู้ยืมคนที่ i จะเลือกที่จะชำระหนี้ในทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งแต่ละค่ามันจะต้องนำไปเปรียบเทียบกับค่าความน่าจะเป็นของทางเลือกที่ $j3 =$ ค้างชำระหนี้ (ซึ่งกำหนดให้เป็นค่า Baseline Category) แบบจำลองที่ได้จะนำเสนอทิศทาง

และผลกระทบของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมในการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โดยพิจารณาจากขนาด และเครื่องหมายสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปร ซึ่งสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่าไม่ได้หมายถึงการเพิ่มขึ้นของความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อกำหนดให้มีการเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยของตัวแปร แต่จะบอกว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นมีความมากหรือน้อยเพียงไรเท่านั้น

4.6.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์แบบจำลอง สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ ความถดถอยโลจิสติก มีขั้นตอนดังนี้

4.6.2.1 เลือกตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (โอกาสที่ผู้กู้ยืมจะมีพฤติกรรมการชำระหนี้ในรูปแบบต่าง ๆ)

4.6.2.2 ตรวจสอบค่าที่ผิดปกติของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

4.6.2.3 สร้างสมการ Logistic Response Function และตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของสมการโดยพิจารณาจาก Pseudo R^2 และค่า Wald Statistic

4.6.2.4 ตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

4.6.2.5 คำนวณค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ

4.6.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง

ในการวัดความเหมาะสมของแบบจำลองว่ามีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้มากน้อยเพียงใดนั้น สามารถพิจารณาได้จาก

4.6.3.1 ค่า Mc fadden $R^2 = 1 - \frac{L(B)}{L(0)}$

$L(0)$

ค่า $L(B)$ คือค่า Log Likelihood Function สำหรับแบบจำลองที่มีตัวแปรอิสระตามที่กำหนด

ค่า $L(0)$ คือค่า Log Likelihood Function สำหรับแบบจำลองที่มีเพียงค่าคงที่

ค่า Mc fadden R^2 จะคล้ายกับ R^2 จะมีค่าเท่ากับ -1 หรือ 1 แสดงว่าแบบจำลองสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้อย่างสมบูรณ์ หากค่าของ Mc fadden R^2 เท่ากับ 0 แสดงว่าแบบจำลองไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาพิจารณา

4.3.3.2 ค่า Overall Percent Correctly Estimate เป็นค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์แบบจำลอง โดยจะเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ที่ตัวอย่างจะเลือกทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งผลการพยากรณ์นี้จะเป็นทางเลือกที่มีค่าความน่าจะเป็นที่จะได้รับเลือกสูงสุด ซึ่งได้จากการประมาณ

ค่าจากแบบจำลอง โดยถ้าผลการพยากรณ์ซึ่งเป็นทางเลือกที่มีค่าความที่จะได้รับเลือกสูงสุด ตรงกับ
ทางเลือกที่ตัวอย่างได้เลือกจริง แสดงว่าการพยากรณ์ของแบบจำลองถูกต้อง

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ผู้ทำการศึกษานำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษา ที่จบการศึกษา รุ่นปี 2545 และ คาดว่าจะครบกำหนดชำระหนี้ใน วันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จากแบบสำรวจที่ได้รับ กลับมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 12,375 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.33 จากผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษาที่ ครบกำหนดทั้งสิ้น 109,191 ราย ต่อมาได้ทำการตรวจสอบ คัดแยกข้อมูลที่มีความขัดแย้ง ไม่ สมบูรณ์ คงเหลือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 3,387 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.10 ของ แบบสอบถามที่ได้รับกลับมา สรุปผลได้ดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้กู้ยืม

ตัวแปรที่ทำการศึกษาได้แก่ เพศ อาชีพ สาขาวิชา สถาบันการศึกษาที่จบ (แยกตาม ภูมิภาค) รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน และสถานภาพสมรส โดยนำเสนอตารางในรูปของ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) โดยจำแนกตามกลุ่มการชำระหนี้ นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ทำ การการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงกลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square) ในการทดสอบความสัมพันธ์กันระหว่างการชำระหนี้กับตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ ค่าสถิติค่าเพียร์สันไค-สแควร์

ตารางที่ 5.1 จำนวน ร้อยละของเพศ จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

เพศ	หน่วย	ประเภทการชำระหนี้			รวม	สัดส่วน ผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่าตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
ชาย	ราย	2	846	188	1,036	
	ร้อยละ	.2	81.7	18.1	100	30.6
หญิง	ราย	26	2015	310	2,351	
	ร้อยละ	1.1	85.7	13.2	100	69.4
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7	100	100
Chi - Square = 20.680		df = 2		Significant = .000		

จากตารางที่ 5.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 ราย จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 1,036 ราย (ร้อยละ 30.6) เพศหญิง จำนวน 2,351 ราย (ร้อยละ 69.4) สามารถสรุปลักษณะทั่วไปได้ดังนี้

เพศชาย จำแนกเป็น กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 2 ราย (ร้อยละ 7.1) กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 846 ราย (ร้อยละ 29.6) กลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ จำนวน 188 ราย (ร้อยละ 37.8) ผู้กู้ยืมเพศชายส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์

เพศหญิง จำแนกเป็น กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 26 ราย (ร้อยละ 1.1) กลุ่มผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 2,015 ราย (ร้อยละ 85.7) กลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ จำนวน 310 ราย (ร้อยละ 13.2) ผู้กู้ยืมเพศหญิงส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการชำระหนี้ โดยใช้ค่าไคสแควร์คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า เพศกับการชำระหนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เพศมีผลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม เพศชายจะมีโอกาสที่จะอยู่ในกลุ่มค้างชำระหนี้สูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 5.2 จำนวน ร้อยละของอาชีพ จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

อาชีพ	หน่วย	ประเภทการชำระหนี้			รวม	สัดส่วน ผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่าตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
ไม่มีงานทำ	ราย	-	2	-	2	
	ร้อยละ	-	100	-	100	.1
เกษตรกร	ราย	-	31	7	38	
	ร้อยละ	-	81.6	18.4	100	1.1
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	ราย	5	350	49	404	
	ร้อยละ	1.2	86.6	12.1	100	11.9
พนักงานเอกชน/รับจ้าง	ราย	17	1,888	352	2,257	
	ร้อยละ	.8	83.7	15.6	100	66.6
ธุรกิจส่วนตัว	ราย	-	117	26	143	
	ร้อยละ	-	81.8	18.2	100	4.2
ศึกษาต่อ	ราย	-	6	-	6	
	ร้อยละ	-	100	-	100	.2
ลูกจ้างชั่วคราว/เอกชน	ราย	6	467	64	537	
	ร้อยละ	1.1	87.0	11.9	100	15.9
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7	100	100

Chi - Square = 20.680 df = 2 Significant = .000

จากตารางที่ 5.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 รายจำแนกตามอาชีพ ได้ดังนี้ ไม่มีงานทำ จำนวน 2 ราย (ร้อยละ 0.1) เกษตรกร จำนวน 38 ราย (ร้อยละ 1.1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 404 ราย (ร้อยละ 11.9) พนักงานเอกชน/รับจ้าง จำนวน 2,257 ราย (ร้อยละ 66.6) ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 143 ราย (ร้อยละ 4.2) ศึกษาต่อ จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 0.2) ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 537 ราย (ร้อยละ 15.9) สามารถสรุปลักษณะทั่วไปได้ ดังนี้

ผู้กู้ยืมที่ไม่มีงานทำ จำนวนทั้งสิ้น 2 ราย อยู่ในกลุ่มของผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์

อาชีพเกษตรกร จำนวน 31 ราย (ร้อยละ 81.6) อยู่ในกลุ่มของผู้ที่มาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 7 ราย (ร้อยละ 18.4) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 1.2) เลือกที่จะชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 350 ราย (ร้อยละ 86.6) สามารถชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 49 ราย (ร้อยละ 12.1) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

อาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้าง จำนวน 17 ราย (ร้อยละ .8) เลือกที่จะชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 1,888 ราย (ร้อยละ 83.7) สามารถชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 352 ราย (ร้อยละ 15.6) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 117 ราย (ร้อยละ 81.8) เลือกที่จะชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 86 ราย (ร้อยละ 18.2) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

ผู้ที่กำลังศึกษาต่อทั้งสิ้น จำนวน 6 ราย สามารถชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์

อาชีพลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 1.1) เลือกที่จะชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 467 ราย (ร้อยละ 87) สามารถชำระหนี้ได้ ตามเกณฑ์ จำนวน 64 ราย (ร้อยละ 11.9) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน/รับจ้าง เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบสัดส่วนพฤติกรรมของการมาชำระหนี้ในแต่ละอาชีพ พบว่าผู้กู้ยืมประกอบอาชีพลูกจ้างชั่วคราวของรัฐบาลและเอกชน มีสัดส่วนของการมาชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์สูงกว่าอาชีพอื่น และใกล้เคียงกับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการตกอยู่ในกลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้มากกว่ากลุ่มอื่น

เมื่อพิจารณาจากการชำระหนี้ของผู้ไม่มีงานทำ และผู้ที่กำลังศึกษาต่อ ซึ่งคาดว่าจะน่าจะมีโอกาสค้างชำระหนี้ แต่ปรากฏว่าผู้กู้ยืมในกลุ่มนี้สามารถมาชำระหนี้ได้ตามเกณฑ์ เมื่อได้ทำการสุ่มสัมภาษณ์ผู้กู้ยืมในกลุ่มนี้ พบว่าสาเหตุที่สามารถนำเงินมาชำระหนี้ได้ เป็นเพราะผู้ปกครองหรือผู้ค้าประกันให้ความช่วยเหลือทางการเงิน

การที่ผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งเป็นอาชีพที่มีรายได้ที่ไม่แน่นอน และไม่มีสวัสดิการที่มั่นคง มีสัดส่วนการมาชำระหนี้สูงกว่ากลุ่มผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพรับราชการ และพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นอาชีพที่มีรายได้และมีสวัสดิการที่มั่นคงกว่า แสดงให้เห็นว่านอกจากตัวแปร รายได้ผู้กู้ยืม อาชีพ ที่คาดว่าจะจะเป็นปัจจัยหลักในการสนับสนุนให้ผู้กู้ยืมมีศักยภาพในการมาชำระหนี้แล้ว จิตสำนึกที่ดี รายได้ของผู้ค้าประกัน น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้กู้ยืมที่ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้ไม่มั่นคง สามารถมาชำระหนี้ให้กับกองทุนฯ ได้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้กู้ยืมกับการชำระหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .380 ซึ่งมากกว่า .05 ผลการทดสอบ

เป็นการยอมรับสมมติฐาน H_0 หมายความว่า อาชีพผู้กู้ยืมกับการมาชำระหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคืออาชีพของผู้กู้ยืมไม่มีผลต่อการชำระหนี้

ตารางที่ 5.3 จำนวน ร้อยละของรายได้ผู้กู้ยืม จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

รายได้ผู้กู้ยืม	หน่วย	ประเภทการชำระหนี้			รวม	สัดส่วนผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่า/ตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
ต่ำกว่า 4,700.-บาท	ราย	4	321	83	408	
	ร้อยละ	1.0	78.7	20.3	100	12
4,701-10,000 .-บาท	ราย	18	2,135	370	2,523	
	ร้อยละ	.7	84.6	14.7	100	74.5
10,001-15,000 -.บาท	ราย	5	301	40	346	
	ร้อยละ	1.4	87.0	11.6	100	10.2
15,000 บาท ขึ้นไป	ราย	1	98	5	104	
	ร้อยละ	1.0	94.2	4.8	100	3.1
รายได้ไม่แน่นอน	ราย	-	6	-	6	
	ร้อยละ	-	100	-	100	.2
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7	100	100

Chi - Square = 24.376 df = 8 Significant = .002

จากตารางที่ 5.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 ราย จำแนกตามกลุ่มรายได้ ดังนี้ผู้กู้ยืมที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จำนวน 408 ราย (ร้อยละ 12) กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 บาท - 10,000 บาท จำนวน 2,523 ราย (ร้อยละ 74.5) กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 บาท - 15,000 บาท จำนวน 346 ราย (ร้อยละ 10.2) กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 104 ราย (ร้อยละ 3.1) กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ไม่แน่นอน จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 0.2) เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบสัดส่วนรายได้ของผู้กู้ยืม พบว่าผู้กู้ยืมส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,701 บาท - 10,000 บาท สามารถสรุปลักษณะทั่วไปในการมาชำระหนี้ ได้ดังนี้

กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จำนวน 4 ราย (ร้อยละ 1.0) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 321 ราย (ร้อยละ 78.7) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 83 ราย (ร้อยละ 20.3) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 บาท - 10,000 บาท จำนวน 18 ราย (ร้อยละ 0.7) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 2,135 ราย (ร้อยละ 84.6) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 370 ราย (ร้อยละ 14.7) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 บาท - 15,000 บาท จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 1.4) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 301 ราย (ร้อยละ 87) สามารถชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 40 ราย (ร้อยละ 11.6) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 1.0) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 98 ราย (ร้อยละ 94.2) สามารถชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 4.8) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้กู้ยืมที่มีรายได้ไม่แน่นอน จำนวน 6 ราย สามารถมาชำระหนี้ได้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 6 ราย (ร้อยละ 100) ไม่ตกอยู่ในกลุ่มของกลุ่มที่มาชำระหนี้โดยวิธีปิดบัญชี หรือกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่มีรายได้ อยู่ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท เมื่อพิจารณาตามสัดส่วนการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมในแต่ละกลุ่มรายได้ พบว่าผู้กู้ยืมที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ค้างชำระหนี้ สูงกว่าผู้กู้ยืมในกลุ่มอื่น และผู้กู้ยืมที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาท ขึ้นไปมีแนวโน้มที่สามารถมาชำระหนี้ตามเกณฑ์ สำหรับผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,001 บาท – 15,000 บาท มีแนวโน้มที่สามารถชำระหนี้โดยวิธีการปิดบัญชีได้มากกว่ากลุ่มอื่น

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรายได้ผู้กู้ยืมกับการชำระหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ จำนวนได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่ารายได้ของผู้กู้ยืมมีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ กล่าวคือรายได้ของผู้กู้ยืมมีผลต่อการชำระหนี้

ตารางที่ 5.4 จำนวน ร้อยละของรายได้ของผู้ค้าประกัน จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

รายได้ค้าประกัน	หน่วย	ประเภทการชำระหนี้			รวม	สัดส่วนผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่าตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
ต่ำกว่า 4,700.-บาท	ราย	8	1,335	200	1,543	
	ร้อยละ	.5	86.5	13	100	45.6
4,701-10,000 .-บาท	ราย	14	905	183	1,102	
	ร้อยละ	1.3	82.1	16.6	100	32.5
10,001-15,000 .-บาท	ราย	2	250	52	304	
	ร้อยละ	.7	82.2	17.1	100	9
15,000 บาท ขึ้นไป	ราย	4	327	54	385	
	ร้อยละ	1.0	84.9	14	100	11.4
รายได้ไม่แน่นอน	ราย	-	44	9	53	
	ร้อยละ	-	83.	17	100	1.6
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7	100	100

Chi - Square = 14.236 df = 8 Significant = .076

จากตารางที่ 5.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 ราย จำแนกตามกลุ่มรายได้ ดังนี้ ผู้ค้าประกันที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จำนวน 1,543 ราย (ร้อยละ 45.6) ผู้ค้าประกันที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 บาท - 10,000 บาท จำนวน 1,102 ราย (ร้อยละ 32.5) ผู้ค้าประกันที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 บาท - 15,000 บาท จำนวน 304 ราย (ร้อยละ 9.0) ผู้ค้าประกันที่มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 385 ราย (ร้อยละ 11.4) ผู้ค้าประกันที่มีรายได้ไม่แน่นอน จำนวน 53 ราย (ร้อยละ 1.6) เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบสัดส่วนรายได้ของผู้ค้าประกัน พบว่าผู้ค้าประกันส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,701 บาท - 10,000 บาท สามารถสรุปลักษณะทั่วไปในการมาชำระหนี้ ได้ดังนี้

กลุ่มผู้ค้าประกันที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จำนวน 8 ราย (ร้อยละ 0.5) ค้าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 1,335 ราย (ร้อยละ 86.5) ค้าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 200 ราย (ร้อยละ 11.3) ค้าประกันผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้ค้าประกันที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 บาท - 10,000 บาท จำนวน 14 ราย (ร้อยละ 1.3) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 905 ราย (ร้อยละ 82.1) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 183 ราย (ร้อยละ 16.6) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้ค้าประกันที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 บาท - 15,000 บาท จำนวน 2 ราย (ร้อยละ 0.7) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 250 ราย (ร้อยละ 82.2) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 52 ราย (ร้อยละ 17.1) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้ค้าประกันที่มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 4 ราย (ร้อยละ 1.0) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 327 ราย (ร้อยละ 84.9) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 54 ราย (ร้อยละ 14) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้

กลุ่มผู้ค้าประกันที่มีรายได้ไม่แน่นอน จำนวน 44 ราย (ร้อยละ 83.0) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้ได้ตามเกณฑ์ จำนวน 9 ราย (ร้อยละ 17.0) ค่าประกันผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้

เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบสัดส่วนรายได้ของผู้ค้าประกัน พบว่าผู้ค้าประกันของผู้กู้ยืมที่อยู่ในกลุ่มที่ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท ผู้ค้าประกันที่มีรายได้สูงกว่า 4,700 บาทขึ้นไปกลับมีสัดส่วนการค้างชำระหนี้ของผู้กู้ยืมสูงกว่า

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของการชำระหนี้กับรายได้ผู้ค้าประกัน พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .076 ซึ่งมากกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_0 หมายความว่า รายได้ผู้ค้าประกันกับการชำระหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ รายได้ผู้ค้าประกันไม่มีผลต่อการชำระหนี้

ตารางที่ 5.5 จำนวน ร้อยละของสถาบันการศึกษา จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

สถาบันการศึกษา	หน่วย	ประเภทการชำระหนี้			รวม	สัดส่วนผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่า/ตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
ภาคเหนือ	ราย	1	569	93	663	
	ร้อยละ	.2	85.8	14.0		19.6
ภาคกลาง	ราย	3	319	39	361	
	ร้อยละ	.8	88.4	10.8		10.7
กรุงเทพมหานคร	ราย	18	1198	206	1,422	
	ร้อยละ	1.3	84.2	14.5		42.0
ตะวันออกเฉียงเหนือ	ราย	3	413	106	522	
	ร้อยละ	.6	79.1	20.3		15.4
ภาคใต้	ราย	1	249	38	288	
	ร้อยละ	.3	86.5	13.2		8.5
ภาคตะวันออก	ราย	2	113	16	131	
	ร้อยละ	1.5	86.3	12.2		3.9
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7		100

Chi - Square = 27.844 df = 10 Significant = .002

จากตารางที่ 5.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 ราย จำแนกตามสถาบันการศึกษาตามภูมิภาค ได้ดังนี้ ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือ จำนวน 663 ราย (ร้อยละ 19.6) ภาคกลาง จำนวน 63 ราย (ร้อยละ 10.7) กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 1,422 ราย (ร้อยละ 42.0) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 522 ราย (ร้อยละ 15.4) ภาคใต้ จำนวน 288 ราย (ร้อยละ 8.5) ภาคตะวันออก จำนวน 131 ราย (ร้อยละ 3.9) ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่จบการศึกษาจากสถาบันในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลมากที่สุด

ภาคเหนือ ผู้กู้ยืม จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 0.2) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 569 ราย (ร้อยละ 85.8) ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 93 ราย (ร้อยละ 14.0) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

ภาคกลาง จำนวน 3 ราย (ร้อยละ 0.8) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 319 ราย (ร้อยละ 88.4) ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 39 ราย (ร้อยละ 10.8) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

เขตกรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 18 ราย (ร้อยละ 1.3) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 1198 ราย (ร้อยละ 82.4) ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 206 ราย (ร้อยละ 14.5) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 ราย (ร้อยละ 0.6) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 413 ราย (ร้อยละ 79.1) ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 106 ราย (ร้อยละ 20.3) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

เขตภาคใต้ จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 0.3) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 249 ราย (ร้อยละ 86.5) ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 38 ราย (ร้อยละ 13.2) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

เขตภาคตะวันออก จำนวน 2 ราย (ร้อยละ 1.5) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 133 ราย (ร้อยละ 86.3) ชำระหนี้ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 16 ราย (ร้อยละ 12.2) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

เมื่อพิจารณาจากตารางจากสัดส่วนการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืม สามารถสรุปได้ว่าผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคกลาง จะมีการมาชำระหนี้สูงกว่าภาคอื่น ๆ ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มที่จะค้างชำระหนี้มากกว่าผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตภาคอื่น ๆ

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษาที่ผู้กู้ยืมสำเร็จการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) กับการมาชำระหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ภูมิภาคของสถาบันการศึกษากับการชำระหนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ภูมิภาคของสถาบันการศึกษามีผลต่อการชำระหนี้

ตารางที่ 5.6 จำนวน ร้อยละของสาขาวิชา จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

สถาบันการศึกษา	หน่วย	ประเภทการชำระหนี้			รวม	สัดส่วนผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่า/ตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
การศึกษา	ราย	4	276	44	324	
	ร้อยละ	1.2	85.2	13.6	100	9.6
มนุษยศาสตร์และศิลปฯ	ราย	5	219	42	266	
	ร้อยละ	1.9	82.3	15.8	100	7.9
สังคมศาสตร์ฯ	ราย	9	1,144	220	1,373	
	ร้อยละ	.7	83.3	16	100	40.5
วิทยาศาสตร์	ราย	4	440	48	492	
	ร้อยละ	.8	89.4	9.8	100	14.5
วิศวกรรม	ราย	1	296	73	370	
	ร้อยละ	.3	80	19.7	100	10.9
เกษตรศาสตร์	ราย	1	121	25	147	
	ร้อยละ	.7	82.3	17	100	4.3
สุขภาพและสวัสดิการ	ราย	4	214	19	237	
	ร้อยละ	1.7	90.3	8	100	7.0
บริการ	ราย	-	63	13	76	
	ร้อยละ	-	82.9	17.1	100	2.2
ไม่สามารถจำแนกกลุ่ม	ราย	-	88	14	102	
	ร้อยละ	-	86.3	13.7	100	3.0
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7	100	100

Chi - Square = 38.278 df = 16 Significant = .001

จากตารางที่ 5.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 ราย จำแนกตามสาขาวิชาได้ ดังนี้ สาขาการศึกษา จำนวน 324 ราย (ร้อยละ 9.6) มนุษยศาสตร์และศิลปฯ จำนวน 266 ราย (ร้อยละ 7.9) สังคมศาสตร์ฯ จำนวน 324 ราย (ร้อยละ 9.6) วิทยาศาสตร์ จำนวน 492 ราย (ร้อยละ 14.5) สาขาวิศวกรรม จำนวน 370 ราย (ร้อยละ 10.9) เกษตรศาสตร์ จำนวน 147 ราย (ร้อยละ 4.3) สุขภาพและสวัสดิการ จำนวน 237 ราย (ร้อยละ 7.0) สาขาบริการ จำนวน 76 (ร้อยละ 2.2) ไม่สามารถ

จำแนกกลุ่มได้ จำนวน 102 ราย (ร้อยละ 3.0) สามารถสรุปการมาชำระหนี้ แยกตามสาขาวิชาได้ ดังนี้

สาขาการศึกษา จำนวน 4 ราย (ร้อยละ 1.2) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 276 ราย (ร้อยละ 85.2) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 44 ราย (ร้อยละ 13.6) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขามนุษยศาสตร์และศิลปฯ จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 1.9) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 219 ราย (ร้อยละ 82.3) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 42 ราย (ร้อยละ 15.8) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขาสังคมศาสตร์ฯ จำนวน 9 ราย (ร้อยละ 0.7) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 1144 ราย (ร้อยละ 83.3) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 22 ราย (ร้อยละ 16.0) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 4 ราย (ร้อยละ 0.8) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 440 ราย (ร้อยละ 89.4) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 48 ราย (ร้อยละ 9.8) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขาวิศวกรรม จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 0.3) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 296 ราย (ร้อยละ 80.) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 73 ราย (ร้อยละ 19.7) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขาเกษตรศาสตร์ จำนวน 1 ราย (ร้อยละ 0.7) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 121 ราย (ร้อยละ 82.3) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 25 ราย (ร้อยละ 17.0) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขาสุขภาพและสวัสดิการ จำนวน 4 ราย (ร้อยละ 1.7) ชำระหนี้แบบปิดบัญชี จำนวน 214 ราย (ร้อยละ 90.3) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 19 ราย (ร้อยละ 8.0) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

สาขาบริการ จำนวน 63 ราย (ร้อยละ 82.9) ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ จำนวน 13 ราย (ร้อยละ 17.1) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

ไม่ระบุสาขา จำนวน 88 ราย (ร้อยละ 86.3) ชำระหนี้ได้ตามเกณฑ์ จำนวน 14 ราย (ร้อยละ 13.7) อยู่ในกลุ่มที่ค้างชำระหนี้

เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่จบแต่ละสาขา พบว่า ผู้กู้ยืม สาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการ มาชำระหนี้มากที่สุด เพราะผู้กู้ยืมฯ ที่จบสาขาวิชานี้ มีรายได้ที่ค่อนข้างสูง และยังเป็นอาชีพที่ขาดแคลน สามารถรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน ได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้มีงานทำและมีรายได้ที่จะมาชำระหนี้คืนกองทุนฯ ได้ง่าย

สถานภาพโสด และสมรสแล้ว กลับมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันแสดงให้เห็นถึงหากผู้กู้ยืมเปลี่ยนแปลงสถานภาพสมรส ส่งผลกระทบต่อการมาชำระหนี้ค่อนข้างน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสถานภาพของผู้กู้ยืมกับการมาชำระหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .620 ซึ่งมากกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_0 หมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ กล่าวคือ สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อการชำระหนี้

ตารางที่ 5.8 จำนวน ร้อยละ ของยอดหนี้ตามสัญญา จำแนกตามประเภทการชำระหนี้

ยอดหนี้ตามสัญญา	หน่วย	กลุ่มการมาชำระหนี้			รวม	สัดส่วนผู้กู้ยืม
		ปิดบัญชี	มากกว่าตามเกณฑ์	ค้างชำระ		
ต่ำกว่า 50,000 บาท	ราย	2	68	9	79	
	ร้อยละ	2.5	86.1	11.4	100	2.3
50,001-100,000 บาท	ราย	7	563	96	666	
	ร้อยละ	1.1	84.5	14.4	100	19.7
100,001-200,000 บาท	ราย	11	1,465	221	1,697	
	ร้อยละ	.6	86.3	13	100	50.1
200,001-300,000 บาท	ราย	5	612	134	751	
	ร้อยละ	.7	81.5	17.8	100	22.2
300,000 บาท ขึ้นไป	ราย	3	153	38	194	
	ร้อยละ	1.5	78.9	19.6	100	5.7
รวม	ราย	28	2,861	498	3,387	
	ร้อยละ	.8	84.5	14.7	100	100
Chi - Square = 19.585		df = 8		Significant = .012		

จากตารางที่ 5.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้กู้ยืม จำนวน 3,387 ราย มียอดหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท จำนวน 79 ราย (ร้อยละ 2.3) ยอดหนี้ระหว่าง 50,001-100,000.-บาท จำนวน 666 ราย (ร้อยละ 19.7) ยอดหนี้ระหว่าง 100,001-200,000.-บาท จำนวน 1,667 ราย (ร้อยละ 50.1) ยอดหนี้ระหว่าง 200,001-300,000.-บาท จำนวน 751 ราย (ร้อยละ 22.2) ยอดหนี้ตั้งแต่ 300,000บาทขึ้นไป จำนวน 194 ราย (ร้อยละ 5.7)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างยอดหนี้กับการชำระหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการ

ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ยอดหนี้ตามสัญญากับการชำระหนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ยอดหนี้มีผลต่อการชำระหนี้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการชำระหนี้กับตัวแปรต่าง ๆ พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ ได้แก่ เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สถาบันการศึกษา สาขาวิชา และยอดหนี้ตามสัญญา ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ ได้แก่ อาชีพ รายได้ผู้ค้ำประกัน และสถานภาพการสมรส

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยอดหนี้ตามสัญญาของผู้กู้ยืม

เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนการค้างชำระหนี้พบว่ากลุ่มผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูงจะมีสัดส่วนการค้างชำระหนี้มากกว่าผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ต่ำกว่า ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมว่า นอกเหนือจากยอดหนี้ตามสัญญาจะมีความสัมพันธ์กับการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมแล้ว ตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อยอดหนี้ตามสัญญา หรือมีอิทธิพลที่ทำให้ยอดหนี้ตามสัญญามีความแตกต่างกัน ซึ่งตัวแปรที่กำหนดได้แก่ เพศ รายได้ ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) สาขาวิชา การชำระหนี้ ผลจากการวิเคราะห์สรุปได้ดังตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่ามัธยฐาน ของยอดหนี้ตามสัญญา

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่ามัธยฐาน
เพศ				
เพศชาย	165,257.08	22,810.00	500,000.00	148,000.00
เพศหญิง	162,150.99	17,555.00	511,200.00	147,140.00
Chi – Square = 3.637		df = 4	Significant = .457	
สถานศึกษา (แยกตามภูมิภาค)				
ภาคเหนือ	141,959.32	29,410.00	410,710.00	138,460.00
ภาคกลาง	143,500.31	22,810.00	404,255.00	132,680.00
กรุงเทพปริมณฑล	182,192.21	30,000.00	511,200.00	167,655.00
ตะวันออกเฉียงเหนือ	155,166.09	17,555.00	500,000.00	134,920.00
ภาคใต้	148,925.88	20,000.00	356,720.00	137,279.50
ภาคตะวันออก	179,664.21	40,000.00	372,740.00	177,380.00
Chi – Square = 274.452		df = 20	Significant = .000	

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่ามัธยฐาน
กลุ่มสาขาวิชา				
การศึกษา	134,159.41	20,000.00	287,229.00	128,000.00
มนุษยศาสตร์และศิลป์	148,175.03	27,000.00	410,710.00	142,680.00
สังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ กฎหมาย	158,196.55	17,555.00	453,000.00	141,200.00
วิทยาศาสตร์	158,672.22	37,370.00	372,740.00	147,840.00
วิศวกรรม	193,230.83	25,000.00	484,225.00	186,820.00
เกษตรศาสตร์	151,841.46	32,000.00	333,710.00	145,630.00
สุขภาพและสวัสดิการ	227,604.51	42,700.00	511,200.00	215,670.00
บริการ	155,579.59	25,000.00	397,460.00	141,960.00
ไม่สามารถจำแนกกลุ่ม	144,001.06	17,555.00	397,010.00	128,932.50
Chi - Square = 356.107 df = 32 Significant = .000				
รายได้ผู้ค้ำประกัน				
< = 4,700 บาท	153,744.14	17,555.00	511,200.00	140,000.00
4,701-10,000 บาท	161,740.78	17,555.00	464,860.00	145,785.00
10,001-15,000 บาท	182,096.85	34,110.00	444,000.00	175,340.00
15,000 บาทขึ้นไป	189,036.22	40,000.00	500,000.00	182,000.00
ไม่แน่นอน	166,662.99	38,270.00	347,720.00	158,300.00
Chi - Square = 88.673 df = 16 Significant = .000				
กลุ่มการมาชำระหนี้				
ชำระหนี้แบบปิดบัญชี	161,803.39	434,110.00	464,860.00	145,785.00
ชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์	161,574.27	34,110.00	444,000.00	175,340.00
ค้างชำระหนี้	171,945.44	17,555.00	511,200.00	140,000.00
Chi - Square = 19.585 df = 8 Significant = .012				

จากตารางที่ 5.9 ผู้ศึกษาได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ของยอดหนี้ ตามสัญญา แยกตามตัวแปร ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับยอดหนี้ ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา สาขาวิชา รายได้ผู้ค้ำประกัน การมาชำระหนี้ พร้อมกับทดสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร ดังกล่าวกับยอดหนี้ โดยใช้ค่าสถิติค่า Pearson Chi - Square สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ ผู้กู้ยืมเพศหญิงมียอดหนี้เฉลี่ยต่ำกว่าเพศชาย เมื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับยอดหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .457 ซึ่งมากกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_0 หมายความว่า เพศกับยอดหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เพศไม่เป็นตัวกำหนดยอดหนี้

สถาบันการศึกษา ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล มียอดหนี้เฉลี่ยสูงสุด ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือมียอดหนี้เฉลี่ยต่ำสุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษากับยอดหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า สถาบันการศึกษากับยอดหนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ภูมิภาคของสถาบันการศึกษามีผลต่อการกำหนดยอดหนี้

กลุ่มสาขาวิชา ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการจะมียอดหนี้เฉลี่ยสูงสุด สำหรับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาการศึกษามียอดหนี้เฉลี่ยต่ำสุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับยอดหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า กลุ่มสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับยอดหนี้ กล่าวคือ สาขาวิชาเป็นตัวกำหนดยอดหนี้

จากการศึกษาในรายละเอียด พบว่าปัจจุบันกองทุนฯ ได้กำหนดขอบเขตวงเงินให้กู้ยืมในหลักสูตรวิทยาศาสตร์สุขภาพและหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ได้ปีละไม่เกิน 127,000 ซึ่งต่างจากหลักสูตรอื่น ๆ ซึ่งกำหนดขอบเขตวงเงินให้กู้ได้ไม่เกินปีละ 100,000 บาท จึงทำให้ยอดหนี้เฉลี่ยในภาพรวมของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพฯ ก่อนข้างสูง สำหรับยอดหนี้เฉลี่ยของสาขาวิชาการศึกษิต่ำกว่าสาขาวิชาอื่น เป็นเพราะการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว ใช้ต้นทุนค่อนข้างต่ำ

รายได้ผู้ค้ำประกัน เมื่อพิจารณารายได้ผู้ค้ำประกันกับยอดหนี้แล้ว พบว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ยิ่งผู้ค้ำประกันมีรายได้สูง ยอดหนี้เฉลี่ยยิ่งสูงตามขึ้นไปด้วย จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ยอดหนี้กับรายได้ผู้ค้ำประกัน พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ คำนวณได้ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า รายได้ผู้ค้ำประกันกับยอดหนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ รายได้ผู้ค้ำประกันเป็นตัวกำหนดยอดหนี้

จากการศึกษาในรายละเอียดพบว่าผู้ค้ำประกันส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท สาเหตุที่ผู้ค้ำประกันมีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาทนั้น เป็นเพราะกองทุนได้กำหนดคุณสมบัติในการกู้ยืมไว้ว่า รายได้ต่อครอบครัว ต้องไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี ดังนั้น หากรายได้ของครอบครัว

รวมกันมากกว่า 12,500 บาทต่อเดือน หรือรวมกันทั้งปีแล้วเกิน 150,000 บาท ก็จะไม่ผ่านเกณฑ์คุณสมบัติการให้กู้ยืมเงินกองทุนฯ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ค้าประกันที่มีรายได้น้อย จะมียอดหนี้ที่ค่าประกันไม่สูงมากส่วนใหญ่ไม่เกิน 300,000 บาท ต่างจากผู้ค้าประกันที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป จะมียอดหนี้ที่ค่าประกันต่ำกว่า 100,000 บาท น้อยมาก

การชำระหนี้ กลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ มีค่าเฉลี่ยของยอดหนี้ สูงกว่ากลุ่มผู้กู้ยืมที่ชำระหนี้แบบปกติบัญชี จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ยอดหนี้กับการมาชำระหนี้ พบว่าค่าทางสถิติโดยใช้ค่าไคสแควร์ จำนวนได้ ค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า การชำระหนี้กับยอดหนี้มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ยอดหนี้สูงก็จะเกิดความเสี่ยง และมีแนวโน้มที่จะค้างชำระหนี้ค่อนข้างสูง

5.3 การวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุน ฯ

ผู้ศึกษาได้ทำการสร้างโมเดลเป็น 3 แบบ เพื่อเปรียบเทียบ ซึ่งจะพิจารณาจากนี้โมเดลที่สามารถอธิบายตัวแปรอิสระ ค่า McFadden ซึ่งเป็นค่าที่อธิบายถึงความสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามจากตัวแปรอิสระที่กำหนดปัจจัยแบบจำลอง และค่าร้อยละความถูกต้องโดยจะทำการเปรียบเทียบค่าจากการพยากรณ์กับค่าที่เกิดขึ้นจริง โดยผู้ศึกษาจะนำค่าต่าง ๆ ข้างต้นมาพิจารณา เพื่อเลือกโมเดลที่เหมาะสม มาใช้อธิบายและวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุน

โมเดลที่ 1 ผู้ศึกษาได้นำตัวแปร เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ ตามสัญญา เข้าในโมเดลพบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรที่ใช้ในโมเดล ด้วยค่าสถิติ Chi-Square ได้ค่า Significant เท่ากับ 1.000 แสดงว่าตัวแปรที่ใช้ในโมเดลมีความเหมาะสม (ค่า Significant ที่ได้จะต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป) ค่า Cox and Snell เท่ากับ 0.42 ,ค่า Nagelkerke เท่ากับ 0.69 โดยเฉพาะค่า McFadden เท่ากับ .046 แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 4.6 ความถูกต้องจากการพยากรณ์ของข้อมูล 84.5%

โมเดลที่ 2 ผู้ศึกษาได้นำตัวแปร เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ ตามสัญญา โดยเพิ่มตัวแปรอาชีพเข้าไปในโมเดล พบว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรที่ใช้ในโมเดล ด้วยค่าสถิติ Chi-Square ได้ค่า Significant เท่ากับ .997 แสดงว่าตัวแปรที่ใช้ในการโมเดลมีความเหมาะสม (ค่า Significant ที่ได้จะต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป) ค่า Cox and Snell เท่ากับ 0.46 ,

ค่า Nagelkerke เท่ากับ 0.76 โดยเฉพาะค่า McFadden เท่ากับ .050 ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 5 ความถูกต้องจากการพยากรณ์ของข้อมูล 84.5%

โมเดลที่ 3 ผู้ศึกษาได้นำตัวแปร เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา โดยเพิ่มตัวแปร รายได้ผู้ค้ำประกัน และสถานภาพผู้กู้ยืม เข้าไปในโมเดล พบว่าตัวแปรที่เพิ่มเข้าไปในโมเดลทั้ง 2 ตัว ไม่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมอย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียง 5 ตัวแปร คือ เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา เมื่อทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรที่ใช้ในโมเดล ด้วยค่าสถิติ Chi-Square ได้ค่า Significant เท่ากับ 1.000 (ค่า Significant ที่ได้จะต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป) แสดงว่าตัวแปรที่ใช้ในการโมเดลมีความเหมาะสม ค่า Cox and Snell เท่ากับ 0.50 , ค่า Nagelkerke เท่ากับ 0.83 โดยเฉพาะ ค่า McFadden เท่ากับ .055 ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามจากตัวแปรอิสระที่กำหนดปัจจัยแบบจำลอง ได้ร้อยละ 5.5 ความถูกต้องจากการพยากรณ์ของข้อมูล 84.5%

จากนั้นเมื่อได้ทำการเปรียบเทียบสมการโลจิสติกของทั้ง 3 โมเดล พบว่าสถิติทดสอบ Goodness – Of – fit และ ค่า Mc Fadden R^2 มีค่าที่ใกล้เคียงกัน และสามารถทำนาย ความถูกต้องในภาพรวมได้เท่ากัน คือ ทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 84.5 แต่โมเดลที่ 2 สามารถอธิบายตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมาชำระหนี้ดีกว่า โมเดลที่ 1 และโมเดลที่ 3 ผู้ศึกษาจึงได้นำสมการโลจิสติกของโมเดลที่ 2 มาใช้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมในการมาชำระหนี้ สรุปผลเปรียบเทียบของแต่ละโมเดล ดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมชำระหนี้ผู้กู้ยืมกองทุนฯ 3 โมเดล

	โมเดลที่ 1	โมเดลที่ 2	โมเดลที่ 3
ตัวแปรที่นำเข้าไปในสมการ	(จำนวน 5 ตัวแปร) เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา	(จำนวน 6 ตัวแปร) เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา อาชีพ	(จำนวน 8 ตัวแปร) เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา อาชีพ รายได้ผู้ค้ำประกัน สถานภาพสมรส
ตัวแปรที่มีความอิทธิพลต่อการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ	(จำนวน 5 ตัวแปร) เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา	(จำนวน 6 ตัวแปร) เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา อาชีพ	(จำนวน 5 ตัวแปร) เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สาขาวิชา สถาบันการศึกษา ยอดหนี้ตามสัญญา
Goodness-of-Fit	1.000	.997	1.000
Cox and Snell	.042	.046	.050
Nagelkerke	.069	.076	.083
MC Fadden	.046	.050	.055
Overall Percentage	84.5%	84.5%	84.5%

- หมายเหตุ
1. Goodness-of-Fit หมายถึง ค่าความเหมาะสมของตัวแปรที่ใช้ในโมเดล
 2. Cox and Snell Nagelkerke และ Mc Fadden หมายถึง ค่าของตัวแปรอิสระที่กำหนดปัจจัยในแบบจำลองสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม
 3. Overall Percentage หมายถึง ความถูกต้องโดยรวมจากการพยากรณ์

ตารางที่ 5.11 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม
(โมเดลที่ 2)

ตัวแปร	กลุ่มปิดบัญชี			กลุ่มชำระตามเกณฑ์		
	B	Sig.	EXP(B)	B	Sig.	EXP(B)
ค่าคงที่	-0.253	.000		3.023	.000	
เพศ (เพศหญิงเป็นกลุ่มอ้างอิง)						
ชาย	-1.961	.011	.141	-.365	.001	.694
รายได้ผู้กู้ยืม (รายได้ระหว่าง 10,001 บาท – 15,000 บาท เป็นก.130กลุ่มอ้างอิง)						
ต่ำกว่า 4,700 บาท	-1.481	.255	.228	-2.039	.000	.130
4,700 บาท – 10,000 บาท	-1.788	.128	.167	-1.526	.001	.217
สูงกว่า 15,000 บาท	2.834	-	17.006	17.763	-	5.E+07
รายได้ไม่แน่นอน	-.590	.627	.555	-.978	.047	.376
สาขาวิชา (สังคมศาสตร์เป็นกลุ่มอ้างอิง)						
การศึกษา	1.090	.104	2.974	.106	.571	1.112
มนุษยศาสตร์และศิลป์	1.255	.039	3.508	-.090	.636	.914
ไม่สามารถระบุกลุ่มได้	-17.738	-	2.0E-08	.215	.479	1.240
วิทยาศาสตร์	.905	.161	2.471	.513	.003	1.671
วิศวกรรมศาสตร์	-.533	.638	.587	-.215	.219	.807
เกษตรศาสตร์	.427	.697	1.533	.002	.993	.998
สุขภาพและสวัสดิการ	1.268	.109	3.555	.624	.024	1.866
บริการ	-18.450	-	9.7E-09	-.099	.757	.906
สถานศึกษาจำแนกตามภูมิภาค (กรุงเทพและปริมณฑลเป็นกลุ่มอ้างอิง)						
ภาคเหนือ	-2.454	.021	.086	-.006	.969	.994
ภาคกลาง	-.901	.196	.406	.181	.354	1.199
ภาคตะวันออก	-.184	.823	.832	.004	.989	1.004
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-1.486	.025	.226	-.484	.001	.616
ภาคใต้	-1.771	.099	.170	.077	.698	1.080

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

ตัวแปร	กลุ่มปิดบัญชี			กลุ่มชำระตามเกณฑ์		
	B	Sig.	EXP(B)	B	Sig.	EXP(B)
ยอดหนี้ตามสัญญา (ยอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาท ขึ้นไปเป็นกลุ่มอ้างอิง)						
ต่ำกว่า 50,000 บาท	1.965	.073	7.135	1.026	.013	2.791
50,001 – 100,000 บาท	.709	.390	2.031	.712	.002	2.039
100,001 – 200,000 บาท	.204	.793	1.227	.769	.000	2.157
200,001 – 300,000 บาท	-.392	.626	.676	.315	.143	1.371
อาชีพ (อาชีพลูกจ้างชั่วคราวของรัฐบาลและเอกชนเป็นกลุ่มอ้างอิง)						
ไม่มีงานทำ	.631	-	1.880	18.797	-	1.E+08
เกษตรกร	-17.944	-	1.6E-08	-.206	.655	.814
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.418	.537	.659	-.190	.374	.827
พนักงานเอกชน/รับจ้าง	-.818	.131	.441	-.315	.040	.730
ธุรกิจส่วนตัว	-20.131	-	1.8E-09	-.464	.075	.629
ศึกษาต่อ	1.217	-	3.378	19.218	-	2.E+08

Goodness - of- Fit

Chi-Square df Sig
1927.175 1100 .997

Overall Percentage 84.5%

Pseudo R – Square

Cox and Snell Nagelkerke MC Fadden
.046 .076 .050

5.3.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้ แบบปิดบัญชีเมื่อเทียบกับการค้างชำระหนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา และสาขาวิชา (ตารางที่ 5.11)

เพศ พบว่า ผู้กู้ยืมเพศชายจะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 0.141 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสที่เพศชายจะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีจะลดลง เมื่อเทียบกับเพศหญิงโดยเพศชายจะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชีเมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น 0.141 เท่าของเพศหญิง

สถาบันการศึกษา แยกตามภูมิภาค

ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือ จะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ .086 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีของผู้กู้ยืมที่จบจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือจะลดลง เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล โดยผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคเหนือเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชีเมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น .086 เท่าของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 0.226 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าลบ หมายความว่า โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีของผู้กู้ยืมที่จบสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะลดลง เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล โดยผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชีเมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น 0.226 เท่าของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สาขาวิชา

ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาด้านสาขาวิชามนุษยศาสตร์ จะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชี อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 3.508 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าลบ หมายความว่า โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีของผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชามนุษยศาสตร์จะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชามนุษยศาสตร์จะเลือกชำระหนี้แบบปิดบัญชีเมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น 3.508 เท่าของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์

5.3.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมชำระหนี้ แบบชำระมากกว่า/ ตามเกณฑ์

เมื่อเทียบกับการค้างชำระหนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม สถาบันการศึกษา สาขาวิชา และยอดหนี้ตามสัญญา

เพศ พบว่า ผู้กู้ยืมเพศชายจะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ .694 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสที่เพศชายจะมาชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ จะลดลง เมื่อเทียบกับเพศหญิง โดยเพศชายจะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น 0.694 เท่าของเพศหญิง

สถาบันการศึกษา แยกตามภูมิภาค

ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 0.616 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสในการมาชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่จบสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะลดลง เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น 0.616 เท่า ของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สาขาวิชา

ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 1.671 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าบวก หมายความว่า โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ของผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชาวิทยาศาสตร์จะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค้างชำระเป็น 1.671 เท่าของผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์

ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการ จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 1.866 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าบวก หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชาสุขภาพและสวัสดิการจะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยผู้กู้ยืมที่จบสาขาสุขภาพและสวัสดิการ จะเลือกชำระหนี้

แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค่าชำระเป็น 1.866 เท่าของผู้ยื่นที่จบการศึกษาระดับปริญญา
 สังคมศาสตร์

อาชีพ ผู้ยื่นที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรับจ้าง จะเลือกชำระหนี้
 แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.005 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 0.730
 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้
 แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้ยื่นที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรับจ้างจะลดลง
 เมื่อเทียบกับผู้ยื่นที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐและเอกชน โดยผู้ยื่นที่ประกอบอาชีพ
 เป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรับจ้างจะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค่า
 ชำระเป็น 0.730 เท่า ของผู้ยื่นที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐและเอกชน

รายได้ผู้ยื่น

ผู้ยื่นที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมี
 นัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ .130 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้
 ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ของผู้ยื่นที่
 มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จะลดลง เมื่อเทียบกับผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท โดย
 ผู้ยื่นที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค่าชำระ
 เป็น .130 เท่า ของผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

ผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์
 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ .217 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผล
 ให้ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์
 ของผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท จะลดลง เมื่อเทียบกับผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง
 10,001 – 15,000 บาท โดยผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบ
 มากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค่าชำระเป็น .217 เท่า ของผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 –
 15,000 บาท

ผู้ยื่นที่มีรายได้ไม่แน่นอน จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญที่
 ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ .376 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์
 มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้ยื่นที่มีรายได้
 ไม่แน่นอนจะลดลง เมื่อเทียบกับผู้ยื่นที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท โดยผู้ยื่นที่มีรายได้
 ไม่แน่นอนจะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับค่าชำระเป็น .376 เท่าของผู้ยื่นที่มี
 รายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

ยอดหนี้ตามสัญญา

ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 2.791 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท จะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป โดยผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์เมื่อเทียบกับค้างชำระหนี้ เป็น 2.791 เท่า ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป

ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 2.039 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท จะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป โดยผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์เมื่อเทียบกับค้างชำระหนี้ เป็น 2.039 เท่า ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป

ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ระหว่าง 100,001 – 200,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากค่า EXP (B) เท่ากับ 2.157 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก หมายความว่า โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ระหว่าง 100,001 – 200,000 บาท จะเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป โดยผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ระหว่าง 100,001 – 200,000 บาท จะเลือกชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์เมื่อเทียบกับค้างชำระหนี้ เป็น 2.157 เท่า ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป

5.3.3 การวัดความแม่นยำของแบบจำลอง (Goodness of Fit)

การวัดความเหมาะสมของแบบจำลองว่ามีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้มากน้อยเพียงไรนั้น จะพิจารณาจากได้จาก 2 วิธี คือ

5.3.3.1 ค่า MC fadden R_2 หรือค่า Likelihood Ratio Index ค่า MC fadden R_2 จะคล้ายกับค่า R_2 คือ จะมีค่าระหว่าง -1 ถึง 1 ถ้าค่าของ MC fadden R_2 มีค่าเท่ากับ -1 สำหรับแบบจำลองปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมในการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้มีค่า MC fadden R_2 เท่ากับ 0.050 ถึงแม้ค่าที่ได้จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่ผู้ศึกษาได้

ลองนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่าค่าที่ได้ไม่เป็นที่น่าพอใจ จึงยอมรับค่านี้ในการวัดความแม่นยำของแบบจำลอง เนื่องจากเป็นค่าที่ดีที่สุด

5.3.3.2 The Overall Percent Correctly Estimated เป็นค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์แบบจำลอง โดยจะเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ที่ตัวอย่างจะเลือกทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งผลการพยากรณ์นี้จะเป็นทางเลือกที่มีค่าความน่าจะเป็นที่จะได้รับเลือกสูงสุด ซึ่งได้จากการประมาณค่าจากแบบจำลอง โดยถ้าผลการพยากรณ์ซึ่งเป็นทางเลือกที่มีค่าความน่าจะเป็นที่จะได้รับเลือกสูงสุด ตรงกับทางเลือกที่ตัวอย่างได้เลือกจริง แสดงว่าการพยากรณ์ของแบบจำลองถูกต้อง

ตารางที่ 5.12 แสดงการเปรียบเทียบผลการพยากรณ์ในแต่ละทางเลือกกับผลจริง

พฤติกรรมการ ชำระหนี้	ผลจริงรวม	ผลที่ได้จากการพยากรณ์			% ความถูกต้อง
		ปิดบัญชี	มากกว่าตามเกณฑ์	ค้างชำระหนี้	
ปิดบัญชี	28		28		0%
มากกว่าตามเกณฑ์	2,861		2,861		100%
ค้างชำระ	498		498		0%
ความถูกต้องโดยรวม					84.5%

ที่มา จากการประมาณค่า

จากจำนวนตัวอย่าง 3,387 ราย แบบจำลองที่ได้สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องรวม 84.5%

ตารางที่ 5.13 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ด้วยสถิติทดสอบ Chi-Square กับการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก

ตัวแปร	Chi-Square		Multinomial Logistic	
	การชำระหนี้		การชำระหนี้	
	สัมพันธ์	ไม่สัมพันธ์	สัมพันธ์	ไม่สัมพันธ์
เพศ	✓		✓	
อาชีพ		✓	✓	
รายได้ผู้กู้ยืม	✓		✓	
รายได้ผู้ค้ำประกัน		✓		✓
สถาบันการศึกษา	✓		✓	
สาขาวิชา	✓		✓	
สถานภาพ		✓		✓
ยอดหนี้ตามสัญญา	✓		✓	

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (ประเภทการชำระหนี้) กับตัวแปรอิสระ (เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา สาขาวิชา สถานภาพ และยอดหนี้ตามสัญญา) ด้วยสถิติทดสอบ Chi-Square และ Multinomial Logistic ได้ค่าสถิติทดสอบที่ใกล้เคียงกันสรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.13)

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ เมื่อใช้สถิติทดสอบ Chi-Square มีจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สถาบันการศึกษา สาขาวิชา สถานภาพ และยอดหนี้ตามสัญญา
2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ เมื่อใช้สถิติ Multinomial Logistic มีจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ รายได้ผู้กู้ยืม สถาบันการศึกษา สาขาวิชา สถานภาพ ยอดหนี้ตามสัญญา และอาชีพ

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมาชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ของผู้กู้ยืมในแต่ละประเภท และหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมกองทุนฯ ตัวแปรต่าง ๆ พร้อมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกที่จะชำระหนี้ โดยกำหนดให้ตัวแปร เพศ อาชีพ รายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สถาบันการศึกษา สาขาวิชา ยอดหนี้ตามสัญญา เป็นตัวแปรอิสระ และกำหนดให้พฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ เป็นตัวแปรตาม

ผู้ทำการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษา ที่จบการศึกษา รุ่นปี 2545 และ คาดว่าจะครบกำหนดชำระหนี้ใน วันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จากแบบสำรวจที่ได้รับกลับมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 12,375 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.33 จากผู้กู้ยืมในระดับอุดมศึกษาที่ครบกำหนดทั้งสิ้น 109,191 ราย ต่อมาได้ทำการตรวจสอบ คัดแยกข้อมูลที่มีความขัดแย้ง ไม่สมบูรณ์ คงเหลือข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 3,387 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.10 ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา สรุปผลได้ดังนี้

6.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของผู้กู้ยืมเงินกองทุนฯ

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3,587 ราย แบ่งเป็นผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้โดยวิธีปิดบัญชี ร้อยละ 0.8 ผู้กู้ยืมที่มาชำระหนี้ตามเกณฑ์หรือมากกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 84.5 และผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้ ร้อยละ 14.7 แยกเป็นเพศชาย ร้อยละ 30.6 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง ร้อยละ 66.6 รองลงมาประกอบอาชีพลูกจ้างชั่วคราว ร้อยละ 15.9 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.9 ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 4.2 เกษตรกร ร้อยละ 1.1 ศึกษาต่อ ร้อยละ 0.2 และไม่มียานทำ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ

กลุ่มผู้กู้ยืมส่วนใหญ่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 42 เขตภาคเหนือ ร้อยละ 19.6 เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 15.4 เขตภาคกลาง ร้อยละ 10.7 เขตภาคใต้ ร้อยละ 8.5 และเขตภาคตะวันออก ร้อยละ 3.9 ตามลำดับ

ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.5 จบการศึกษาจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ และกฎหมาย รองลงมาได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 14.5 สาขาวิศวกรรม ร้อยละ 10.9 สาขาการศึกษา ร้อยละ 9.6 สาขามนุษยศาสตร์และศิลป์ ร้อยละ 7.9 สุขภาพและสวัสดิการ ร้อยละ 7.0 สาขาเกษตรศาสตร์ ร้อยละ 4.3 ไม่สามารถจำแนกกลุ่มได้ ร้อยละ 3.0 และสาขาบริการ ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ

ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.5 มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท รองลงมา รายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท ร้อยละ 12 รายได้ระหว่าง 10,001 บาท - 15,000 บาท ร้อยละ 3 รายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป ร้อยละ 3.1 และรายได้ไม่แน่นอน ร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ผู้ค้าประกันส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.6 มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท รองลงมา มีรายได้ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท ร้อยละ 32.5 รายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป ร้อยละ 11.4 รายได้ระหว่าง 10,001 บาท - 15,000 บาท ร้อยละ 9 และรายได้ไม่แน่นอน ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพโสด ร้อยละ 96.75 สถานภาพสมรส ร้อยละ 3.25 ไม่มีผู้ที่เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง

ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.1 มียอดหนี้ตามสัญญาระหว่าง 100,001–200,000 บาท รองลงมา มียอดหนี้ระหว่าง 200,001-300,000.-บาท ร้อยละ 22.2 ยอดหนี้ระหว่าง 50,001-100,000.-บาท ร้อยละ 19.7 ยอดหนี้ตั้งแต่ 300,000บาทขึ้นไป ร้อยละ 5.7 และยอดหนี้ต่ำกว่า 50,000.-บาท ร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

6.1.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืมกับตัวแปรต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการมาชำระหนี้ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมชำระหนี้ของผู้กู้ยืม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่

เพศ ผู้กู้ยืมทั้งเพศชาย และเพศหญิงส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มาชำระหนี้มากกว่าเกณฑ์/ตามเกณฑ์ เพศชายจะมีโอกาสที่จะอยู่ในกลุ่มค้างชำระหนี้สูงกว่าเพศหญิง สรุปได้ว่าเพศมีผลต่อการชำระหนี้

รายได้ผู้กู้ยืม พบว่าผู้กู้ยืมที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ค้างชำระหนี้ สูงกว่าผู้กู้ยืมในกลุ่มอื่น และผู้กู้ยืมที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาท ขึ้นไปมีแนวโน้มที่สามารถมาชำระหนี้มากกว่า/ตามเกณฑ์ ได้มากกว่ากลุ่มอื่น สรุปได้ว่า รายได้ผู้กู้ยืมมีผลต่อการชำระหนี้

สถาบันการศึกษา (แยกตามภูมิภาค) ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในเขตภาคกลาง จะมีการมาชำระหนี้สูงกว่าภาคอื่น ๆ ขณะที่ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาใน

เขตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มที่จะค้างชำระหนี้มีมากกว่าผู้กู้ยืมที่จบการศึกษา จากกลุ่มภาคอื่น ๆ สรุปได้ว่า ภูมิภาคของสถาบันการศึกษามีผลต่อการชำระหนี้

สาขาวิชา พบว่า ผู้กู้ยืมสาขาสุขภาพและสวัสดิการมีส่วนการมาชำระหนี้มากที่สุด สาขาวิชาที่มีสัดส่วนการค้างชำระหนี้สูงที่สุด ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ สรุปได้ว่าสาขาวิชาที่มีผลต่อการชำระหนี้

ยอดหนี้ตามสัญญา ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่มียอดหนี้ระหว่าง 100,001 – 200,000 บาท ถึงร้อยละ 50.1 จำนวนผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูงกว่า 200,000 บาท ขึ้นไป จะมีมากกว่าจำนวนผู้กู้ยืมที่มี ยอดหนี้ต่ำกว่า 100,101 บาท ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูงมีโอกาสที่จะเป็นผู้ค้างชำระหนี้ในปีแรก สังเกต ได้จากผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้มากกว่า 300,000 บาทขึ้นไปจะมีสัดส่วนของการค้างชำระหนี้สูงกว่าผู้กู้ยืม ที่มียอดหนี้ตามสัญญาต่ำกว่า สรุปได้ว่า ยอดหนี้ตามสัญญามีผลต่อการชำระหนี้

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม ได้แก่

อาชีพ ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน/รับจ้าง ผู้กู้ยืมที่เป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐและเอกชน มีสัดส่วนของการมาชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์สูงกว่าอาชีพอื่น อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการตกอยู่ในกลุ่มผู้กู้ยืมที่ค้างชำระหนี้มากที่สุด แต่เมื่อทดสอบด้วย สถิติไคสแควร์ พบว่าอาชีพไม่มีผลต่อการชำระหนี้

สถานภาพสมรส ผู้กู้ยืมส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพโสด สรุปได้ว่าอาชีพ ไม่มีผลต่อ การชำระหนี้ ผู้ที่อยู่ในสถานภาพโสด และสมรสแล้ว กลับมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันแสดงให้เห็นถึง หากผู้กู้ยืมเปลี่ยนแปลงสถานภาพสมรส ส่งผลกระทบต่อการมาชำระหนี้ค่อนข้างน้อย แต่เมื่อ ทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่าสถานภาพสมรสไม่มีผลต่อการชำระหนี้

6.1.3 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม

6.1.3.1 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้แบบปิดบัญชีเมื่อเทียบกับการค้างชำระหนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ความถดถอย โลจิสติก ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา และสาขาวิชา สรุปได้ดังนี้

โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีของเพศชายต่ำกว่า เมื่อเทียบกับเพศหญิง อย่างมี นัยสำคัญ

โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีของผู้กู้ยืมที่จบสถาบันการศึกษาในเขตเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะลดลงเมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพและ ปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญ

โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบปิดบัญชีของผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชามนุษยศาสตร์จะน้อยกว่าเมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ

6.1.3.2 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการชำระหนี้แบบชำระมากกว่า/ตามเกณฑ์ เมื่อเทียบกับการค้างชำระหนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้ ผู้กู้ยืม สถาบันการศึกษา สาขาวิชา และยอดหนี้ ตามสัญญา สรุปได้ดังนี้

โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของเพศชายจะต่ำกว่า เมื่อเทียบกับเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่จบสถาบันการศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะน้อยกว่า เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล อย่างมีนัยสำคัญ

โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่จบสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาสุขภาพและสวัสดิการจะสูงกว่า เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ

โอกาสที่จะมาชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์ ของผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรับจ้างจะต่ำกว่า เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐและเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้กู้ยืมที่มีรายได้ต่ำกว่า 4,700 บาท , รายได้ระหว่าง 4,701 – 10,000 บาท และรายได้ไม่แน่นอน มีโอกาสจะชำระหนี้แบบมากกว่า/ตามเกณฑ์น้อยกว่าผู้กู้ยืมที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

โอกาสในการชำระหนี้แบบมากกว่า/ ตามเกณฑ์ของผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ต่ำกว่า 50,000 บาท - 300,000 บาท จะสูงกว่า เมื่อเทียบกับผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป

6.2 ข้อจำกัดทางการศึกษา

6.2.1 แบบสำรวจที่นำมาวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพหรือเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ทำการกำหนดช่วงไว้แล้ว เช่น ข้อมูลรายได้ผู้กู้ยืม รายได้ผู้ค้ำประกัน สามารถวิเคราะห์ได้เฉพาะในรูปของความถี่ ไม่สามารถหาค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด สูงสุดได้ ประกอบกับในแบบสำรวจไม่มีส่วนที่ให้ผู้กู้ยืมแสดงความคิดเห็น ทำให้ไม่สามารถทราบทัศนคติเกี่ยวกับการมาชำระหนี้ที่ชัดเจน ของผู้กู้ยืมจากกลุ่มตัวอย่างได้

6.2.2 ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ เช่น เป็นข้อมูลที่ขัดแย้งกันเอง การกรอกข้อมูลไม่ครบ ข้อมูลซ้ำ ทำให้ต้องมีการคัดเลือกข้อมูลเหล่านี้ออก และจำนวนตัวอย่าง ของกลุ่มผู้กู้ที่มาชำระหนี้โดยวิธีปิดบัญชี และผู้กู้ที่ค้างชำระหนี้ มีสัดส่วนที่แตกต่างกันมาก ทำให้ได้ค่า Mc Fadden ค่อนข้างต่ำ

6.3.3 เนื่องจากข้อมูลที่ทำกรวิเคราะห์หมีเป็นจำนวนมาก และมีความจำกัดทางด้านงบประมาณ ทำให้เกิดการล่าช้า ในกระบวนการบันทึกข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูล ในแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาค่อนข้างนาน

6.3 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

6.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

6.3.1.1 ควรมีการกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ โดยเน้นไปยังกลุ่มที่เสี่ยงต่อการค้างชำระหนี้ หรือมีโอกาสในการมาชำระหนี้ค่อนข้างน้อย โดยประชาสัมพันธ์ให้ตรงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น เช่น กลุ่มผู้กู้ยืมที่เป็นเพศชาย ผู้กู้ยืมที่จบการศึกษาสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้ตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป ผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพเกษตรกร เป็นต้น

6.3.1.2 จากการศึกษาพบว่าถ้าผู้ยืมมียอดหนี้ต่ำจะมีโอกาสที่จะมาชำระหนี้คืน กองทุนฯ มากกว่าผู้ยืมที่มียอดหนี้สูง ผู้กู้ยืมที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะค้างชำระหนี้ คือ ผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูงตั้งแต่ 300,000 บาทขึ้นไป ซึ่งถ้าหากผู้กู้ยืมที่มียอดหนี้สูงแต่มีรายได้ต่ำ โอกาสในการผิดนัด ชำระหนี้ก็จะยิ่งสูง ดังนั้น ในการให้ผู้กู้ยืมชำระหนี้คืนกองทุนฯ ควรพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ยืม และรายได้ของผู้กู้ยืมเป็นหลัก การคำนวณเงินต้นและดอกเบี้ยที่ต้องชำระในแต่ละปี ควรมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้กู้ยืม ถ้าผู้กู้ยืมมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นก็ต้องชำระหนี้ในอัตราที่สูงขึ้นตามสัดส่วนของรายได้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการชำระหนี้ในอัตราก้าวหน้าตามความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้ (ability to pay)

6.3.1.3 จากการศึกษาพบว่ารายได้ผู้กู้่าประกันไม่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ แต่มีความสัมพันธ์กับยอดหนี้ตามสัญญาในเชิงบวก พบว่าการที่ผู้กู้่าประกันมีรายได้สูง ยอดหนี้ที่ค่าประกันก็ยิ่งสูงไปด้วย แสดงให้เห็นถึงการจัดสรรเงินให้ผู้กู้ยืมอาจไม่ถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ขาดแคลนอย่างแท้จริง ดังนั้น กองทุนฯ ควรมีมาตรการในการปรับกระบวนการคัดเลือกการกำกับ ดูแล และตรวจสอบให้รัดกุมยิ่งขึ้น ซึ่งกองทุนฯ ได้มอบอำนาจให้สถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาคุณสมบัติผู้กู้ยืมโดยตรง ดังนั้น กองทุนฯ ควรมีการสุ่มตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษา ว่าได้ดำเนินการคัดเลือกผู้กู้ได้ตรงตามคุณสมบัติที่กองทุนฯ กำหนดหรือไม่ และมี

มาตรการลงโทษ หากสถานศึกษาหรือผู้กู้ที่ตั้งใจ หรือหลีกเลี่ยง ไม่ดำเนินการตามระเบียบที่กองทุนฯ กำหนด

6.3.1.4 การมีจิตสำนึกที่ดีอาจเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง จากการศึกษาพบว่าอาชีพ ลูกจ้างของรัฐบาลหรือเอกชน กลับมีสัดส่วนการชำระหนี้มากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชน ทั้งที่ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างชั่วคราวจะมีเงินเดือนน้อยและมีสวัสดิการที่ไม่มั่นคง แต่กลับมีสัดส่วนการมาชำระหนี้มากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้ค่อนข้างสูง และมีสวัสดิการที่มั่นคง แสดงให้เห็นถึงผู้กู้ยืมที่ประกอบอาชีพที่ไม่มั่นคง หรือได้รับสวัสดิการน้อย มีความสามารถที่จะมาชำระหนี้ไม่แตกต่างจากผู้กู้ยืมอาชีพอื่น หากมีจิตสำนึกที่ดี กองทุนฯ ควรขอความร่วมมือจากสถานศึกษาต่างๆ ให้เป็นแกนหลักในการจัดทำโครงการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับ วิธีการกู้ยืม การชำระเงินคืน การสร้างจิตสำนึกให้ผู้กู้ยืมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมดังกล่าวให้มากขึ้น เพราะการให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการชำระหนี้ และการปลูกจิตสำนึก เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนในการให้ผู้กู้ยืมมาชำระเงินกู้ยืม

6.3.1.5 จากหลักเกณฑ์การขอผ่อนผันชำระหนี้ นอกจากจะผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมที่ไม่มีรายได้, รายได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,700 บาท หรือเป็นผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ ควรพิจารณาผ่อนผันในกรณีที่ผู้กู้ยืมเจ็บป่วย หรือภายในสภาวะการณพิเศษ เพิ่มเติมด้วย และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้กู้ยืมทราบถึงวิธีการขอผ่อนผันการชำระหนี้ ในกรณีที่ผู้กู้ยืมยังไม่พร้อมที่จะชำระหนี้

6.3.1.6 การที่จะทำให้ผู้กู้ยืมมาชำระหนี้เพิ่มขึ้น ควรเพิ่มช่องทางของการชำระหนี้ให้มากกว่าปัจจุบัน เช่น ชำระทางเคาน์เตอร์เซอร์วิส ทางไปรษณีย์ ชำระหนี้ผ่านกรมสรรพากร หรือเพิ่มธนาคารที่ให้บริการรับชำระหนี้มากขึ้น นอกเหนือจาก บมจ.ธนาคารกรุงไทย เพียงธนาคารเดียว หรือ มีศูนย์กลางการรับชำระหนี้ โดยที่ผู้กู้ยืมสามารถเดินทางมาชำระหนี้ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ได้

6.3.1.7 ควรแจ้งให้ผู้กู้ยืมทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการชำระหนี้เพิ่มมากขึ้น เช่น อาจส่งหนังสือแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับยอดหนี้ และวิธีปฏิบัติให้ผู้กู้ยืมทราบก่อนถึงกำหนดชำระหนี้ 1 ปี หลังจากผู้กู้ยืมจบการศึกษา หรือแจ้งยอดหนี้ที่ได้ชำระไปแล้ว ยอดคงเหลือ หรือข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการชำระหนี้ให้ผู้กู้ยืมทราบอย่างต่อเนื่อง

6.3.1.8 ควรมีมาตรการติดตามหนี้อย่างเข้มงวด เช่น ส่งรายชื่อผู้กู้ยืมค้างชำระหนี้ และไม่เคยมาติดต่อกองทุนฯ อย่างน้อย 4 ปี ให้กับบริษัทข้อมูลเครดิตต่าง ๆ (ข้อมูล Credit Bureau) หรือ ทำหนังสือทวงถามหนี้อย่างเข้มข้น

6.3.1.9 การทำสัญญาเงินกู้ ในช่องทางอยู่ หรือเบอร์โทรศัพท์ของผู้กู้ ไม่ควรกรอกที่อยู่ของ หรือเบอร์โทรศัพท์ของสถานศึกษา ควรให้กรอกที่อยู่ตามภูมิลำเนา หรือที่อยู่ปัจจุบันของนักศึกษาเอง เพราะถ้าหากมีการติดตามทวงถามหนี้ในภายหลังจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก

6.3.1.10 ปรับปรุงการให้บริการของธนาคารกรุงไทยฯ เช่น ในช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคม จะเป็นเดือนที่มีผู้กู้มาชำระหนี้เป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อความสะดวกของผู้กู้ยืม ในแต่ละสาขาควรกำหนดเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเฉพาะรับชำระหนี้ของผู้กู้ยืม และควรเพิ่มความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ประจำสาขาของ บมจ.ธนาคารกรุงไทย ในเรื่องเกี่ยวกับการชำระหนี้ให้มากขึ้น เพื่อจะได้สามารถตอบข้อซักถามของผู้กู้ยืมได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเป็นไปในทางเดียวกัน

6.3.1.11 กองทุนฯ ควรจะเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และโดยเน้นประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่ตรงกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด นอกเหนือจากที่กองทุนฯ จะอาศัยสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารไปยังผู้กู้แล้ว ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยอาศัยประชาสัมพันธ์ผ่านองค์กรส่วนท้องถิ่น เช่น ที่ว่าการอำเภอ อบต. ที่ทำการหมู่บ้าน เพราะหน่วยงานดังกล่าวมีความคุ้นเคย สามารถเข้าถึงผู้กู้ยืมและผู้ค้ำประกัน ได้เป็นอย่างดี

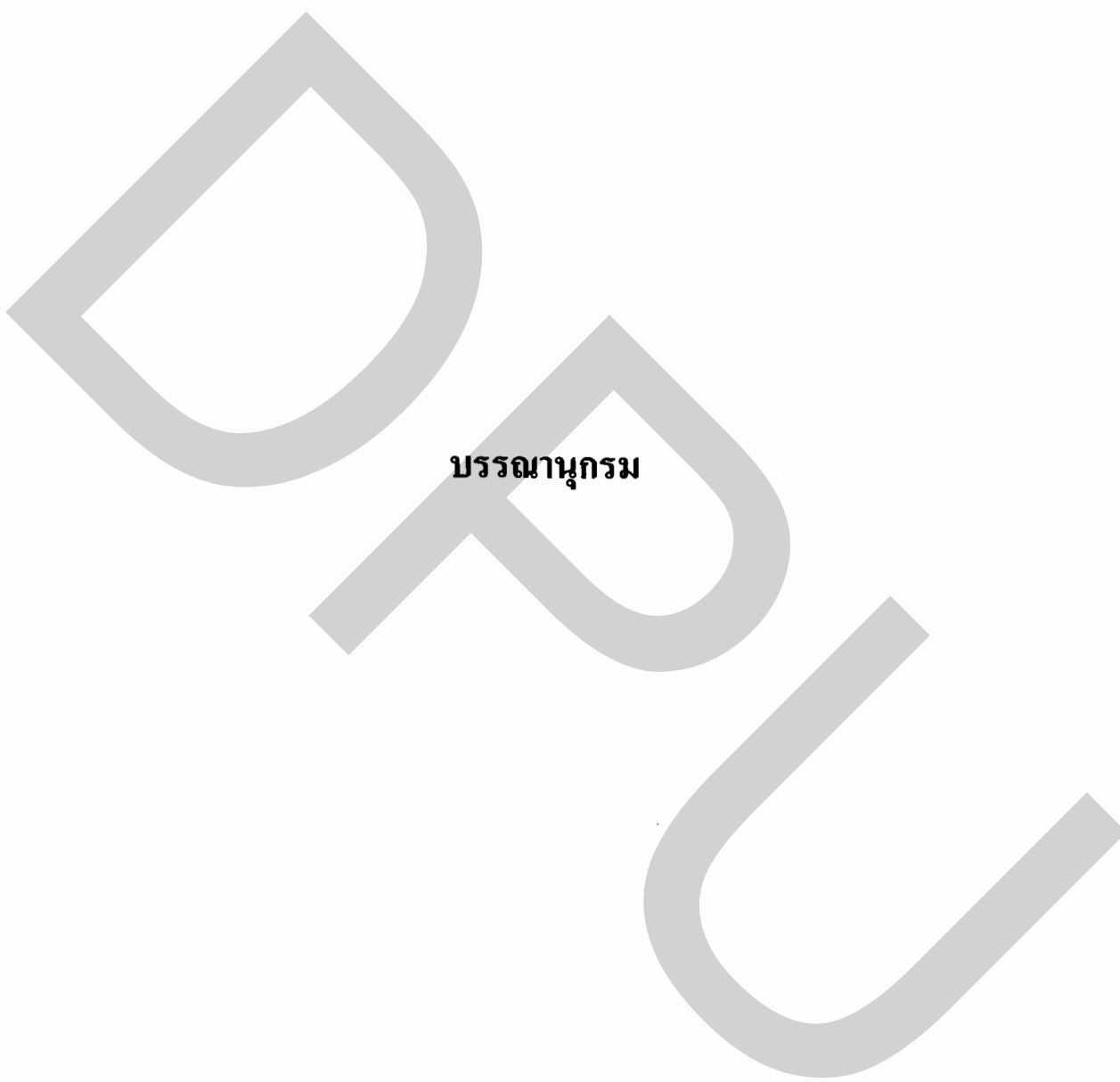
6.3.1.18. ในกรณีที่กองทุนฯ มีความพร้อมในการถ่ายโอนระบบข้อมูลผู้กู้ยืมมาจาก บมจ.ธนาคารกรุงไทยแล้ว ควรเพิ่มบริการในการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับยอดหนี้ตามสัญญา ยอดค้างชำระ หรือยอดคงเหลือทางเว็บไซต์ของกองทุนฯ หรือในกรณีที่ผู้กู้ยืมมีการเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เปลี่ยนที่อยู่ สถานที่ทำงาน ชื่อ-สกุล หรือการขอผ่อนผันชำระหนี้ ควรเพิ่มบริการให้ผู้กู้ยืมสามารถแจ้งคำร้องได้โดยตรง จากเว็บไซต์ของกองทุนฯ

6.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

6.3.2.1 ควรมีศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับการชำระหนี้ของผู้กู้ยืมในระดับอาชีวศึกษาเพิ่มเติม ทั้งในของรัฐและเอกชน

6.3.2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม โดยนำปัจจัยทางด้านค่าใช้จ่าย จิตสำนึก การรับรู้ข่าวสารทัศนคติของผู้กู้ยืม มาใช้มาทดสอบความสัมพันธ์กับการชำระหนี้

6.3.2.3 เพื่อให้ได้โมเดลที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ได้ทำการจัดเก็บ ควรทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติตัวอื่นในการทดสอบประกอบไปด้วย เช่น วิเคราะห์แบบจำแนกกลุ่ม หรือ การวิเคราะห์แบบ Binary Logistic แล้วนำมาผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเพื่อหา โมเดลที่เหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. (2541). **คู่มือการปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สำหรับสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). **การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS** (พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ . (2545). **การวิเคราะห์สถิติสำหรับบริหารและการวิจัย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ . (2545). **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษร ชินเมธิพิทักษ์. (2547). **การติดตามผลบัณฑิตผู้ กยศ.ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. (2540). **เศรษฐศาสตร์และทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินติ้ง เฮาส์.
- ธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน. (2547). **รายงานผลการจ่ายเงินและผลการชำระหนี้ ประจำเดือน มิถุนายน**. กรุงเทพฯ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน.
- ฝ่ายประสานกิจการสัมพันธ์. (2546). **การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจข้อมูลผู้กู้ยืม โครงการสำรวจข้อมูลผู้กู้ยืมที่อยู่ในช่วงระยะเวลาปลอดหนี้** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.
- เมธี ครองแก้ว และคณะ. (2547). **การเงินอุดมศึกษาด้านรายรับระบบใหม่. Income Contingent Loan** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- วิษณะ นาครักษ์. (2544). **โครงการเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างวินัยให้ชำระหนี้** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน.
- วิจิต หล่อจิระชุมภ์กุล. (2547). **โครงการศึกษาระบบงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิภาวี พิจิตรบัณฑิต. (2545). **ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์**. นนทบุรี : สุโขทัยธรรมมาธิราช.

สิริลักษณ์ ชุตติกุล. (2545). **เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์กำลังคน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์.

สมชัย ฤชุพันธ์ และชลธาร วิศรุตวงศ์. (2544). **แนวทางการบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ
การศึกษา** (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). **เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และ
พฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). **รายงานการประชุมสัมมนาระดมความคิด เรื่องระบบ
การเงินอุดมศึกษาแนวใหม่**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

วิทยานิพนธ์

บุญฉิลา โสดา. (2544). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวอิสระชาวต่างประเทศที่เข้ามา
ท่องเที่ยวในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา ต้นประวัตติ. (2544). **ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระคืนเงินกู้โครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ
การศึกษา : กรณีศึกษา นิสิต นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

ARTICLE

Metsch, L.R., Pereya, Miles., C. C., & McCoy, C. (2003). "Welfare and work outcome after
substance abuse treatment." **The Social Service Review**, 77, (2). pp. 237-254

ด

พ

ภาคผนวก

ช

ภาคผนวก ก
แบบสำรวจข้อมูลผู้กู้ยืมเงินกองทุน

แบบสำรวจข้อมูลผู้กู้ยืม
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ข้อมูลผู้กู้ยืม

ชื่อ-นามสกุล _____ อายุ _____ ปี
ชื่อ-นามสกุล(เดิม) _____ (กรณีเปลี่ยนชื่อ หรือ นามสกุล)
เลขที่บัตรประชาชน - - - -
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ _____ หมู่ _____ ซอย/ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
หมายเลขโทรศัพท์ (บ้าน) _____ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ _____
อาชีพปัจจุบัน (1) ทานา (2) ทำไร่/ทำสวน (3) ประมง (4) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (5) พนักงานบริษัท/รับจ้างห้างร้าน
 (6) อาชีพส่วนตัว (7) อื่นๆ ระบุ _____ (8) ไม่ได้ทำงาน (9) กำลังศึกษา
สถานที่ทำงาน _____ ตำแหน่ง _____
รายได้โดยเฉลี่ย /เดือน _____ หมายเลขโทรศัพท์ (ทำงาน) _____
สมศกบัตรเครติด (ถ้ามี) _____
สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับ _____
 (1) มัธยมศึกษาตอนปลาย (2) อาชีวศึกษา (3) อนุปริญญา (4)ปริญญาตรี (5) สูงกว่าปริญญาตรี
สถานศึกษา _____ สาขาวิชา _____ คณะ/แผนก _____
สถานภาพการสมรส (1) โสด (2) สมรส (3) อยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้จดทะเบียน (4) หม้าย จำนวนบุตรในความดูแล _____ คน
ชื่อ-นามสกุลของคู่สมรส _____ อายุ _____ ปี
เลขที่บัตรประชาชน - - - -
อาชีพปัจจุบันของคู่สมรส (1) ทานา (2) ทำไร่/ทำสวน (3) ประมง (4) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 (5) พนักงานบริษัท/รับจ้างห้างร้าน (6) อาชีพส่วนตัว (7) อื่นๆ ระบุ _____ (8) ไม่ได้ทำงาน (9) กำลังศึกษา
สถานที่ทำงาน _____ ตำแหน่ง _____
รายได้โดยเฉลี่ย /เดือน _____ หมายเลขโทรศัพท์ (ทำงาน) _____

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

ข้อมูลผู้ค้ำประกัน/ผู้ปกครอง

ชื่อ-นามสกุล _____ อายุ _____ ปี
ชื่อ-นามสกุล(เดิม) _____ (กรณีเปลี่ยนชื่อ หรือ นามสกุล)
เลขที่บัตรประชาชน - - - -
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ _____ หมู่ _____ ซอย/ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
หมายเลขโทรศัพท์ (บ้าน) _____ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ _____
อาชีพปัจจุบัน (1) ทานา (2) ทำไร่/ทำสวน (3) ประมง (4) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (5) พนักงานบริษัท/รับจ้างห้างร้าน
 (6) อาชีพส่วนตัว (7) อื่นๆ ระบุ _____ (8) ไม่ได้ทำงาน
สถานที่ทำงาน _____ ตำแหน่ง _____
รายได้โดยเฉลี่ย /เดือน _____ หมายเลขโทรศัพท์ (ทำงาน) _____

ภาคผนวก ข

รายชื่อสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน (Type of Institution)	จำนวน (Number)
จำนวนรวม(Grand Total)	130
1. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (Public institute)	71
มหาวิทยาลัย/สถาบันจำกัดรับ (Limited Admission University)	68
มหาวิทยาลัย/สถาบันไม่จำกัดรับ (Open University)	2
มหาวิทยาลัย/สถาบันในกำกับ (Autonomous University)	4
2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (Private institute)	59
มหาวิทยาลัยเอกชน (University)	29
วิทยาลัยเอกชน (College)	30

1. มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (Public Institute)

1.1 มหาวิทยาลัย/สถาบันจำกัดรับ (Limited Admission University) ประกอบด้วย

- 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chulalongkorn University)
- 2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Kasetsart University)
- 3) มหาวิทยาลัยขอนแก่น (Khon Kaen University)
- 4) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Chiang Mai University)
- 5) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (Thammasat University)
- 6) มหาวิทยาลัยนเรศวร (Naresuan University)
- 7) มหาวิทยาลัยบูรพา (Burapha University)
- 8) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (Mahasarakham University)
- 9) มหาวิทยาลัยมหิดล (Mahidol University)
- 10) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Srinakharinwirot University)
- 11) มหาวิทยาลัยศิลปากร (Silpakorn University)
- 12) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (Prince of Songkla University)
- 13) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (Ubon Ratchathani University)
- 14) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
(King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang)
- 15) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
(King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok)
- 16) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (Maejo University)
- 17) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (The National Institute of Development Administration)
- 18) มหาวิทยาลัยทักษิณ (Thaksin University)
- 19) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย Rajabhat University Chiang Rai
- 20) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ Rajabhat University Chiang Mai
- 21) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง Rajabhat University Lampang
- 22) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ Rajabhat University Uttaradit
- 23) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร Rajabhat University Kamphaeng Phet

- 24)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ Rajabhat University Nakhon Sawan
- 25)มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Rajabhat University Pibulsongkram
- 26)มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ Rajabhat University Phetchabun
- 27)มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม Rajabhat University Maha Sarakham
- 28)มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย Rajabhat University Loei
- 29)มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร Rajabhat University Sakon Nakhon
- 30)มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี Rajabhat University Udon Thani
- 31)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา Rajabhat University Nakhon Ratchasima
- 32)มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Rajabhat University Buri Ram
- 33)มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ Rajabhat University Surin
- 34)มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี Rajabhat University Ubon Ratchathani
- 35)มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ Rajabhat University Rajanagarindra
- 36)มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี Rajabhat University Thepsatri
- 37)มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Rajabhat University Phranakhon Si Ayutthaya
- 38)มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์
Rajabhat University Valayalongkorn
- 39)มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี Rajabhat University Rambhaibarni
- 40)มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี Rajabhat University Kanchanaburi
- 41)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม Rajabhat University Nakhon Pathom
- 42)มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี Rajabhat University Phetchaburi
- 43)มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง Rajabhat University Muban Chom Bung
- 44)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Rajabhat University Nakhon Si Thammarat
- 45)มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต Rajabhat University Phuket
- 46)มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา Rajabhat University Yala
- 47)มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา Rajabhat University Songkhla
- 48)มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี Rajabhat University Surat Thani
- 49)มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม Rajabhat University Chandrakasem
- 50)มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี Rajabhat University Dhonburi
- 51)มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา Rajabhat University Bansomdejchaopraya
- 52)มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร Rajabhat University Phranakhon
- 53)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต Rajabhat University Suan Dusit
- 54)มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Rajabhat University Suan Sunandha
- 55)มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ Rajabhat University Kalasin
- 56)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม Rajabhat University Nakhon Phanom
- 57)มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ Rajabhat University Chaiyaphum
- 58)มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Rajabhat University Sisaket
- 59)มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด Rajabhat University Roiet
- 60)มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด Rajabhat University Roiet
- 61)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

- 62)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- 63) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- 64) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- 65)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 66)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 67)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- 68)มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- 69) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
- 70) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (Sukhothai Thammathirat Open University)
- 71) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (Ramkhamhaeng University)

1.3 มหาวิทยาลัยในกำกับ (Autonomous Universities)

- 63) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (King Mongkut's University of Technology Thonburi)
- 64) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (Suranaree University of Technology)
- 65) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (Walailuk University)
- 66) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (Mae Fah Luang University)

2. นักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (Private Institute)

2.1 มหาวิทยาลัย (University) ประกอบด้วย

- 1) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (Bangkok University)
- 2) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (Kasem Bundit University)
- 3) มหาวิทยาลัยเกริก Kirk University
- 4) มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น Saint John's University
- 5) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร Mahanakorn University of Technology
- 6) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต Dhurakijpundit University
- 7) มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University
- 8) มหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตบางเขน) Sripatum University
มหาวิทยาลัยศรีปทุม (วิทยาเขตชลบุรี) Sripatum University, Chon Buri Campus
- 9) มหาวิทยาลัยสยาม Siam University
- 10) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย The University of the Thai Chamber of Commerce
- 11) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ Huachiew Chalermprakiet University
- 12) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ Assumption University
- 13) มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ South-east Asia University
- 14) มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย Eastern Asia University
- 15) มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา Chaopraya University
- 16) มหาวิทยาลัยนิวัฒนา Nivadhana University
- 17) มหาวิทยาลัยเว็บสเตอร์ (ประเทศไทย) Webster University (Thailand)
- 18) มหาวิทยาลัยชินวัตร Shinnawatra University
- 19) มหาวิทยาลัยคริสเตียน Christain University
- 20) มหาวิทยาลัยพายัพ Payap University
- 21) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล Vongchavalitkul University
- 22) มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ North-Eastern University

23. มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
Asian University of Science and Technology
 24. มหาวิทยาลัยภาคกลาง Phakklang University
 25. มหาวิทยาลัยนานาชาติซิลเวอร์-แอสคัมฟอร์ด
Schiller-Stamford International University
 26. มหาวิทยาลัยราชธานี Ratchathani University
 27. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Haryai City University
- วิทยาลัย ประกอบด้วย
28. วิทยาลัยดุสิตธานี Dusit Thani College
 29. วิทยาลัยทองสุข Thongsook College
 30. วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ St. Louis College
 31. วิทยาลัยมิชชั่น (วิทยาเขตถนนพินธุโลก) Mission College
วิทยาลัยมิชชั่น (วิทยาเขตมวกเหล็ก) Mission College, Muak Lek Campus
 32. วิทยาลัยรัชต์ภาคย์ Rajapark College
 33. วิทยาลัยเตงธรรม Saengtham College
 34. วิทยาลัยรัตนบัณฑิต Rattana Bundit College
 35. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี Thonburi College of Technology
 36. วิทยาลัยเซาธ์อีสต์บางกอก Southeast Bangkok College
 37. วิทยาลัยปทุมธานี Patumthani College
 38. วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ North Bangkok College
 39. วิทยาลัยสันคพล Santapol College
 40. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานีอุดร Ratchathani Udon College of Technology
 41. วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย College of Bundit Asia
 42. วิทยาลัยโปลีเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ North Eastern Polytechnic College
 43. วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ Bundit Borihamthumkit College
 44. วิทยาลัยศรีโสภณ Srisophon College
 45. วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี Bangkok Thonburi College
 46. วิทยาลัยอิสลามยะลา Yala Islamic College
 47. วิทยาลัยคานปี Tapee College
 48. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ Southern College of Technology
 49. วิทยาลัยเซนต์เทเรซา-อินติ St. Tharasa-Inti College
 50. วิทยาลัยโยนก Yonok College
 51. วิทยาลัยลุ่มน้ำปิง Lumnamping College
 52. วิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ North Chiang-Mai College

53. วิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น Far Eastern College

54. วิทยาลัยพิษณุโลก * Phisanulok College

หมายเหตุ * ยังไม่เปิดดำเนินการเรียนการสอน

ภาคผนวก ค
ตารางการเปรียบเทียบรายชื่อ ISCED กับรหัสสาขาวิชาของ สกอ.

ตารางความเชื่อมโยงสาขาวิชา ISCED และกลุ่มสาขาวิชา กรอ.

รหัส ISCED			รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาไทย)	รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มสาขาวิชา กรอ.
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3			
1000			การศึกษา	Education	x
		1001	การฝึกหัดครูก่อนวัยเรียน	Teacher training for pre-school	1
		1002	การฝึกหัดครูอนุบาล	Teacher training for kindergarten	1
		1003	การฝึกหัดครูประถมศึกษา	Teacher training for Elementary school	1
		1004	การฝึกหัดครูอาชีวศึกษา	Teacher training for Vocational	1
		1005	การฝึกหัดครูวิชาการช่าง	Teacher training for practical	1
		1006	การฝึกหัดครูการศึกษาผู้ใหญ่	Teacher training for Adult Education	1
		1007	การฝึกหัดครูการฝึกอบรมครูและครูสำหรับเด็กพิการ	Teacher training for teacher trainers and for handicapped children	1
		1008	การฝึกหัดครูการฝึกหัดครูทั่วไปและครูเฉพาะทาง	Teacher training for General and specialized teachertraining programmes	1
		1009	การพัฒนาหลักสูตรด้านวิชาชีพและไม่ใช่วิชาชีพ	curriculum development in non-vocational and vocational subjects	1
		1010	ประเมินผลการศึกษา	Educational assessment	1
		1011	ศึกษาศาสตร์อื่น ๆ	other Education Science	1
		1100	การฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์มนุษยศาสตร์และศิลป์	Teacher Training and Education Science Humanities and Arts	1
2000			ศิลป์	Arts	x
	2100		ศิลปะ	Arts	2
		2101	เลขนกรรม	drawing	2
		2102	จิตรกรรม	painting	2
		2103	ประติมากรรม	sculpturing	2
		2104	ดนตรี, ดุริยางคศาสตร์	music	2
		2105	การละคร, นาฏศาสตร์	drama	2
		2106	นาฏยศิลป์	dance	2
		2107	การแสดงบนเวที	circus	2
		2108	การถ่ายภาพ	photography	1
		2109	การถ่ายภาพยนตร์	cinematography	1
		2110	การผลิตดนตรี	music production	1
		2111	การผลิตวิทยุและโทรทัศน์	radio and TV production	1
		2112	การพิมพ์และการพิมพ์โฆษณา	printing and publishing	1
		2113	วิชาช่างฝีมือ	craft skills	2
	2200		มนุษยศาสตร์	Humanities	1
		2201	ศาสนาและเทววิทยา	Religion and theology	1
		2202	ภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรม	Foreign languages and Cultures	1
		2203	ภาษาปัจจุบัน หรือภาษาที่ตายแล้ว และวรรณกรรมของภาษา	living or 'dead' languages and their literature	1
		2204	อาณาบริเวณศึกษา	area studies	1
		2205	ภาษาแม่ ภาษาพื้นเมือง	Native languages	1
		2206	ภาษาปัจจุบัน หรือภาษาพื้นเมืองและวรรณกรรมของภาษา	current or vernacular language and its literature	1
		2207	ล่ามและการแปล	interpretation and its literature	1
		2208	ภาษาศาสตร์	linguistics	1
		2209	วรรณคดีเปรียบเทียบ	Comparative literature	1
		2210	ประวัติศาสตร์	history	1
		2211	โบราณคดี	archaeology	1
		2212	ปรัชญา	philosophy	1
		2213	จริยศาสตร์, วิชาศีลธรรม	ethics	1
3000			สังคมศาสตร์, บริหารธุรกิจและกฎหมาย	Social sciences, business and law	x
	3100		สังคมและพฤติกรรมศาสตร์	Social and Behavioural Science	1
		3101	เศรษฐศาสตร์	Economics	1
		3102	รัฐศาสตร์	political Science	1
		3103	สังคมวิทยา	sociology	1
		3104	ประชากรศาสตร์	demography	1
		3105	มานุษยวิทยา ยกเว้น มานุษยวิทยา กายภาพ	anthropology except physical anthropology	1
		3106	ชาติพันธุ์วิทยา	ethnology	1

รหัส ISCED			รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาไทย)	รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มสาขาวิชา กรอ.
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3			
		3107	อนาคตวิทยา	futurology	1
		3108	จิตวิทยา	psychology	1
		3109	ภูมิศาสตร์ ยกเว้น ภูมิศาสตร์กายภาพ	geography except physical geography	1
		3110	การศึกษาเรื่องสันติภาพและความขัดแย้ง	peace and conflict studies	1
		3111	สิทธิมนุษยชน	human rights	1
	3200		วารสารศาสตร์และสารสนเทศ	Journalism and Information	1
		3201	วารสารศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์	Journalism ; library	1
		3202	บุคลากรห้องสมุดและบรรณารักษศาสตร์	library technician and science	1
		3203	บุคลากรพิพิธภัณฑ์และภัณฑสถานอื่นๆ	technicians in museums and similar repositories	1
		3204	เทคนิคการเอกสาร	Documentation techniques	1
		3205	วิทยาการจดหมายเหตุ	Archival sciences	1
	3300		บริหารธุรกิจและการจัดการ	Business and administration	1
		3301	การขายปลีก	Retailing	1
		3302	การตลาด	marketing	1
		3303	การขาย	sales	1
		3304	การประชาสัมพันธ์	public relations	1
		3305	อสังหาริมทรัพย์	real estate	1
		3306	การเงิน	Finance	1
		3307	การธนาคาร	banking	1
		3308	ประกันภัย	insurance	1
		3309	วิเคราะห์การลงทุน	investment analysis	1
		3310	การทำบัญชี	bookkeeping	1
		3311	การสอบบัญชี	Accounting auditing	1
		3312	การจัดการ	Management	1
		3313	การบริหารรัฐกิจ , รัฐประศาสนศาสตร์	public administration	1
		3314	การบริหารสถาบัน	institutional administration	1
		3315	การบริหารงานบุคคล	personnel administration	1
		3316	เลขานุการและงานสำนักงาน	Secretarial and office work	1
	3400		นิติศาสตร์	Law	1
		3401	ผู้พิพากษาศาลแขวง	local magistrates	1
		3402	เจ้าพนักงานรับรองเอกสาร	notaires	1
		3403	นิติศาสตร์ทั่วไป	general law	1
		3404	นิติศาสตร์ระหว่างประเทศ	international law	1
		3405	นิติศาสตร์แรงงาน	labour law	1
		3406	นิติศาสตร์กฎหมายทางทะเล	maritime law	1
		3407	ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป, ธรรมศาสตร์	jurisprudence	1
		3408	ประวัติกฎหมาย	history of law	1
4000			วิทยาศาสตร์	Science	x
	4100		วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	Life Sciences	3
		4101	ชีววิทยา	Biology	3
		4102	พฤกษศาสตร์	botany	3
		4103	แบคทีเรีย	bacteriology	3
		4104	พิษวิทยา	toxicology	3
		4105	จุลชีววิทยา	microbiology	3
		4106	สัตววิทยา	Zoology	3
		4107	กีฏวิทยา	Entomology	3
		4108	วิหควิทยา	Ornithology	3
		4109	พันธุศาสตร์	genetics	3
		4110	ชีวเคมี	biochemistry	3
		4111	ชีวฟิสิกส์	Biophysics	3
		4112	ศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง, ไม่รวม วิทยาศาสตร์คลินิกและสัตวแพทย์	Other allied sciences, excluding clinical and veterinary sciences	3
	4200		วิทยาศาสตร์กายภาพ	physical sciences	3
		4201	ดาราศาสตร์และอวกาศ	astronomy and space sciences	3
		4202	ฟิสิกส์	physics	3
		4203	ศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องกับเคมี	Other allied subjects chemistry	3
		4204	ศาสตร์อื่นๆ	other allied subjects	3

รหัส ISCED			รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาไทย)	รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มสาขาวิชา กรอ.
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3			
		4205	ธรณีวิทยา	geology	3
		4206	ฟิสิกส์ธรณี	geophysics	3
		4207	เหมืองแร่วิทยา	mineralogy	3
		4208	physical	physical	3
		4209	ภูมิศาสตร์กายภาพและภูมิศาสตร์อื่น	physical geography and other geosciences	3
		4210	อุตุนิยมวิทยาและศาสตร์อื่นๆ	meteorology and other atmospheric sciences including climatic research	3
		4211	วิทยาศาสตร์ทางทะเล	marine science	3
		4212	ภูเขาไฟ	Vulcanology	3
		4213	วิชาที่ว่าด้วยพืชและสัตว์ดึกดำบรรพ์	palaeoecology	3
	4300		คณิตศาสตร์และสถิติ	Mathematics and statistics	3
		4301	คณิตศาสตร์	mathematics	3
		4302	ระเบียบวิธีวิจัย, การวิจัยดำเนินงาน	operations research	3
		4303	การวิเคราะห์เชิงตัวเลข	numerical analysis	3
		4304	วิทยาการคำนวณการประกัน, คณิตศาสตร์ ประกันภัย	actuarial science	3
		4305	สถิติและวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	statistics and other allied fields	3
	4400		คอมพิวเตอร์	Computing	3
		4401	วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์	Computer sciences	3
		4402	การออกแบบระบบ	system design	3
		4403	โปรแกรมคอมพิวเตอร์	computer programming	3
		4404	การประมวลผลข้อมูล	data processing	3
		4405	เครือข่าย, โครงข่าย	networks	3
		4406	ระบบปฏิบัติการ	operating systems	3
		4407	การพัฒนาซอฟต์แวร์	Software development only	3
		4408	การพัฒนาฮาร์ดแวร์จำแนกไว้ในวิศวกรรม คอมพิวเตอร์	hardware development should be classified with the engineering fields	3*
5000			วิศวกรรม	Engineering manufacturing and construction	x
	5100		วิศวกรรม และวิศวกรรมค่า	Engineering and engineering trades	3
		5101	วิศวกรรมเขียนแบบ	Engineering drawing	3
		5102	วิศวกรรมเครื่องกล	mechanics	3
		5103	โลหะ	metal work	3
		5104	ไฟฟ้า	electricity	3
		5105	อิเล็กทรอนิกส์	electronics	3
		5106	โทรคมนาคม	telecommunications	3
		5107	พลังงานและวิศวกรรมเคมี	energy and chemical engineering	3
		5108	vehicle maintenance	vehicle maintenance	3
		5109	การสำรวจ	surveying	3
	5200		การผลิตและกระบวนการ	Manufacturing and processing	3
		5201	กรรมวิธีด้านอาหารและเครื่องดื่ม	Food and drink processing	3
		5202	สิ่งทอ	textiles	3
		5203	เสื้อผ้า	clothes	3
		5204	รองเท้า	footwear	3
		5205	งานหนัง	leather	3
		5206	วัสดุ (ไม้, กระดาษ, พลาสติก, แก้ว ฯลฯ)	materials wood, paper, plastic, glass, etc	3
		5207	การเหมืองแร่และการถลุงแร่	mining and extraction	3
	5300		สถาปัตยกรรมและอาคาร	Architecture and building	2
		5301	สถาปัตยกรรมและผังเมือง	Architecture and town planning	2
		5302	วิศวกรรมโครงสร้าง	structural architecture	2
		5303	ภูมิสถาปัตยกรรม	landscape architecture	2
		5304	community planning	community planning	2
		5305	ภูมิศาสตร์แผนที่	cartography	2
		5306	อาคาร	Building	2
		5307	งานก่อสร้าง	Construction	2
		5308	วิศวกรรมโยธา	civil engineering	3
6000			เกษตรศาสตร์	Agriculture	

รหัส ISCED			รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาไทย)	รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มสาขาวิชา กรอ.
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3			
	6100		เกษตร ป่าไม้และประมง	Agriculture, forestry and fishery	4
		6101	เกษตร	agriculture	4
		6102	ผลผลิตพืชและสัตว์ที่เป็นอาหาร	crop and livestock production	4
		6103	พืชไร่, พืชผัก	agronomy	4
		6104	สัตว์นาล	animal husbandry	4
		6105	พืชสวน	horticulture and gardening	4
		6106	วนศาสตร์และเทคนิคควมผลิตภัณฑ์	forestry and forest product techniques	4
		6107	อุทยานแห่งชาติ	natural parks	4
		6108	สัตว์ป่า	wildlife	4
		6109	การประมง	fisheries	4
		6110	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง	fishery science and technology	4
	6200		สัตวแพทย์	Veterinary	6
		6201	สัตวแพทยศาสตร์	veterinary medicine	6
		6202	veterinary assisting	veterinary assisting	6
7000			สุขภาพและสวัสดิการ	Health and welfare	x
	7100		สุขภาพ	Health	x
		7101	แพทยศาสตร์	Medicine	6
		7102	กายวิภาคศาสตร์	Anatomy	6
		7103	วิทยาการระบาด	epidemiology	6
		7104	เซลล์วิทยา	cytology	6
		7105	สรีรวิทยา	physiology	6
		7106	immunology and immunoaematology	immunology and immunoaematology	6
		7107	พยาธิวิทยา	pathology	6
		7108	วิสัญญีวิทยา	anaesthesiology	6
		7109	กุมารเวชศาสตร์	pediatrics	6
		7110	สูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา	Obstetrics and gynaecology	6
		7111	อายุรศาสตร์	internal medicine	6
		7112	ศัลยศาสตร์	surgery	6
		7113	ประสาทวิทยา	neurology	6
		7114	จิตเวชศาสตร์	psychiatry	6
		7115	รังสีวิทยา	radiology	6
		7116	จักษุวิทยา	ophthalmology	6
		7117	บริการทางการแพทย์	Medical services	5
		7118	บริการสาธารณสุขศาสตร์	public health services	5
		7119	สุขศาสตร์	hygiene	5
		7120	เภสัชกรรม, เภสัชศาสตร์	pharmacy	5
		7121	เภสัชวิทยา	pharmacology	5
		7122	อายุรเวท วิทยาโรค	therapeutics	6
		7123	เวชศาสตร์ฟื้นฟู	rehabilitation	5
		7124	สาขาหนึ่งของศัลยกรรมศาสตร์หรือทันต แพทยศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยน ใส่อุปกรณ์ที่เป็นอวัยวะเทียม	(prosthetics)	5*
		7125	ทัศนมาตร, วิชาการแว่น	optometry	5
		7126	โภชนศาสตร์	nutrition	5
		7127	พยาบาล	nursing	5
		7128	พยาบาลพื้นฐาน	basic nursing	5
		7129	ผดุงครรภ์	midwifery	5
		7130	บริการทางทันตแพทย์	Dental services	6
		7131	ผู้ช่วยทันตแพทย์	dental assistant	6
		7132	ทันตอนามัย	dental hygienist	6
		7133	ช่างทันตกรรม	dental laboratory technician	6
		7134	ทันตแพทยศาสตร์	odontology	6
	7200		บริการสังคม	Social services	1
		7201	สวัสดิการสังคม	Social care	1
		7202	การดูแล	care of the disabled	1
		7203	การดูแลเด็ก	child care	1
		7204	บริการวัยรุ่น	Youth services	1
		7205	บริการผู้สูงอายุ	gerontological services	1
		7206	สังคมสงเคราะห์	Social work	1

รหัส ISCED			รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาไทย)	รายชื่อสาขาวิชา ISCED (ภาษาอังกฤษ)	กลุ่มสาขาวิชา กรอ.
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3			
		7207	แนะแนว	counselling	1
		7208	สวัสดิการ	welfare	1
8000			บริการ	Services	x
	8100		การบริการด้านบุคคล	Personal services	1
		8101	โรงแรมและอาหาร	Hotel and catering	1
		8102	การเดินทางและการท่องเที่ยว	travel and tourism	1
		8103	กีฬาและเวลาว่าง	sports and leisure	1
		8104	ตัดผม	hairdressing	1
		8105	เสริมสวย	beauty treatment and other personal services	1
		8106	ทำความสะอาด	cleaning	1
		8107	ซัก-รีด	laundry	1
		8108	ซักแห้ง	dry-cleaning	1
		8109	บริการเสริมสวย	cosmetic services	1
		8110	คหกรรมศาสตร์	domestic science, Home Economics	3*
	8200		การบริการขนส่ง	Transport services	1
		8201	วิชาเกี่ยวกับลูกเรือ	seamen	1
		8202	ship's officer	ship's officer	1
		8203	นาวิกศาสตร์	nautical science	1
		8204	พนักงานบริการบนเครื่องบิน	air crew	1
		8205	การควบคุมทางอากาศ	air traffic control	1
		8206	การบริการด้านรถไฟ	railway operations	1
		8207	การบริการด้านรถยนต์และรถโดยสาร	road motor vehicle operations	1
		8208	บริการทางไปรษณีย์	postal service	1
	8300		การป้องกันสิ่งแวดล้อม	Environmental protection	1
		8301	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Environmental conservation	1
		8302	การควบคุมและการป้องกัน	control and protection	1
		8303	การควบคุมมลพิษทางอากาศและน้ำ	air and water pollution control	1
		8304	การคุ้มครองแรงงานและความปลอดภัย	labour protection and security	1
	8400		การบริการความปลอดภัย	Security services	1
		8401	การป้องกันทรัพย์สินและบุคคล	protection of property and persons	1
		8402	police work and related law enforcement	police work and related law enforcement	1
		8403	อาชญาวิทยา	Criminology	1
		8404	การป้องกันไฟไหม้และการดับเพลิง	fire-protection and fire fighting	1
		8405	ความมั่นคงทางพลเรือน	civil security	1
		8406	การทหาร	military	1
9999			ไม่สามารถจำแนกหรือระบุกลุ่ม		x

แหล่งที่มาของข้อมูล :

ปรับปรุงจากข้อมูลของกลุ่มสารสนเทศ สำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
www.mua.go.th/sdu_webboard/download.php ตารางข้อมูลอ้างอิง (Data Reference แบบปรับปรุงใหม่ 28 มี.ค. 49)
 โดยให้เชื่อมโยงรหัส ISCED ในระดับ 3 ก่อน และเลือกเฉพาะรหัสสาขา ISCED ที่เชื่อมโยงกับ กลุ่มสาขาวิชา กรอ ได้เท่านั้น

หมายเหตุ :

- * หมายถึง มีการปรับเปลี่ยนจากเดิม (เอกสารหมายเลข 2 ประกอบการจัดทำรายงานศักยภาพการจัดการศึกษา)
- 1) หลักสูตรวิทยาศาสตร์ทั่วไปควรจัดอยู่ในวิทยาศาสตร์ชีวภาพหรือกายภาพ
 - 2) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ควรอยู่ในสาขา ISCED 3312 การจัดการ (กรอ.กลุ่มที่ 1)
 - 3) ศิลป หมายถึง ศิลปะและศิลปกรรม
 - 4) มนุษยศาสตร์ หมายถึง มนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และอักษรศาสตร์
 - 5) รหัสสาขา 2100, 2101-2107 และ 2113 เฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏจัดอยู่ในกลุ่มสาขาวิชา กรอ.กลุ่มที่ 1

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติทดสอบ Chi - Square

การชำระหนี้ * เพศ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	20.680 ^a	2	.000
Likelihood Ratio	22.302	2	.000
Linear-by-Linear Association	18.231	1	.000
N of Valid Cases	3387		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 8.56.

การชำระหนี้ * อาชีพ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	12.856 ^a	12	.380
Likelihood Ratio	15.598	12	.210
Linear-by-Linear Association	1.832	1	.176
N of Valid Cases	3387		

a. 9 cells (42.9%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

การชำระหนี้ * รายได้ผู้กู้ยืม

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	24.376 ^a	8	.002
Likelihood Ratio	26.720	8	.001
Linear-by-Linear Association	18.144	1	.000
N of Valid Cases	3387		

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .05.

การชำระหนี้ * รายได้ผู้ค้ำประกัน

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	14.236 ^a	8	.076
Likelihood Ratio	14.525	8	.069
Linear-by-Linear Association	2.042	1	.153
N of Valid Cases	3387		

a. 3 cells (20.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .44.

การชำระหนี้ * สถาบันตามภาค

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	27.844 ^a	10	.002
Likelihood Ratio	28.656	10	.001
Linear-by-Linear Association	.063	1	.802
N of Valid Cases	3387		

a. 4 cells (22.2%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.08.

การชำระหนี้ * สาขาวิชา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	38.278 ^a	16	.001
Likelihood Ratio	40.564	16	.001
Linear-by-Linear Association	2.643	1	.104
N of Valid Cases	3387		

a. 8 cells (29.6%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .63.

การชำระหนี้ * สถานภาพ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	.955 ^a	2	.620
Likelihood Ratio	1.864	2	.394
Linear-by-Linear Association	.037	1	.847
N of Valid Cases	3387		

a. 1 cells (16.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .91.

การชำระหนี้ * ช่วงของยอดหนี้

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	19.585 ^a	8	.012
Likelihood Ratio	17.955	8	.022
Linear-by-Linear Association	8.102	1	.004
N of Valid Cases	3387		

a. 2 cells (13.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .65.

ช่วงของยอดหนี้ * การชำระหนี้

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	19.585 ^a	8	.012
Likelihood Ratio	17.955	8	.022
Linear-by-Linear Association	8.102	1	.004
N of Valid Cases	3387		

a. 2 cells (13.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .65.

ช่วงของยอดหนี้ * เพศ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3.637 ^a	4	.457
Likelihood Ratio	3.597	4	.463
Linear-by-Linear Association	1.249	1	.264
N of Valid Cases	3387		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 24.16.

ช่วงของยอดหนี้ * อาชีพ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	54.341 ^a	24	.000
Likelihood Ratio	57.731	24	.000
Linear-by-Linear Association	9.086	1	.003
N of Valid Cases	3387		

a. 13 cells (37.1%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .05.

ช่วงของยอดหนี้ * รายได้ผู้กู้ยืม

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	252.298 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	232.084	16	.000
Linear-by-Linear Association	204.352	1	.000
N of Valid Cases	3387		

a. 6 cells (24.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .14.

ช่วงของยอดหนี้ * รายได้ผู้ค้าประกัน

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	88.673 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	87.197	16	.000
Linear-by-Linear Association	44.317	1	.000
N of Valid Cases	3387		

a. 2 cells (8.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.24.

ช่วงของยอดหนี้ * สถาบันตามภาค

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	274.452 ^a	20	.000
Likelihood Ratio	276.821	20	.000
Linear-by-Linear Association	91.722	1	.000
N of Valid Cases	3387		

a. 1 cells (3.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.06.

ช่วงของยอดหนี้ * สาขาวิชา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	356.107 ^a	32	.000
Likelihood Ratio	328.740	32	.000
Linear-by-Linear Association	12.013	1	.001
N of Valid Cases	3387		

a. 4 cells (8.9%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.77.

ช่วงของยอดหนี้ * สถานภาพ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	9.961 ^a	4	.041
Likelihood Ratio	12.600	4	.013
Linear-by-Linear Association	1.919	1	.166
N of Valid Cases	3387		

a. 1 cells (10.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 2.57.

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก

โมเดลที่ 1

Model Fitting Information

Model	-2 Log Likelihood	Chi-Square	df	Sig.
Intercept Only	1319.434			
Final	1174.398	145.036	44	.000

Goodness-of-Fit

	Chi-Square	df	Sig.
Pearson	1066.643	1272	1.000
Deviance	717.726	1272	1.000

Pseudo R-Square

Cox and Snell	.042
Nagelkerke	.069
McFadden	.046

Parameter Estimates

การชำระหนี้	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j1 Intercept	-1.209	1.300	.864	1	.353			
[SEX=1]	-1.988	.770	6.663	1	.010	.137	.030	.620
[SEX=2]	0 ^a	.	.	0
[DEBIT1=1]	1.997	1.085	3.389	1	.066	7.366	.879	61.749
[DEBIT1=2]	.706	.817	.748	1	.387	2.026	.409	10.043
[DEBIT1=3]	.205	.769	.071	1	.790	1.227	.272	5.541
[DEBIT1=4]	-.375	.800	.219	1	.640	.688	.143	3.297
[DEBIT1=5]	0 ^a	.	.	0
[EDUCA=1]	-2.405	1.059	5.159	1	.023	.090	.011	.719
[EDUCA=2]	-.797	.691	1.330	1	.249	.451	.116	1.746
[EDUCA=3]	-.109	.817	.018	1	.894	.897	.181	4.445
[EDUCA=4]	-1.415	.660	4.592	1	.032	.243	.067	.886
[EDUCA=5]	-1.697	1.072	2.506	1	.113	.183	.022	1.498
[EDUCA=6]	0 ^a	.	.	0
[INCOME_B=1]	-1.324	1.282	1.067	1	.302	.266	.022	3.281
[INCOME_B=2]	-1.580	1.162	1.850	1	.174	.206	.021	2.007
[INCOME_B=3]	-.787	.000	.	1	.	.455	.455	.455
[INCOME_B=4]	-.522	1.212	.186	1	.667	.593	.055	6.378
[INCOME_B=5]	0 ^a	.	.	0
[MAJOR=1]	1.210	.658	3.386	1	.066	3.354	.924	12.172
[MAJOR=2]	1.324	.604	4.810	1	.028	3.760	1.151	12.278
[MAJOR=3]	-14.739	2282.810	.000	1	.995	4.0E-07	.000	^b

Parameter Estimates

การกำหนด	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)		
							Lower Bound	Upper Bound	
j1	[MAJOR=4]	1.039	.639	2.644	1	.104	2.827	.808	9.892
	[MAJOR=5]	-.521	1.130	.213	1	.645	.594	.065	5.438
	[MAJOR=6]	.441	1.097	.161	1	.688	1.554	.181	13.353
	[MAJOR=7]	1.512	.733	4.254	1	.039	4.535	1.078	19.072
	[MAJOR=8]	-15.489	3088.928	.000	1	.996	1.9E-07	.000	. ^b
	[MAJOR=9]	0 ^a	.	.	0
j2	Intercept	2.683	.497	29.139	1	.000			
	[SEX=1]	-.358	.113	10.098	1	.001	.699	.561	.872
	[SEX=2]	0 ^a	.	.	0
	[DEBIT1=1]	1.014	.413	6.019	1	.014	2.757	1.226	6.199
	[DEBIT1=2]	.714	.228	9.759	1	.002	2.041	1.305	3.194
	[DEBIT1=3]	.772	.212	13.210	1	.000	2.164	1.427	3.282
	[DEBIT1=4]	.327	.215	2.308	1	.129	1.387	.909	2.115
	[DEBIT1=5]	0 ^a	.	.	0
	[EDUCA=1]	.012	.145	.007	1	.935	1.012	.761	1.345
	[EDUCA=2]	.207	.195	1.124	1	.289	1.230	.839	1.803
	[EDUCA=3]	.021	.285	.005	1	.941	1.021	.584	1.785
	[EDUCA=4]	-.455	.139	10.705	1	.001	.634	.483	.833
	[EDUCA=5]	.091	.198	.214	1	.644	1.096	.744	1.614
	[EDUCA=6]	0 ^a	.	.	0
	[INCOME_B=1]	-1.952	.488	15.997	1	.000	.142	.055	.370
	[INCOME_B=2]	-1.482	.470	9.926	1	.002	.227	.090	.571
	[INCOME_B=3]	15.048	3127.564	.000	1	.996	3.E+06	.000	. ^b
	[INCOME_B=4]	-.979	.492	3.957	1	.047	.376	.143	.986
	[INCOME_B=5]	0 ^a	.	.	0
	[MAJOR=1]	.163	.184	.776	1	.378	1.176	.820	1.689
	[MAJOR=2]	-.070	.189	.137	1	.711	.932	.644	1.350
	[MAJOR=3]	.226	.303	.555	1	.456	1.254	.692	2.272
	[MAJOR=4]	.560	.173	10.429	1	.001	1.751	1.246	2.459
	[MAJOR=5]	-.219	.174	1.575	1	.210	.803	.571	1.131
	[MAJOR=6]	.006	.239	.001	1	.978	1.006	.630	1.607
	[MAJOR=7]	.714	.261	7.468	1	.006	2.041	1.224	3.406
	[MAJOR=8]	-.099	.318	.097	1	.756	.906	.486	1.688
	[MAJOR=9]	0 ^a	.	.	0

a. This parameter is set to zero because it is redundant.

b. Floating point overflow occurred while computing this statistic. Its value is therefore set to system missing.

Classification

Observed	Predicted			Percent Correct
	j1	j2	j3	
j1	0	28	0	.0%
j2	0	2861	0	100.0%
j3	0	498	0	.0%
Overall Percentage	.0%	100.0%	.0%	84.5%

โมเดลที่ 2

Model Fitting Information

Model	-2 Log Likelihood	Chi-Square	df	Sig.
Intercept Only	1733.829			
Final	1575.532	158.297	56	.000

Goodness-of-Fit

	Chi-Square	df	Sig.
Pearson	1927.175	2100	.997
Deviance	1131.822	2100	1.000

Pseudo R-Square

Cox and Snell	.046
Nagelkerke	.076
McFadden	.050

Parameter Estimates

การกำหนด ^a	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j1 Intercept	-.253	1.426	.031	1	.859			
[SEX=1]	-1.961	.770	6.479	1	.011	.141	.031	.637
[SEX=2]	^{0b}	.	.	0
[OCCUPA=1]	.631	.000	.	1	.	1.880	1.880	1.880
[OCCUPA=2]	-17.944	.000	.	1	.	1.6E-08	1.6E-08	1.6E-08
[OCCUPA=3]	-.418	.677	.380	1	.537	.659	.175	2.483
[OCCUPA=4]	-.818	.542	2.280	1	.131	.441	.153	1.276
[OCCUPA=5]	-20.131	.000	.	1	.	1.8E-09	1.8E-09	1.8E-09
[OCCUPA=6]	1.217	.000	.	1	.	3.378	3.378	3.378
[OCCUPA=7]	^{0b}	.	.	0
[INCOME_B=1]	-1.481	1.300	1.298	1	.255	.228	.018	2.906
[INCOME_B=2]	-1.788	1.175	2.315	1	.128	.167	.017	1.674
[INCOME_B=3]	2.834	.000	.	1	.	17.006	17.006	17.006
[INCOME_B=4]	-.590	1.214	.236	1	.627	.555	.051	5.990
[INCOME_B=5]	^{0b}	.	.	0
[EDUCA=1]	-2.454	1.062	5.334	1	.021	.086	.011	.690
[EDUCA=2]	-.901	.697	1.672	1	.196	.406	.104	1.591
[EDUCA=3]	-.184	.824	.050	1	.823	.832	.166	4.180
[EDUCA=4]	-1.486	.664	5.009	1	.025	.226	.062	.831
[EDUCA=5]	-1.771	1.073	2.721	1	.099	.170	.021	1.395
[EDUCA=6]	^{0b}	.	.	0
[MAJOR=1]	1.090	.671	2.641	1	.104	2.974	.799	11.072

Parameter Estimates

การจำแนกชั้น	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j1 [MAJOR=2]	1.257	.610	4.248	1	.039	3.514	1.064	11.612
[MAJOR=3]	-18.642	.000	.	1	.	8.0E-09	8.018E-09	8.02E-09
[MAJOR=4]	.905	.649	1.943	1	.163	2.472	.692	8.827
[MAJOR=5]	-.532	1.132	.221	1	.638	.587	.064	5.403
[MAJOR=6]	.398	1.110	.129	1	.720	1.489	.169	13.105
[MAJOR=7]	1.254	.796	2.480	1	.115	3.505	.736	16.696
[MAJOR=8]	-18.396	.000	.	1	.	1.0E-08	1.025E-08	1.02E-08
[MAJOR=9]	0 ^b	.	.	0
[DEBIT1=1]	1.977	1.101	3.225	1	.072	7.223	.835	62.499
[DEBIT1=2]	.690	.832	.689	1	.407	1.995	.390	10.189
[DEBIT1=3]	.222	.785	.080	1	.777	1.248	.268	5.810
[DEBIT1=4]	-.394	.807	.239	1	.625	.674	.138	3.280
[DEBIT1=5]	0 ^b	.	.	0
[POSIT=1]	14.879	.000	.	1	.	2895525	2895525	2895525
[POSIT=2]	0 ^b	.	.	0
[INCOME_G=1]	.463	.829	.312	1	.576	1.589	.313	8.069
[INCOME_G=2]	.927	.790	1.377	1	.241	2.528	.537	11.894
[INCOME_G=3]	-17.893	.000	.	1	.	1.7E-08	1.695E-08	1.70E-08
[INCOME_G=4]	.757	.904	.700	1	.403	2.131	.362	12.537
[INCOME_G=5]	0 ^b	.	.	0

Parameter Estimates

การขำระหน้ ^a	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j2 Intercept	3.023	.521	33.635	1	.000			
[SEX=1]	-.365	.113	10.436	1	.001	.694	.556	.866
[SEX=2]	0 ^b	.	.	0
[OCCUPA=1]	18.797	.000	.	1	.	1.E+08	1.E+08	1.5E+08
[OCCUPA=2]	-.206	.461	.200	1	.655	.814	.330	2.009
[OCCUPA=3]	-.190	.213	.792	1	.374	.827	.545	1.256
[OCCUPA=4]	-.315	.153	4.212	1	.040	.730	.540	.986
[OCCUPA=5]	-.464	.261	3.167	1	.075	.629	.377	1.048
[OCCUPA=6]	19.218	.000	.	1	.	2.E+08	2.E+08	2.2E+08
[OCCUPA=7]	0 ^b	.	.	0
[INCOME_B=1]	-2.039	.490	17.356	1	.000	.130	.050	.340
[INCOME_B=2]	-1.526	.471	10.507	1	.001	.217	.086	.547
[INCOME_B=3]	17.763	.000	.	1	.	5.E+07	5.E+07	5.2E+07
[INCOME_B=4]	-.978	.492	3.947	1	.047	.376	.143	.987
[INCOME_B=5]	0 ^b	.	.	0
[EDUCA=1]	-.006	.146	.001	1	.969	.994	.747	1.323
[EDUCA=2]	.181	.195	.859	1	.354	1.199	.817	1.758
[EDUCA=3]	.004	.286	.000	1	.989	1.004	.574	1.757
[EDUCA=4]	-.484	.140	11.991	1	.001	.616	.469	.811
[EDUCA=5]	.077	.198	.151	1	.698	1.080	.732	1.593
[EDUCA=6]	0 ^b	.	.	0
[MAJOR=1]	.106	.188	.321	1	.571	1.112	.770	1.607
[MAJOR=2]	-.090	.190	.224	1	.636	.914	.630	1.326
[MAJOR=3]	.215	.304	.501	1	.479	1.240	.684	2.248
[MAJOR=4]	.513	.175	8.587	1	.003	1.671	1.185	2.355
[MAJOR=5]	-.215	.175	1.509	1	.219	.807	.572	1.137
[MAJOR=6]	-.002	.240	.000	1	.993	.998	.623	1.598
[MAJOR=7]	.624	.276	5.099	1	.024	1.866	1.086	3.207
[MAJOR=8]	-.099	.318	.096	1	.757	.906	.486	1.690
[MAJOR=9]	0 ^b	.	.	0
[DEBIT1=1]	1.026	.414	6.134	1	.013	2.791	1.239	6.288
[DEBIT1=2]	.712	.228	9.726	1	.002	2.039	1.303	3.190
[DEBIT1=3]	.769	.213	13.077	1	.000	2.157	1.422	3.271
[DEBIT1=4]	.315	.215	2.144	1	.143	1.371	.899	2.091
[DEBIT1=5]	0 ^b	.	.	0

a. The reference category is: j3.

b. This parameter is set to zero because it is redundant.

Classification

Observed	Predicted			Percent Correct
	j1	j2	j3	
.j1	0	28	0	.0%
j2	0	2861	0	100.0%
j3	0	498	0	.0%
Overall Percentage	.0%	100.0%	.0%	84.5%

โมเดลที่ 3

Model Fitting Information

Model	-2 Log Likelihood	Chi-Square	df	Sig.
Intercept Only	2269.752			
Final	2095.450	174.302	66	.000

Goodness-of-Fit

	Chi-Square	df	Sig.
Pearson	3006.433	3418	1.000
Deviance	1701.518	3418	1.000

Pseudo R-Square

Cox and Snell	.050
Nagelkerke	.083
McFadden	.055

Parameter Estimates

การขาดหนี้ ^a	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j1 Intercept	-15.792	1.588	98.937	1	.000			
[SEX=1]	-1.960	.772	6.442	1	.011	.141	.031	.640
[SEX=2]	0 ^b	.	.	0
[OCCUPA=1]	.339	.000	.	1	.	1.404	1.404	1.404
[OCCUPA=2]	-17.712	.000	.	1	.	2.0E-08	2.031E-08	2.03E-08
[OCCUPA=3]	-.371	.679	.298	1	.585	.690	.182	2.613
[OCCUPA=4]	-.872	.544	2.564	1	.109	.418	.144	1.216
[OCCUPA=5]	-19.951	.000	.	1	.	2.2E-09	2.164E-09	2.16E-09
[OCCUPA=6]	.293	.000	.	1	.	1.340	1.340	1.340
[OCCUPA=7]	0 ^b	.	.	0
[INCOME_B=1]	-1.447	1.308	1.224	1	.269	.235	.018	3.055
[INCOME_B=2]	-1.741	1.182	2.170	1	.141	.175	.017	1.777
[INCOME_B=3]	16.041	.000	.	1	.	9254341	9254341	9254341
[INCOME_B=4]	-.514	1.218	.178	1	.673	.598	.055	6.511
[INCOME_B=5]	0 ^b	.	.	0
[EDUCA=1]	-2.392	1.069	5.011	1	.025	.091	.011	.742
[EDUCA=2]	-.896	.704	1.621	1	.203	.408	.103	1.621
[EDUCA=3]	-.166	.822	.041	1	.840	.847	.169	4.243
[EDUCA=4]	-1.412	.671	4.433	1	.035	.244	.065	.907
[EDUCA=5]	-1.876	1.082	3.005	1	.083	.153	.018	1.278
[EDUCA=6]	0 ^b	.	.	0
[MAJOR=1]	1.105	.672	2.701	1	.100	3.018	.808	11.267

Parameter Estimates

การกำหนด ^a	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j1 [MAJOR=2]	1.255	.609	4.254	1	.039	3.508	1.064	11.562
[MAJOR=3]	-17.738	.000	.	1	.	2.0E-08	2.0E-08	2.0E-08
[MAJOR=4]	.905	.645	1.965	1	.161	2.471	.697	8.757
[MAJOR=5]	-.533	1.132	.222	1	.638	.587	.064	5.393
[MAJOR=6]	.427	1.097	.151	1	.697	1.533	.178	13.166
[MAJOR=7]	1.268	.792	2.566	1	.109	3.555	.753	16.783
[MAJOR=8]	-18.450	.000	.	1	.	9.7E-09	9.7E-09	9.7E-09
[MAJOR=9]	0 ^b	.	.	0
[DEBIT1=1]	1.965	1.096	3.217	1	.073	7.135	.833	61.079
[DEBIT1=2]	.709	.825	.738	1	.390	2.031	.403	10.236
[DEBIT1=3]	.204	.780	.069	1	.793	1.227	.266	5.658
[DEBIT1=4]	-.392	.804	.237	1	.626	.676	.140	3.269
[DEBIT1=5]	0 ^b	.	.	0

Parameter Estimates

การกำหนด ^a	B	Std. Error	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95% Confidence Interval for Exp(B)	
							Lower Bound	Upper Bound
j2	Intercept	2.985	.606	24.298	1	.000		
	[SEX=1]	-.366	.113	10.481	1	.001	.693	.555 .865
	[SEX=2]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[OCCUPA=1]	18.831	.000	.	1	.	1.5E+08	1.5E+08 1.5E+08
	[OCCUPA=2]	-.262	.462	.322	1	.571	.769	.311 1.903
	[OCCUPA=3]	-.197	.213	.855	1	.355	.821	.540 1.247
	[OCCUPA=4]	-.300	.154	3.817	1	.051	.741	.548 1.001
	[OCCUPA=5]	-.447	.262	2.903	1	.088	.639	.382 1.070
	[OCCUPA=6]	19.152	.000	.	1	.	2.1E+08	2.1E+08 2.1E+08
	[OCCUPA=7]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[INCOME_B=1]	-2.069	.491	17.740	1	.000	.126	.048 .331
	[INCOME_B=2]	-1.533	.472	10.537	1	.001	.216	.086 .545
	[INCOME_B=3]	17.750	.000	.	1	.	5.1E+07	5.1E+07 5.1E+07
	[INCOME_B=4]	-.977	.493	3.924	1	.048	.376	.143 .990
	[INCOME_B=5]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[EDUCA=1]	-.084	.148	.322	1	.571	.919	.688 1.229
	[EDUCA=2]	.143	.196	.533	1	.465	1.154	.786 1.695
	[EDUCA=3]	-.007	.286	.001	1	.979	.993	.567 1.739
	[EDUCA=4]	-.540	.141	14.632	1	.000	.583	.442 .768
	[EDUCA=5]	.073	.199	.134	1	.714	1.076	.728 1.589
	[EDUCA=6]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[MAJOR=1]	.075	.188	.157	1	.692	1.077	.745 1.559
	[MAJOR=2]	-.112	.190	.345	1	.557	.894	.616 1.298
	[MAJOR=3]	.213	.304	.492	1	.483	1.238	.682 2.247
	[MAJOR=4]	.493	.176	7.873	1	.005	1.637	1.160 2.310
	[MAJOR=5]	-.221	.175	1.595	1	.207	.801	.568 1.130
	[MAJOR=6]	-.030	.241	.015	1	.902	.971	.605 1.557
	[MAJOR=7]	.623	.276	5.081	1	.024	1.865	1.085 3.206
	[MAJOR=8]	-.128	.319	.161	1	.688	.880	.471 1.644
	[MAJOR=9]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[DEBIT1=1]	1.001	.415	5.822	1	.016	2.722	1.207 6.140
	[DEBIT1=2]	.696	.229	9.223	1	.002	2.006	1.280 3.143
	[DEBIT1=3]	.741	.213	12.075	1	.001	2.099	1.382 3.188
	[DEBIT1=4]	.288	.216	1.771	1	.183	1.333	.873 2.037
	[DEBIT1=5]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[POSIT=1]	-.084	.285	.088	1	.767	.919	.526 1.606
	[POSIT=2]	0 ^b	.	.	0	.	.	.
	[INCOME_G=1]	.355	.177	4.017	1	.045	1.426	1.008 2.016
	[INCOME_G=2]	.016	.178	.009	1	.926	1.017	.718 1.440
	[INCOME_G=3]	-.067	.406	.027	1	.869	.935	.422 2.073
	[INCOME_G=4]	.223	.217	1.054	1	.305	1.250	.817 1.912
	[INCOME_G=5]	0 ^b	.	.	0	.	.	.

a. The reference category is: j3.

b. This parameter is set to zero because it is redundant.

Classification

Observed	Predicted			Percent Correct
	j1	j2	j3	
j1	0	28	0	.0%
j2	0	2861	0	100.0%
j3	0	498	0	.0%
Overall Percentage	.0%	100.0%	.0%	84.5%

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล

นางสาววิณศิริ รอดอยู่

ประวัติการศึกษา

เกิดวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2518

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานในปัจจุบัน

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2541

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน

สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา